RUHSAL MESAJLAR - 1

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ

RUHSAL MESAJLAR - 1

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
Yayınevi — Istanbul

AÇIKLAMA

Bu tebligat, Goethe takma ismiyle tebliğler veren bir ruhsal âlem varlığının, beşeriyete mesajlarıdır. Bunlar, pek çok hususların açıklamaları ve üst bir seviyeden yorumlarını içermektedirler. Serbest şuur ile yaşayan ruhsal rehberlerin, kendi mantalite ve bilgileriyle orantılı olarak verdikleri bu ruhsal tebliğleri iyice incelemek ve diğer bilgiler ile irtibatlandırmak çok önemlidir. Zaman çok azalmıştır ve bu yüzden bilgiler arasında hızla bir sentez faaliyetine girişmek gerekmektedir. Yapıtlarımızı çok dikkatle ve bağlantılı olarak okuyunuz.

Halûk Egemen Sarıkaya

Birinci Baskı : Eylül 1981
Kitap Dizgi : Işık Matbaası
Kitap Baskı : Sebat Matbaası
Kapak Baskı : Barış Matbaası
Cilt Yapımı : Kardeşler Ciltevi

DÜNYA EVRİMİ VE GELECEĞİ

Dünya ve Kâinat'ın evrimleriyle meşgul olan ve bunlardan sorumlu olan Varlıklar vardır; ve bütün bu Varlıklar, istisnasız hepsi Bir Kaynak'tan Tesir almaktadırlar, ki O Tesir'e her an muhtaçtırlar. Varlıklara verilmiş olan kabiliyetler, yani belirli şartlarda varlıkların [kendi] cehitleriyle kazanmış oldukları seviyeler, o kişileri belirli bir noktaya kadar götürür ve o seviyenin icabını yapabilir [ancak kişi]. Gözlem ve incelemeler, varlığın muazzam evrim merhaleleri katettiğini, ilk seviyesinin iktisap ettiği kuvvetle, son seviyesinin iktisap ettiği kuvvetler arasında muazzam farklar bulunduğu görülür, ki bu farklar, dışardan gelen bir tür ilk hız denilen ilhamlarla, irşatlarla, dinlerle, tebliğlerle olmaktadır. Bunların hemen hepsi, İlk Kaynaktan Gelen Tesirler'in naklidir. Ve bir varlık, O Tesir'siz yok demektir.

Dostlar Plânı — 1960

Celse - 1... 1968

Sen hiç bir zaman [mutlak] iyinin ne olduğunu bilemezsin. Ben de bilemem. Benim bilebileceğim, Cenabı Vacibül Vücudun, bilmemi gerekli kıldıklarıdır. Senin yolun hak yoludur, yolundan ayrılma, iyi fiillerini devam ettir. Ümitsizliğe kapılma, lüzumsuz telaşı terket. Cesaretli ol. Âlem Rabbi'nin herşeyi bildiğini ve gördüğünü unutma ve her an bunu hatırda tut.

Gözünden uzak olan emeller, gönlünden de uzak olsun. Tahakkuku mümkün olmayacak ihtiraslar, seni beyhude yere kasıp kavurmasın. Sana verilen sana lâyık olandır. Azlık çokluk rölatiftir. Neyin az, neyin çok olduğunu sen bilemezsin. Bilebilir misin ki, çokluk olarak gördüğün nimetler, esasında birer rüyadan, hayalden ibarettir. İç benliğinin arzusu olan hak yolundan ayrılma. Bu yoldan başka bir emel taşıma, bu yoldan çıkma. Dileğinin olmasını da isteme; hayırlı olanı dile ve hakka razı ol. Cenabı Hak, sana ne lâzım olduğunu senden çok daha iyi bilir. Seni yaratan, senin ihtiyaçlarını yaratan, senin gıdanı ve ihtiyaçlarını da beraber [vücuda] getir-

miştir. Nimetler her an seninle beraberdir. Bunları görmemen için, kör olman lâzım. Senin hâlin, etrafı binlerce nimetle çevrili olduğu halde, bunların hiç birini göremeyip, toprağın içine başını daldıran ve önündeki nimetleri teperek toprağın içine dalan, toprağın içinde nimet arayan köstebeklere benzemesin! Sen kendinin neye müstehak olduğunu bilemezsin. Senin müstehak olduğun şey, bugünkü durumundur. Cenabı Hak'tan nimetler dileyenler, nimetlerden mahrum olan köstebeklerdir. Nimetleri tepen, nimetleri görmeyerek, etrafına serpilmiş huzur ve saadet verici nimetleri görmeyip teperek, alıştığı, atalarından öğrendiği şekilde toprakların içine dalan, toprakların içinde nimet arayan köstebekler misali olmasın senin durumun...

Sen iyinin ta kendisisin. Sen bizatihi nimetin özüsün. Allah, sana bütün nimetlerin tohumlarını fazlasıyla vermiştir. O tohumları ekmek, yetiştirmek, meyvalarını toplamak ve başkalarını da bu nimetlerden faydalandırmak durumundasın. Esasında bütün insanlar, bütün mevcudat böyledir. Ruhlar da aynı durumdadır. Bunu, gören bilir. Görmeyen ister, ister ve isteyerek birgün inkârcı olur. Onun inkârı, lütfu keremi bol olan Tanrı'yı yine vermekten alıkoymaz. Cenabı Rabbülâlemin verir, isteyene de verir, istemeyene de verir. Fakat isteyene ihtiyacından fazlasını verir; ve bu veriş, bu fazlalık o canlıyı, o varlığı perişan eder, helâk eder (1). İstemeyen, Hakka rıza gösteren ise, gerçeğin ne olduğunu ve nerede bulunduğunu sezinlediği için doğru yoldadır; huzur onunla beraberdir; saadet ona verilir, mükâfat ona verilir. Bu mükâfatı siz bilemezsiniz, siz göremezsiniz, siz anlayamazsınız. Fakat gören görür, bilen bilir, anlayan anlar. Tâ ki bunu size duyuruncaya, duyurmak zamanı gelinceye kadar susar.

Susmak, kaderin tabii icabıdır. Susmasını bilmek, insanı birçok felâketlerden korur. Susunuz; dilinizi tutunuz, düşüncelerinizi, istek ve ihtiraslarınızı tutunuz. Sükûtî olunuz, İhtiraslarına gem vurmayan, er geç helâk olacaktır. Bunu yakın zamanda göreceksiniz. Göreceksiniz ki, kudreti, lütfu keremi bol olan Ulu Tanrı, daha neler yaratmıştır. Ne kudretli varlıklarla Kâinatı bezemiştir. Onlar kudretlerinden emin, fakat, Cenabı Mevlâ'nın kudretinin ve azametinin büyüklüğünü

müdrik oldukları için sakindirler, susmaktadırlar. Susacaklardır. Vaktı saati gelince, konuşmak sırası onlarındır. Siz artık konuşamayacaksınız.

Ey âsiler, ey İlâhî adalete rıza göstermeyen münkirler; ey herşeyi bildiklerini iddia eden gafiller; zaman yaklaşmış, ufuklar aydınlanmaya başlamıştır bile. Hâlâ da mı yüzünüzü gözünüzü hakikate ters çeviriyor, başınızı toprağın içine gömmeye çalışıyorsunuz? Görmeseniz, görmek istemeseniz de, size gösterilecektir. Size onlar duyurulacaktır. Tâ ki onları tanıyasınız. Tâ ki haddinizi bilesiniz. Tâ ki Rabbe şükürde her an kusur içinde olduğunuzu idrâk edesiniz diye..

Ey din adamları, ey bilgin geçinenler, her şeyin özüne vakıf olduğunu iddia eden gafiller; lütufkâr Tanrımız, yine lütfu icabı, size bir defa daha yardımını gönderiyor (2). Tâ ki bilesiniz, tâ ki anlayasınız o yüce Tanrı'nın lütfunu diye.. Ki O daima vericidir, O alıcı değildir. O herşeyin aslıdır. Herşeyin esasıdır. Tâ ki bilesiniz lûtfunu yüce Tanrının, ki sizler birer hiç, birer gaafil, birer cahiller, günahkârlar güruhusunuz..

Gözlerinizin önündeki perdeyi kaldırdığımız zaman, ne derece gaflet ve dâlâlet içinde olduğunuzu anlayacak, bütün yaratılmışların bir ve tam olduğunu anlayacaksınız. Dinlerinizle, sahte, uydurma hikâyelerinizle Cenabı Hakkın ışığını karartmaya çalıştınız. Muvaffak olamadınız, olamayacaksınız. Olmanız mümkün değildir. Tahrifat ancak beyninizdedir. Bilgisiz kafalarınız, Hakkı inkâr yolunda yarış içindedirler. Yarışa yarışa koşuyorsunuz; bilgisizliğe, karanlığa, şehvete, cehâlete, inkâra koşuyorsunuz ve gidiyorsunuz. Uçurumun kenarına geldiniz. Düşmek üzeresiniz. Herşeyinizi, medeniyet dediğiniz uydurmalarınızı, konforunuzu, rahatınızı ve hatta bilgisizliğinizi (—bilgi, ilim zannettiğiniz bilgisizliğinizi—) dahi ebediyyen kaybetmek üzeresiniz. Yeryüzünü talan etmek üzeresiniz. Yer yuvarlağını, Allah'ın size verdiği en büyük nimeti dahi teperek, kendinizle birlikte onu da uçuruma sürüklemek, yok etmek üzeresiniz. Bir el, uzanan cahilâne bir el bu kolu çekmek üzere... Herşeyi yıkmak, yok etmek üzeresiniz. Fakat size müsaade edilmeyecektir (3). Siz körler, siz bilgisiz münkirler; kendi varlığınızı, varlığınızın sebebini dahi inkâr yoluna sapan siz münkirler, bir araya gelerek felâketi önleye-

cek yerde, felâketi seyrediyor, ikaz etmiyor, uzanan bilgisiz elleri geri çevirmiyor, rehavet içinde uyuyor ve seyrediyorsunuz. Felâketin ne derece eşiğinde bulunduğunuzu yakında size öğreteceğiz. Cenabı Rabbülâlemin, siz aciz kullarına acıdı da, yine bereketinin, nimetinin meyvalarını sunmak üzere.

Aklınızı başınıza toplayınız. Dinlerinizi uydurma hâle, dinlerinizi tahrifatla büsbütün içinden çıkılmaz hale getirmeyiniz. Dinler, sizin uydurduklarınızdan uzaktır. Dinler hak yoludur. Hak yolunda; fesat, uydurmak ve sahtecilik olmaz. Siz ise, hakikatleri gizleyerek, örtmeye çalışarak kendi menfaatinize, işinize geldiği şekilde anlamaya, tefsir etmeye çalıştınız. Uydurma dinler icat ettiniz. Ne deniyordu Kuran'da: *'Okuyun, anlayın.'* Anlıyor musunuz? Hayır. Okuyor musunuz? Hayır.. Papağandan da daha şuursuz olarak kelimeleri tekrar edip duruyorsunuz. Bu mu yalvarı, bu mu dua? Siz herşeyi değiştirdiniz. Her dinin salikleri, eskilerin sunduğu ışıkları dahi karartma yolunda.. Yolunda, evet.. Karartmaktasınız. Fakat bunu başaramayacaksınız. Size haberciler gelecektir. Size bildirilecektir. Bu da lûtfu keremidir, şükredesiniz diye.. Rabbülâlemin bu lûtfunu sizden ve bizden esirgemiyor.

Sen ki, tabiatın en üstün varlığısın ey insan! Niçin hemcinslerine uymuyorsun?! Senin gibi yaratılan, senin gibi akla ve ruha sahip olan diğer kütlelerdeki, gezegenlerdeki varlıklar şükürlerle doludur da, sen niçin inkârı kendine meslek edindin? Sen niçin inkârda musirsin? Onlar sana gelecekler. Senin şimdi bir hiç olduğunu sana gösterecekler. Tâ ki sen kendini bulasın. Kendini tanıyasın; bir hiç olduğunu, bir hiç olmakta asırlarca sürüklendiğini anlayasın diye, Cenabı Hak onları sana gönderiyor. Lûtfuyla, keremiyle aziz ve kutsal olan Ulu Tanrı, evvelce de göndermişti ey insanoğlu; çok daha yücelerden, çok daha bilgililerden göndermişti. Fakat sen anlamadın, Kâinat'ın özüne tecavüz ettin, tahrif ettin, değiştirdin, uydurdun. Uydurduğunu da Hâk'ka mâl etmek cür'et ve küstahlığını gösterdin. Utanmadın mı? Allah'ın seni gördüğünü, her şeyini bildiğini, herşeyini tanıdığını, herşeyinle alâkadar olduğunu bilmedin mi? Görmedin mi?

Sana peygamberler gönderildi. İnkâr ettin. Haydutluk et-

tin. Dövdün, hakaret ettin, uydurdun, uydurduklarınla amel ettin. Oysa ki, hakîkat, gün ışığı gibi gözlerinin önünde serili duruyor. Din, hakiki din, senin uydurdukların değildir. Bunların hesabı senden sorulmayacak mı zannediyorsun?

Senin lûtfundan, kereminden, izkâr etmek lûtfunda bulunduğun nimetlerden bihaber olan bu kulların seni inkârda devam ettikçe ey Tanrım, sen ne yücesin ki, yine veriyorsun, vermekte devam ediyorsun. Senin takdirini anlamaktan aciz biz zavallı kullar, sana bağlılığımızı bildirmekte, acele ile tedbirsiz davranıyoruz. Sen herşeyin özü olarak bizi ödüllendirdin, bizi sevdin yarattın, bizi nimetlerle donattın. Bizi affet Yarâb, bunları, bu zavallı kulları affeyle, mağfiret eyle Yarâb! Senden, bu niyazda bulunduğum için beni affeyle Yarâb!

Ey esrarının künhüne vâkıf olunamaz yüce Yaratıcı, bizleri bir şekilde yaratıp şekillendirdin. Senin şeklin yoktur. Sen şekli yaratan, kalıplandıran yüce Tanrı; şekiller sana âsî oldu. Sen şekli yine silmedin. Sen, şekle kuvvet verdin. Sana şükretsinler diye... Şükretmediler. Yine kuvvetini, kudretini esirgemedin. Sen bâsirsin. Sen halimizi bizden çok daha iyi bilirsin. Yarâb, bizi bizden olmayanla sınama. Bizi bize bırakma Yarâb.. Biz gaafiller, birbirimizi yok etme yolunda yarışıyoruz. Eğer senin lûtfun olmasa, çoktan yok olurduk. Sen herşeyde hâkim, herşeyde gâfur, her işte usta yapıcısın.

Gelecekler, geliyorlar; hergün, her saat, her an, fakat görmüyorsunuz, göremeyeceksiniz. Onlar sizi sınıyorlar. Belki anlarlar, anlarlar da akıllarını başlarına toplarlar diye... Çünkü gördüğünüz zaman hakikaten korku ve telaş içerisinde, oradan oraya kaçacak ve saklanacak bir yer arayacaksınız. Râb, şimdilik bunu tehir etti. Tehir ediyor. Fakat yakındalar. Gelişleri, söyleyişleri, hareketleri duyuluyor. Siz, yine de mi gaafilsiniz, yine de mi anlamıyorsunuz, anlamayacak ve anlamamakta ısrar edeceksiniz? Anlamak, anlamamak bunlar boş kelime.. Anlatılacak, öğretilecek ve siz artık terbiye edileceksiniz. Buna müstehaksınız.

Nükleer enerjiyi çocuk oyuncağı mı zannettiniz? Bir bebeğin oyuncakla oynayışı gibi, onunla oynanabileceği zehabında mısınız? Japonya'ya savurduğunuz felâket rüzgârı, atom zehiri sizi ürkütmedi mi? Hâlâ mı anlamıyorsunuz? Hâlâ uçan

daireleri inkâra yelteniyor ve bu inkârlarımızda ısrar mı ediyorsunuz? Bunun ne olduğu size yakında gösterilecektir. Gösterilecek amma, görmek acaba size nasip olacak mı? Uyanın ey gâfiller. İnkâr ettikleriniz hergün sizlerin tepesinde, sizleri tarassut etmekteler. Hâk'tan gelen emir onları bekletiyor. Zamanı var. Anlayacaksınız. Pek geç değil. Neyi mi? Ne olduğunu bu haberciler size bildirmedi mi? Siz bilmemekte ısrar ettikçe, tokadı hak ettiğinizi anlamayacak mısınız? Ülkeleriniz, şehirleriniz târümar edildiği, yerle bir olduğunuz zaman mı aklınızı toplayacaksınız. İkaz için söylüyorum: Vakti gelmedi mi sanırsınız? Yakındır, işaret bekliyorlar. Onlar mahvetmeyecekler. Onlar muzırları temizleyecekler. Onlar muzırları buradan ayırıp sürecekler, ıslahhanelere, ıslah gezegenlerine sürecekler. Sürüldüğünüz yerde bu dâlâlette kalmak size müyesser olmayacaktır.

Niçin kaynağı gizlediniz?.. Niçin nimetlerin üstünü örttünüz. Örttünüz de ne kazandınız? Kazançlarınız size bir fayda sağladı mı? Kazanan, kazandığı her kuruşun, en küçük nimetin hesabını vermekle sorumlu değil midir? Niçin ahitlerinizi bozdunuz? Ahit bozmak vebâl taşımaz mı? Vebâl cezayı davet etmez mi? Uyanın artık uyanın, etrafınıza bakın da uyuyanları görün ve uyandırmaya çalışın. *'Benim kazancım bana'* prensibi ne demektir? Cenabıhak bize herşeyini, her nimetini vermiyor mu? Siz, çocuklarınıza bile ne verebiliyorsunuz da, kendinizi günahkâr addetmiyorsunuz? Bolca verilen nimetlerden kimleri faydalandırdınız? Çalışmalarınız kime hayır, kime şer getirdi? Şerde boğulanlara, maddeci zihniyetle el uzatmadınız. Bunu inkâr mı edeceksiniz? Bir de kendinizi kahraman yerine mi koyuyorsunuz? Size verilenler, sizin verdiklerinizin yüzlerce misli değil midir? Tanrı'ya ne verdiniz? Tanrı'nın kullarına ne verdiniz? Verdinizse bile, acımaksızın ve can sıkıntısını def etmek için vermediniz mi? Bu bir hayır mıdır? Hayır, şerri ifnâ eder. Hangi şerri ifnâ ettiniz? Yaptıklarınız, yapmak zorunda olduklarınızın yanında bir hiç değil midir? Mükâfatlara kondunuz. Kondunuz da ne oldu? İşi azıttınız. Azıttınız da ne oldu, huzursuz oldunuz.

Hz. Muhammed, pınarların özkaynağı Cenabıhâk'tan size haber getirmedi mi? Ne dediniz? Yalan! Yalan, esas sizin

sözlerinizde ve fiilinizdedir ey insanlar. Ey kâinatın geri kalmış varlıkları, size sesleniyorum: Uyanın ve çevrenizi tarayın. Fakirleri, yoksulları doyurun. Açları, hastaları şifaya garkedin. Çünkü, Tanrı sizi de açken, fakirken nimetlere garketti. Garketti de sizler de anlayasınız, Rabbinize şükredesiniz, O'nun ikazı üzere hareket edesiniz diye. Siz ise, şehvetin, maddî şâşânın esiri oldunuz. Oldunuz da ne buldunuz? Gaflet, dâlâlet, huzursuzluk ve ızdırap değil mi?

Celse - 2... 13-10-1968

Yaratan'ın iradesi, canlı, cansız her mahlûku kucaklar. Sular, senin iradenle değil, fakat Cenab-ı Rabbülâlemin'in iradesiyle akar, yol alır. Sular ırmakları doldurur, ırmaklar nehirleri meydana getirir. Nehirler akar denizlere, deryalara inciler taşırlar; bu inciler insanların kalplerindeki sevgi pınarından fışkırırlar. O pınarların da hâliki Cenab-ı Hâk'tır. Cenab-ı Hâk'kı inkâr, insanın kendisini, kendi varlığını inkâr demektir. İnkâr yokluğu gösterir. Sen var mısın, yoksa yok musun? Var isen, O da vardır. Tanrı da mevcuttur. Varlığını, kendi şahsiyetini ve öz benliğini nasıl inkâr edebilirsin?.. Yokluk, izafi bir terimdir. Yokluk yoktur. Varlık vardır. Her şeyde, her yerde, her muhitte varlık vardır. Var olmak hayattır. Var olmak sevgidir. Var olmak bilmektir. Ne ile yaşayacaksın? Varlığınla, bilginle, bilerek yaşayacaksın. Varlığın, bilgisini nereden alır? Tabiattan, eşyadan değil mi? Tabiata, eşyaya bu bilgiyi sen mi veriyorsun? Yoksa sen, tabiatta ve eşyada gizli ve meknuz bulunan bilgiyi mi alıyor ve keşfediyorsun? Zaten ezelden beri tabiatın, eşyanın özbenliğinde mevcut bulunan bu bilgi (4), bilgeliğin ta kendisi değil midir?

Cansızlık ne demektir. Hayat olmamak ne demektir? Hayat, hayatın kendisidir. Hayat, var olmak demektir. Var olanda hayat mutlaka vardır. Var olan kendi hayatıdır. Senin hayatın değil. Sen, o var olan hayatı buluyor, keşfediyor ve onu emrine alıyor, kullanıyorsun. Bu üstünlük sendedir. Kullanabilme yeteneği sana verilmiştir. Eşyayı, hayvanı, bitkiyi, canlı ve cansız her varlığı her kuvveti kullanmak, ondan istifade etmek hakkı, ezelde Hâk tarafından sana tanınmıştır. Tâ ki bilesin Yüce Tanrı'nın vericiliğini, üstünlüğünü, yüceliğini ve

her an seni koruduğunu, ve böylece her an şükürde olasın. Olasın ki, onlar da seni koruyalar, seveler ve sana daha çok, daha iyi verebileler.

Sen kendini tanımıyorsun, ey mahlûkların en üstünü olan yüce insan! Sen, Tanrı'nın kâinata sunduğu armağansın, en üstün bir armağan ([5]), en üstün bir lütuf, fakat sen bunu biliyor musun? Yoksa sen kendini her türlü kayıttan azat ederek hodbince ve aşağılık duyguların tesiri altında bırakarak maddenin, sana muhtaç olan, senden yardım dileyen (—maddeden aldığını maddeye fazlasıyla vermekle mükellef bulunan—) sen, kendini maddeye vermek sorumluluğundan kurtulmak için mi çırpınıyorsun?

Maddenin esareti, habasettir. Maddeyi esir etmeyiniz. Maddeden faydalanınız. Fakat maddeden aldığınızı, fazlasıyla maddeye vermekle sorumlusunuz. Madde sizden ne istiyor, madde sizden ne diliyor? Sevgi mi? Evet, sevgi, yine sevgi, yine sevgi. Maddeyi sevmeyen, maddeden faydalanamaz. Gözünüzün gördüğü veya görmediği her maddeyi, her varlığı seviniz. Sevgi, en kârlı, en iyi bir ticarettir. Seven kazanır, sevmeyen kaybeder. Sevgi yaratır. Allah da bizi, bizi ve bütün kâinatı sevgisinden yaratmadı mı? Sevmek en büyük kudrettir. Sevebilmek en büyük kabiliyettir. Çocuklarınızı seviniz. Onlara verebileceğiniz en değerli hediye budur.

Tanrı'dan örnek alınız. Sevdi ve sizi yarattı. Sevdi ve cihanı yarattı. Sevdi ve seni dâlâlete düşüren şeytanı yarattı, şeytanı başka yerde arama. Şeytan senin içinde, dimağındadır ([6]). Şeytan, senin ruhuna musallat olmuş bir parazite benzetilebilir. Şeytanı sevme diyemem, şeytanı sev de diyemem. Şeytan senin dostun değildir. Fakat düşmanın da olamaz. Tâ ki seversen, tâ ki bütün kâinatı sevgiyle kucaklar ve onu sevgiyle aydınlatırsan, şeytan senden uzaklaşır. Şeytan, sevginin nurundan kaçar ve korkar. Şeytan, sevgisizlikten hoşlanan bir ifrittir. Şeytan, sevgisizliğin ta kendisi olma yolunu tuta tuta, sevgiye âşina ruhlardan kaçmak için bahaneler icat eder. Fakat her an tetiktedir. Senin zaafını arar; senin iradesizliğini, aczini bekler. Tâ ki, Hâk yolunda dâlâlete sapasın, tâ ki hiddetinin esiri olup gönülleri kırasın, paralayasın.

Yıkmak kolaydır. Yıkmadan yapmak daha kolaydır. Ne-

yi mi? Kırık bir gönlü, yıkmadan, daha aşağılara sürüklenmeden doğruluğa sevketmek, senin tabiatın icabı olmalıdır. Tabiatın, tabiattan gelir. Tabiat, tabiatlar doğurur. Sen de öyle değil misin? Tabiat gibi alıp vermiyor musun? Alıp verirken minnet hislerini gerçekten duyuyor musun? Tabiat sana hizmetkârdır. Tabiat sana hizmet ediyor. Maddesiyle, ruhuyla, bedeniyle, enerji kaynaklarıyla, görünen ve görünmeyen nice faaliyet ve verimli kaynaklarıyla seni beslemiyor mu? Sen niçin başkalarını beslemiyorsun? Beslemek, insanın öz varlığının temel prensiplerinden sayılır. Sen bu temel prensibe riayet ediyor musun ey insan? Ey, en lûtufkâr emellere hizmet etmekle görevli tutulan yüce yaratık, sen hiç bir zaman aslını bilmedin; bilmek yolunu da tutmadın.

İstemek, tabiatın sana vermesini her an sağlayan, [sürdüren] bir enerji ısrafından başka bir şey değildir. Enerji kaynaklarını kuruttukça neyi isteyebileceksin? Sen, istemenin, talep etmenin lüzumsuz ısrafa yol açtığını anlamak, bilmek dahi istememekle, kendi öz benliğine, yaratılış sırrına ihanet ettiğinin farkında mısın (*).

Yarâb, bütün bu aciz ve zavallı kullarını, affı mağfiretinden mahrum kılma! Senden isteyeni çevirmeyen Sen, Sen'den istemeyeni de çevirme yolundan. Senin yolun hak yoludur. İstemeyenler, istememekte ısrar ettikçe sana yaklaşır ve senin rızanı alırlar. Gidenler gittikleri yolda, vardıkları hedefte hep Senin lûtfu keremini bulurlar; bulurlar da sana ebedî şükürlerini ifadede kusur etmezler. Sen, istemeyen kullarını koru Yarâb! İsteyen kullarını, istedikleri için affı mağfiretine al Yarâbbi!

Sen, istemeyen varlığı, istenenin aksi olarak yarattın. İstenen, istendiği için Senin rahmet kapılarını zorlar. Sen, isteneni verir ve onu kurtarırsın. Fakat isteyenin buna ne derece tahammülü vardır. İstenen şey, isteyeni kavrar; arzusuyla, tabiatıyla, verimiyle, verimsizliği, sevimliliği ve sevimsizliğiyle... İsterken dikkatli ve tedbirli isteyiniz. İstemek bir kudrettir. Bunu ısraftan kaçınasınız. Her ne olursa olsun, istemekte, sürekli istekler serdetmekte, aynı mevzu ve şeyi istemekte inat göstermeyiniz. Size verilmemesi gerekeni, kaderi zorlayarak almaya çalışmayınız. Kader, tabii bir hayat çiz-

gisidir. Tabiatın size bahşettiği nimetleri çiğnemeyiniz. Fakat onu da istemekte acelecilik göstermeyiniz. Acele edenler yanılırlar. Yanılmak, kuvveti israf etmektir. Israf ise haramdır.

Haram, düzene aykırılıktır. Er veya geç sizi helâk edecektir. Haramdan kaçınınız. Haramı yemeyiniz, yedirmeyiniz. Düşünceleriniz, ince sezgileriniz haramı tanır ve ne olduğunu size bildirir. Siz, bildirildiği halde harama el uzatırsanız, elinizi ateşle yakmakla müsavi duruma getirirsiniz. Perispriniz yanar. Tabiata aykırı davranış, perispri düzenini bozar ve sizi hastalığa düşürür (8). Hastalık, istemektir. Hastalığın sebebi, haramı istemek ve haram peşinde koşmaktır. Haram, İlâhî düzene aykırı istek ve görüntülerdir. Haram, kâinatla birlik ve bütünlük içinde olan ruhunuzu ve binnetice vücut organlarınız ve vücut yapınızı bu düzenin dışına atar. Tıpkı vücudun, dikenler arasında, ısırgan otlarının içinde ezilmesi, zehirlenmesi ve eza çekmesi gibi durumlar tevlit eder. Haram kötülüktür. Ruh ise iyiliktir. İyi olan kötüye esir edilir mi? Bu akıl, bu ruh; iyinin, en iyinin emrinde olmalıdır. En iyi, Tanrı'dır. Sen en iyiyi bırakarak, en kötünün, yani şeytanın emrine nasıl girersin!.. Bu, bir mantık gereği sayılmamalıdır. Haram, şeytan işidir. Şeytan haramla beslenir. Onun gıdası haramdır. Kim ki haram iş işler ve haramla beslenirse, vücudu ve ruhu şeytanın gıdası haline gelir. Şeytan, gelir ve o vücudu, o ruhu istila eder, onun düzenini, tabii ve İlâhî halini, intizamını bozar ve orada kendine uygun auralar yaratır.

Haram iş işleyen ve haram yiyen hiç bir kimse gösterebilir misin ki, huzur içinde olsun ve huzurla yüzyüze gelebilsin. Huzur da artık ondan uzak kalır. Huzur ve saadet, sevginin kardeşleridir. Seven, harama uzak durandır. Seven, istemeyendir. Seven, sevdiğine, sevdiklerine verendir. Çünkü alıcı olan insandır. İnsan, aldıklarını ödemekle mükellef tutulmayacak mı sanırdınız? İnsan, aldıklarıyla borçludur. Kime karşı? Cenâbı Vâcibülvücuda ve aldıklarına; verenlere, eşyalara, şahıslara, hayvanlara, bitkilere, tabiata, kuvvet kaynaklarına, suya, havaya, elektriğe, herşeye, herşeye borçlu ve yükümlüdür. Allah'tan, sana verenleri korumasını dile! Dile ki, vericilikleri daim olsun ve seni yaşatsın. Kâinatın bu ulu düzeni, ergeç hükmünü yerine getirecektir. Alan vermeye alışacak.

Alan, vermediği takdirde, bu, kendisinden zorla alınacaktır. Verilen ve alınan bir yük, bir fazlalıktır. Bunun fazlalığı ergeç bir düzene sokulacak ve fazlalık, başka metodlarla, başka yollardan dışarı atılacak ve alınacaktır. Alıcılar, vericilerdir. Vericiler hem verir, hem alırlar. Verenler, zorla alınmasını bilmektedirler. Rızaen verileni, rızasız alan, rızaca vermelidir ki, bu kutsal düzen aksaksız yürüyebilsin. Zira en vermeyenden cebren alınır. Ve bu cebir, o insanı, o varlığı perişan eder, hasta eder.

Niçin hastalıklarınız o kadar çoktur. Çünkü vermiyorsunuz. Neyi mi? Aldıklarınızı; almak zorunda olduklarınızı, vermek zorundasınız ki, onlarla da başkaları geçinsin ve tekâmülünü tamamlasın. Tamamlanan varlık, vericiliğini devam ettirir. Vericilik onun tabiatı icabıdır. Almadan verilemez. Vermek zorunda olan verecektir. Onu siz durduramazsınız. O, verecektir. Vermek, onun yaşantısı ve kaderidir. Vermeyen, vermekle mükellef olduğu halde vermeyen, ergeç yok olur; başka verenlere iltihak eder ve onun bir parçası bir rüknü ([9]) olur, kendi benliğini yitirir, veren içinde erir. Vermek ve almak, kaderin tabii icabatındandır. Bu tabii icabı bozmayınız. Bozarsanız, siz de bozulur ve hasta olursunuz.

Hastalık mikrop işi sayılmaz ([10]). Hastalık mikrobu davet eden bir zeminle başlar. Bizatihi bir mikrop, bu zemini bulmadıkça üreyemez. Üreyemedikçe de, büyüyüp vücuda yayılamaz. Münferit, kendi başına yabancı bir varlık olarak vücudun bir köşesinde sürünür gider ve yok olur; daha doğrusu, sağlam hücreler tarafından massedilir, yenir ve faydalı gayelere hizmet eden bir unsur olur. Hastalığın zemini hazır ise, istediğiniz kadar ilaç ve tedavi görün, mikrop vücuda yayılacaktır ve ergeç tesirini gösterecektir. Önce, zemini yok etmelisiniz. Mikropları öldüren ilaçlar, zemine tesir edemez. Kâinatta sonsuz mikrop kaynakları vardır. Yine bir gün onların istilasına uğrarsınız. Onları defetmek, zemini düzeltmekle, dimağı ve ruhu temizlemekle mümkündür. Dimağ, Yaratan'dan aldığı güçle, sakat ve rahatsız zemini düzeltir, takviye eder, ona kuvvet ve kudret aşılar. Bu kuvvet ve kudret, kendine gelen mikropları absorbe eder, onu kendinden uzaklaştırır, yeter derecede uzak mesafede tutar. Mikroplar

içinde yaşayan insanların bağışıklık kazanması dediğiniz durumun mekanizması budur. Yoksa, hücrelerin mikroplara alışması bahis konusu olamaz. Mücadele gücü, hücrede vardır. Hücre, iç yapısı itibariyle müstakil bir varlıktır. Ruhu, şahsiyeti ve müstakil bir yaşantısı olan bir varlıktır. Bu varlık yaşamalıdır; tabii ömrünü sürmelidir. Bu tabii ömrü sürerken, onu koruyacak olan, idareci, yüksek seviyedeki ruhunuzdur. Ruhunuz, binlerce kâinata hükmetmektedir. Hücreler, birer canlı varlık olmaları hasebiyle, birer ruh sahibidirler. Onlarm bu ruhu, idareci ruhun emri altındadır ([11]). Onlar, idareci ruhun otoritesine mutlak surette itaatkârdırlar. Onları isyana sevketmek, hastalık yolunu açmak demektir. İsyan, ruha ve vücuda zararlı unsurları musallat etmek demektir. İsyan, bu tasallutla başlar. Ruha musallat olan şeytan ve onun yanıltıcı fikirleridir. Vücuda musallat olanlar ise, yine şeytan işi olan içki, habaset ve keyif verici diye isimlendirdiğiniz içkiler ve düzensiz gıda topluluklarıdır. Afyon, esrar ve benzerleri vücudun düşmanlarıdırlar. Vücut vasıtasıyla ruha hükmeden habis duygular ve kuvvetler toplamıdır. Sigara, tütün bir hayır değildir, zararı mutlaktır.

Kanseri sadece sigarada aramayın. Kanser, sevgisizliktir ([12]). Kanser, intibak güçlüğünden, sevgi mahrumiyetinden doğar. Sevmeyen kimse sorumludur. Kansere sebebiyet veren sevgisizliği doğuranlar sorumludurlar. Öyle ki, onların düşmanca ve habisane düşünceleri, karşı taraftaki insanın vücudunda, sevgisizlik, dolayısıyla da bir kanser hastalığı zemini yaratır. Kanser dediğimiz sevgisizlik, ruhtan vücuda yansıyan bir radyum ışını gibidir. Yakar, tahrip eder, dejenere eder, isyana sevkeder; isyana sevkolmanlar da, başka hücreleri isyana sevketmek için çılgınca bir ihtirasa kapılırlar. Ve bu vetire, birbiri peşisıra sürekli ve sür'atli olarak devam eder gider.

Kanser tedavisinde, önce ruhsal tedavi yapınız. Zemini yoketmek için gayret gösteriniz ki, hastalığa tutulmuş ruh, kendine gelebilsin, kendini küflerden kurtarabilsin, eylemsel hüviyetine kavuşabilsin. Ellerinizi hasta uzvun üzerine koyunuz. Râb'den yardım dileyiniz ([13]). O, size kudretini gönderecektir. Kudret, herşeyi temizler, kiri, pası yok eder; kül-

leri kaldırır, altındaki ateş pırıl pırıl yanmaya başlar, kömürler de kor olur, o da ısıtır ve vücudu kudretiyle istila eder. Siz, hastayı, kendi ruhu ile iyileştireceksiniz. Sizin fonksiyonunuz budur. Hastayı seveceksiniz. Hastanın ruhundaki kirleri, pasları temizleyeceksiniz.

İster hayvan, ister bitki, isterse insan olsun, hasta uzvun iyileşmesi için, evvelemirde ruhu serbestleştirmek, onu yüklerden, parazitlerden temizlemek gerekir. Dinamo bozuk iken ve yarı faaliyet gösterirken, hatları düzeltmek, bobinleri yenilemek bir değişiklik sağlar mı? Önce dinamoya, elektriği sağlayan beyne ve ardındaki ana kaynak olan ruha el atacaksınız. Ruhu terbiye edeceksiniz. Ruhu, hastalık verici karanlıktan kurtaracaksınız. Ruhsal tedavi ile işe başlayınız. Hastanızı, bütün ruhsal samimiyetinizle seviniz. Ellerinizi, hasta uzvun üzerinde yarım saat kadar durdurunuz. Hâk'tan yardım dileyiniz. Hâk size yolunuzu açacaktır. Hâk size yardım edecektir. İlâçlar ondan sonra gelir. Hasta, ruhsal tedavi yapılamayacak bir dış şuursuzluk halinde bulunuyorsa, elinizi hastanın alnı üzerine koyunuz. Düşüncelerinizi, eliniz yoluyla beynine ve bir yandan da onun ruhuna gönderiniz. Telepati yolunu deneyiniz. Düşüncenizi, onun ruhuna intikal ettiriniz. Bu, başka bir vetiredir. İlaç, bu tedavi yollarından sonra kullanılmalıdır.

Hücre, müstakil bir ruh sahibi olduğuna göre, elinizi hasta uzvun üzerine koyduğunuz zaman, hasta hücrelerin ruhlarını düşününüz ve onlara sevgi gönderiniz. Merhametli olunuz; merhametinizi, elinizin temasıyla hücrenin yapısına ve ruhuna sevkediniz. Tâ ki uyuşuk ruhlar uyansın, düzeni bozulan yapı ve hücre içi çevresi eski düzenine doğru dönüş yapabilsin. Sadece ilaçla tedavi yapılabileceği gibi yanlış bir görüşe saplanmayın. Kanser, bütün hastalıklardan ayrı bir hastalıktır. Daha doğrusu bir düzensizliktir. Bu düzensizliği, ruhsal tesirlerle iyi bir yola koymadıkça, hücre içi yapıya yapılacak şırınga tesirsiz kalacak ve istediğiniz sonucu vermeyecektir.

Hırslar arttıkça kanser artmıştır. Sevgisizlik, kanseri doğuran yegâne faktördür. İlâhî düzen budur. Sevmeyen sevilmez. Ruh, devamlı sevgi gıdasına muhtaçtır. Sevgiden mah-

rum kalan ruh, dejenere olmaya başlar. Ölümle de ruhun bu dejenerasyonu birdenbire sona ermez. Bizler o ruhları burada tedavi ederiz. İlâhî ışık karartılmıştır. Karartan, ruhun kendisidir. Vücuda hakim olması gereken ruh, kendini vücuda teslim etmiştir. Bu, bilinen bir hakikattir. Bu hakikatler çok söylendi, dinleyen pek az oldu. Dinlemeyenler madde peşinde koştular. Ruhu, madde ile zehirlediler. Mekanizma ters işledi. Ters işleyen zemberekler, yaylar, çarklar birbirini parçaladı. Oysa ki ruh, emir verecek ve vücudu kendine tâbi kılacaktı. Ruh, emri ile, vücudu kendine tâbi kıldığı gibi, vücudu çevreleyen maddî çevreyi de kendine benzetecek ve emri altına alacaktı. Fakat tersine bir düzen ile çevredeki maddenin, vücudun hakimiyeti ile sonuçlandı, vücut da ruha hükmetmeye başladı. Ruh, benliğinden, fonksiyonundan uzaklaştı. Maddeyi sevdi. Maddeyi o derece sevdi ki, kendini sevmeyi unuttu, kendisi gibi İlâhî lem'aları (*) sevmeyi unuttu. İlâhî lem'aların kaynağını sevmeyi ihmal etti. Kapısını, İlâhî ışığa, nura kapadı. Bu düzensizlik, ruhu, madde kalıpları içine hapsetti. Ruh, maddenin esiri oldu. Madde, yapıcı olduğu gibi, yıkıcıdır da. Enerji, şuurla kullanılırsa faydalıdır. Şuursuz kullanılan enerji yakar, tahrip eder, kullananı da, kullanılan uzvu da kendine mahkûm eder. Bu düzensizlik vermeyenlerde, veremeyenlerde, sevmeyenlerde ve sevemeyenlerde çok görülen bir durumdur. Takdiri İlâhî budur. Bunu görüp bilmek, anlamak, hikmet ve sonucunu düşünüp ona göre değerlendirmek gerekir.

Sen sevmezsen, sevilmezsin. Sen vermezsen, alamazsın. Sana verilen senin yanlış isteklerinin karşılığı olup, sana zararlı olan yıkıcı unsurlardır. Sen seveceksin, sen vereceksin, sen almayı değil, vermeyi tahayyül edeceksin. Tahayyül, en büyük bir vetiredir. Düşünmek, iyi düşünmek, kurtulmanın başlangıcıdır. Düşünerek, tahayyül ederek iyiliğe ulaşabiliriz. Tahayyül edilen her durum, her obje ergeç tahakkuk edecektir. İyileri tahayyül ediniz, iyiliği düşününüz.

Korkmayınız, ruhen tembelliğe düşmeyiniz. Ruh, sonsuz kâinatlara kol salan bir radyo ve televizyon cihazı gibidir; verici ve alıcı bir istasyon.. Ruhunuzu dar kalıplardan çıkarır ve serbestleştirirseniz, bütün manevî âlemden olduğu

gibi, maddî âlemdeki bütün maddelerden ve yıldızlardan da devamlı olarak enerji, kudret ve kuvvet alırsınız. Sevgi gönderiniz, sevgi alacaksınız. Yıldızları seyrederken, orada yaşamakta olan her türlü varlığı sevgiyle anınız, ve onlara sevgi dolu vibrasyonlar gönderiniz. Oralardan cevabını almakta gecikmeyeceksiniz.

Beşer bir bütündür. Dünya insanı veya Merih insanı diye bir ayırım yapılamaz. Sen o'sun, o da sen.. Birbirinizi daha yakından tanıyacağınız zamanlar yakınlaştı. Tanımakta geç kalmayınız. Bunda, sizin için bir çok hayırlar vardır. Sizi bekleyen huzuru, Tanrımız'dan dileyiniz. Tanrı, yüce yaratıcı verecektir. Verdiğini de arttıracaktır. Yeter ki siz ona müstehak ve lâyık olasınız.

Ruh, size verilmiş en büyük bir nimettir. Fakat kıymetini bilmediniz. Tanrı'nın bu en büyük lütfunu inkâr edenleriniz var. Bu ne büyük bir gaflettir. Hiç mi düşünmezler ki, Tanrı, onu yaratırken, her türlü varlığın üstünde, yüce bir lütuf olarak var etmiştir. Bu yüce lütuf, ruh'tur. Ruhu iyi tanıyınız ve iyi tanıtınız. Ruhu tanımaktan ve tanıtmaktan vazgeçmeyiniz. Ruh, yüce Tanrı'dan gayrı herşeydir. Bunu, sizin idrâkinizin anlayacağı şekilde şöylece ifade edebilirim: Güneş, ışık verir. Güneş de ışığını başka bir kaynaktan, kaynakların öz kaynağı, bilginin kaynağı, Ulu Tanrı'dan alır. Bu, gerek manevi ve gerek fizik anlamda böyledir. Güneşin ışığı, nasıl ki, her yana yayılır ve sayısız canlıyı canlı tutar ve onlara kuvvet verirse, sizin ruhunuz da, güneşle kıyas kabûl etmeyecek kadar çok ve hudutsuz bir varlık âlemini besler, doyurur ve onları yaşatır. Çünkü, ruhunuzdaki bu yaşatıcı güç de, yaratan, bir ve sonsuz olan kudretin öz kaynağı sevgili Tanrımız'dan gelir.

Siz, ruh olarak ebedisiniz. Ruh olarak sonsuz maddî ve manevî âlemlerdesiniz. Bunu biliniz, bunu hatırda tutarak yaşayınız. Düşüncenin sür'ati ölçülemez. Neyi düşünürseniz, ruhunuzdan yayılan kudret enerjisi o anda orada olur. Ruhunuzla başka yol tutup, söz ve fiillerinizle bunun aksine davranmak, karşınızdakini değil, fakat sadece kendinizi aldatmak olur. Bunun çok ince nüansları ve birçok vetireleri vardır. Teferruatına girmeden şu kadar hatırlatayım ki, ger-

çekten bir kimseyi seviyorsanız, o şahıs, sizin kendisini sevdiğinizi mutlaka bilecektir.

Size uçan dairelerden bahsettim. Kâinat'ta boşluk yoktur, dedim. Kâinatın her zerresi meskûndur. Beş duyunuzla idrâk edemediğiniz o kadar çok varlıkla meskûn ki, bunları ruh gözüyle gördüğünüz zaman, gerçekten hayretler içinde kalacaksınız, ve Tanrı'nın yüceliğini, usta yapıcılığını, yaradılışın sonsuzluğunu bir kez daha idrâk ederek, O'na olan arzı ubudiyyetiniz ve hayranlığınız bir kez daha artacaktır.

Hayat olmamak ne demektir? Hayat olmamak, yok olmak, başka bir tabirle var olmamak değil midir? Bir şey var mıdır, yok mudur? Var ise, hayat da vardır, yok ise hayat da olamaz. Bu, İlâhî bir düzendir. Yanlış teşhislerle, yanlış sonuçlara, hata dolu hükümlere varmayınız. Tanrı'yı tanımamış, O'nu kendi kafanızda küçültmüş olursunuz. Böylece, O'ndan alacağınız nurun, bilginin, hudutsuz lütufların yollarını kendi ellerinizle kapatmış olursunuz.

Yine söylüyorum, yakındır, göreceksiniz, anlayacaksınız ve tanıyacaksınız. Cenabı Hâk'tan, affı mağfiretine sığınarak niyazım şudur ki, kendi idrâkinizle hakikate ulaşasınız. Kendi iç benliğinizle, Cenabı Rabbülâlemin'in hudutsuz lütuflarını almaya doğru yol alınız. O zaman, gördüğünüz manzara sizi hayran bırakacak, şaşırtacaktır. Müsbet anlamda söylüyorum, hayretler içinde kalıp, huzura kavuşacaksınız.

Duyurduğum gibi, beşer, dünyanızdaki beşer, bir vücuda benzer. Hastalıkla malûl bir beden. Bu bedeni ne yaparsınız?.. Tedavi edeceksiniz. Dışarıdan ilaç vereceksiniz, iyileşmesi ve mikroplardan kurtulması için, her türlü tedavi yollarını deneyeceksiniz. Bundan bir sonuç alınamazsa (—ki dünya insanlarının durumu böyle görünüyor—), o zaman başka tertipler düşüneceksiniz. Hastalık saran uzuvları kesip atacaksınız ki, geri kalan vücut sağlam yaşasın, oraları da hastalık kaplamasın. Ama bir kolunuz gidecekmiş. Bu, belki bazı bakımlardan bir eksikliktir, bir kayıptır. Fakat, umum vücudun selameti için bu elzemdir. Vücut, eksik ve noksan da kalsa, bu ameliyeyi yapmakta tereddüt etmeyeceksiniz. Dünyadaki beşerin hali bunu andırıyor. Düzelmeye ve düzeltmeye uğraşınız. Size bir çok yardımlar gelecektir. Pek çok lü-

tuflara müstehak olacaksınız. Fakat buna rağmen beşer düzelmezse, İlâhî yola dönmezse, İlâhî adaletin hükmü yerine gelecek, hasta unsurlar dış müdahale ile ([15]) dışarı atılacak, atılamayanlar da zararsız hale getirileceklerdir. Bunu böylece bilmenizi isterim.

Lütfu yüce, keremi bol olan ulu Tanrım, ruhumuza verdiğin huzur ve sükûnu devam ettir. Sevginin nurlu güneşini üzerimizden eksik etme. Bizi sev, bizi koru, bizi iyi fiil ve düşüncede daim kıl. Sen'den zuhur eden her nimet etrafımızı kaplamıştır. Lütfunu bizlerden eksik eyleme Yarabbî, amin...

Celse - 3... 20-7-1969

Sen bir insansın. İnsanlığın bir cüz'ü. Cüzler, ferilerin toplamıdır. Feriler, enerji depolarıdır. Demek oluyor ki, sen, bir enerji deposusun. Enerji kaynağısın. Enerji dağıtıyorsun. Senin gibi enerji dağıtan diğer cüzlerle birlikte yaşıyorsun. Yaşamanın anlamı nedir? Enerjiyi ne yapıyorsun? Veriyorsun, başka cüzlere, başka ferilere ([16]). Bu düzen devam ettikçe alacaksın ve vereceksin. Sabır, enerjiyi israftan korur. Enerji, sabrı gerektirir. Sabırlı olmayanın enerjisi kalmaz. Bu nedenle, alış-kabûl yollarını da kendiliğinden, bu hatalı davranış dolayısıyla kapatmış olur. Zira enerji verirken, enerji almaktasınız. Enerji veriş olayı, bir kontaktla başlar. Ancak vermek suretiyle alma yolunu, enerji kazanma yolunu açabilirsiniz. İlâhî düzen budur. Sırf almak suretiyle yapılan bir ruhsal cehit, hiç bir sonuç veremez. Alamazsınız, enerjiyi alma yolunu açamazsınız ([17]). Kontağı sağlayamazsınız. Ne yapıyorsun benimle temastan önce? Tanrı'ya dua ediyorsun. Ruhlar âlemine senin ruhsal vibrasyonların yayılıyor. Her ruh, bu vibrasyona muhataptır. Rezonans yapmakla görevli, rezonans yapabilecek seviyedeki ruh, İlâhî İrade'nin emir ve müsaadeleriyle sana cevap veriyor. Cenabı Hâk, lütfu keremiyle sana seslenmeme müsaade ediyor ([18]). Çünkü sen enerji yolladın. Bu hareket cevapsız kalmaz. Ben de sana enerji gönderiyorum. Karşılıklı olarak enerji alışverişi yapıyoruz. Bundan yalnız sen değil, ben de faydalanıyorum. Hem maddî, hem de manevî anlamda faydalanıyorum.

'Maddî' kelimesini bile bile kullandım. Buna hayret edeceksin. Fakat doğrusu budur. Maddî ve manevî mefhumlar, kesin olarak ayrı problemler değildir. Maddî olan herşey, aynı zamanda manevîlik vasıflarını da haizdir. Keza, manevî olarak gördüğünüz her ruh, bir parça maddîdir. Yani sizin anlayacağınız şekilde özetlemek gerekirse, maddeden gelen enerjiler, ruhun tekâmülünü sağladığı cihetle, ruhta bu maddî tesirler, ölümden sonra da mevcuttur. Saniyen, perisprisiz ruh tahayyül edilemez. Perispri, bildiğiniz gibi, yarı ruhsal, yarı maddî bir karakteri haizdir. Ölüm ötesinde de ruh, maddeye tesir eder, maddeleri idare ile görevli o kadar çok ruh mevcut ki, bunların tesir sahaları hudutsuz olduğu gibi, görevleri de hudutsuzdur. Ruh, perisprisiz olmuş olsa, dünyaya nasıl enkarne olabilecekti? Maddeye nasıl tesir edebilecek, ne surette maddelere hakim olarak, maddî bir bedeni teşekkül ettirebilecektir?

Ruhlar, bir manada, maddenin üstüne taşmış, fakat maddedeki bütün özellikleri taşıyan madde idarecileridir ([19]). Madde ruha tabidir. Ruha tabi olduğu içindir ki, ruhla beraber bulunur. Ruhla ilişiği olmayan tek bir atom dahi tahayyül edilemez. Böyle birşey mümkün değildir. Ruh, madde değildir. Fakat, ruh, maddenin içindedir. Her maddenin içinde ruhsal bağıntı, yani bir ruh ile bağıntı mevcuttur ([20]). O zaman şunu iyice düşünmemiz gerekiyor: Mutlak cansızlık yoktur. Sizin beş duyu organlarınıza çarpan, size göre maddî veya cansız olarak tebellür ediyor. Fakat bu cansız cismin özbenliğindeki hareketi görüp, duyabiliyor musunuz? Hayır. İşte bu görünmeyen hareket, bir ruh tarafından idare edilmektedir. Tıpkı vücudunuzun bir ruh tarafından idare edilişi gibi ([21]). *'Maddeyi seviniz'* derken, neyi kastettiğimizi anlıyorsunuz, sanırım. Maddeyi severken o maddeyi idare eden ruh ile bağlantı kuruyorsunuz. O ruhun gönderdiği enerji, sizin ruhunuza da akıyor.

Maddeyi hor görmeyiniz. Madde bir enerji kaynağıdır. Madde, devamlı enerji alıp veren bir akü gibidir. Bunu görmemezlikten gelemezsiniz. Gelirseniz, zayıflarsınız, enerji kaynaklarınızı kurutursunuz. Seviniz. Herşeyi seviniz. Severek onu iyileştirebilirsiniz. İyileşince de o size verecektir. Enerji, kudret ve kuvvet şeklinde enerji verecektir.

Madde, bir enerjinin belli bir ortamda, belli şekilde teksif edilmiş bir durumudur. Madde, enerji demektir. Madde, enerjiden müstakil apayrı bir varlık değildir. Bunu bilmeniz doğaldır. Bunu esasen bir çok kimseler de söylemiştir. Üzerinde ısrarla duracağım husus şudur ki, madde yalnız enerji olmak vasfıyla kalmayıp, madde enerjilik vasfını dahi muhafaza edebilmek ve maddelik vasıflarını dahi muhafaza edebilmek için, bir ruhla ilişki kurmak zorundadır. Şuursuz hiç bir enerji olamaz. Her enerji bir şuurla ilgilidir. Elektriğin oluşumundaki hikmeti düşününüz, deyişimin sebebi budur.

Ay meselesini ısrarla istediğinizi biliyorum. Bu, o kadar mühim değildir. Daha önce de bir çok dünya insanı Ay'a, Merih'e, Satürn'e, Jüpiter, Uranüs, Neptün, Plüto, Merkür ve henüz keşfedemediğiniz üç gezegene gitmişlerdir ([22]). Tekrar dünyaya dönmüşlerdir. Fakat susmaktadırlar. Zamanı gelince konuşacaklardır. Çünkü şimdi kimse onları anlayacak ruhsal seviyede değildir. Yalnız bugün değil, yüzyıllar önce, binlerce yıl önce de dünya insanları diğer gezegenlere gitmişler ve dönmüşlerdir. Hatta Samanyolunda, binlerce ışık yılı uzaklıktaki güneş sistemlerine maddî bedenleriyle gidip dönenler vardır. Şu anda herkesin bildiği üç dünyalı, sizin tabirinizle üç Amerikalı, Ay üzerinde bulunmaktadır ([23]). Fakat herkesin bilmediği pek çok dünyalı da Ay'da yaşıyor. Ergeç bunlar açıklanacaktır. Dünya halkını paniğe kaptırmamak şarttır. İlâhî düzen, tedriç ister ([24]).

Ay'daki üç dünyalının başarılı olması için dua et. Sürpriz yok. Herhangi bir yenilik de beklenemez. Yalnızca orada bir uçan daire göreceklerdir ([25]). Rusların aracı da bunu görecek ve dünyaya duyuracak, gösterecektir ([26]). Tedriç lâzım. Telaş ve panik yaratmamak gerekir. Astronotların indiği yer canlı değildir. Çöl manzarasındadır. Çölde bitki olur mu? Fakat atmosferi hissedeceklerdir ([27]). Bu ise bir aşamadır dünya insanı için. Onlara kızma. Hakikatleri gizledikleri için onları sahtekârlıkla itham etme. Onları gizleten biziz. Biz istediğimiz için, birçok hakikatler gizli kalmaktadır, gizli kalmalıdır ([28]).

Ay'da hayat var mıdır, yok mudur diye sormak dahi lüzumsuzdur. Geçen tebliğimde herşey açıkça izah edilmişti. Ay yaratılmıştır. Belli bir göreve atanmıştır. Ay yaşayacak, görevini ifa edecek ve yaşatacaktır. Ay'da insan vardır. Ay'da bitki fazladır. Ay'da hayvan vardır. Fakat hayvanlar ve bitkiler, sizinkilere kıyasla daha dar ve uzundur. Daha küçülmüş görünüşler arzeden, dünyadakilere benzer yaratıklar da vardır. Ay insanı sizi tanıyor. Ay insanı tekâmül vetiresini hayli ilerletmiştir. Başka gezegenlerden gelen bilgi ve insan, Ay insanını, Dünya insanından önce uyandırmıştır. Şekil bakımından Ay insanı, Dünya insanından farklı değildir. Onun için dünyanızda yaşayan Aylıları tanımakta güçlük çekiyorsunuz. Tanısanız, onlar çalışamayacaklar ve sizleri uyandıramayacaklar.

Zamanla herşey anlaşılacaktır. Burada bir noktayı daha belirtmek isterim; Ümitsizliğe kapılma ve cesur ol. Sabır ve sebatı elden bırakma. Herşey yakında aydınlanacaktır. Aylılarla Dünyalılar bir kardeş olarak yaşamasını öğreneceklerdir. Aydaki hayatın farkı şudur: Ay'da hayat, Ay üzerinde olmakla beraber, Ay'ın tabiatı icabı yeraltı şehirleri kurulmuştur ([29]). Krater gibi gördüğünüz delikler, yeraltı şehirleri giriş çıkış yerleridir ([30]). Fakat, Ay üzerinde de Aylıların bir çok enstelasyonları vardır. Bu enstelasyonlar sizinkilerden farklıdır ([31]). Işığı, havayı, kozmik ışınları ve radyasyonu alır ve içeriye şehirlere verir. Aylı, dışarıda da yaşayabilir. Fakat bunun birçok güçlükleri vardır. Bitkiler hem dışarıda hem içerde yetişir. Ay bir enerji deposudur. Fazla enerji, dünyaya akar. Yalnız güneşin ışınlarını yansıtmakla kalmaz. Bizatihi kendi bünyesinde mevcut enerjiyi de dünyaya aktarır. Ay ışığında dünyada dolaşan insanların romantik duyguları, ferahlık hissetmeleri, daha çok sevgi verebilmeleri bundandır. Bu gelen ay enerjisi, toprağa, bitkiye de hayatî önem taşıyan gıdayı da verir. Dünya yalnız değildir. Ay'da da dünya problemi önemlidir. Ay'ın mevcudiyeti ile dünyanın mevcudiyeti birbirine bağlıdır. Aylılar bunu müdriktirler. Fakat dünyalılar henüz bu durumları anlayamıyorlar, bilmiyorlar.

Dünya insanının bu akşamki Ay'a inişi çok hayırlı bir devrin başlangıcıdır. Başarıları için dua ediniz. Din ayrılıklarını düşünmeyiniz. İnsan insandır. Dinler sizi doğru yola götüren sembollerdir. Dinler muharrik kuvvettir. Kuvvetleri birbiriyle çarpıştırmayın. Din ahlâk yoludur, bilim yoludur, fazilet yoludur. Fazilette kıskançlık, haset olmaz, olmamalıdır. Ay budur, Ay hakkında sana daha başka bilgiler de vereceğim.

İyiye doğru her hamle karşılıksız kalmayacaktır. İyiye doğru her düşünce meyvasını verecektir. İyiye doğru her hareket, iyi bir hareketle reaksiyonlaşacaktır. İyi hareket, iyi hareketi doğurur. Bunlar beylik sözler değildir. Fizik, kimya bakımından olduğu kadar, ruhsal yönden de iyilikler, iyilikleri davet eder. Tohum ekersin, tohumun meyvasını alırsın, hergün görüyorsun. Göremediğin olayları niçin inkâr ediyorsun, inkârda ısrarcısın? İyilikte ısrar, hayır getirir. Bunun dışında ısrar, sadece cahillikten başka bir şey değildir. Cahillik demek, sadece az bilgi sahibi olmak demek değildir. Cahillik, bilgiyi değerlendirememek, bilgiyi kullanamamak, endişeye, evhama, gurura ve bencilliğe kapılarak, bilgiyi boş yere hapsetmek veya boş yere harcamaktır.

Celse - 4... 23-8-1969

Yapılan her işin önü ve sonu vardır. Bu ön ve son, kesin hudutlarla sınırlandırılmıştır. Sözgelimi, dünyanızın yaradılışını düşünecek olursak, bunun bir başlangıç devresinin mevcut olduğunu görürüz. Bu başlangıç, esasında, dünyanın ölümünün de başlangıcıdır. Ölümün, bir şekil değiştirme olduğunu söylemiştik. Bu şekil değiştirme, küçük hacimdeki maddelerin şekil değiştirme prensiplerinin aynısıdır. Hacmin büyüklüğü veya küçüklüğü, prensibin uygulanmasını değiştirmez.

Madde bir enerji deposudur. Madde, dağılarak, şekil değiştirerek enerjiye dönüşür. Enerji de şekil değiştirerek, devamlı olarak madde imal eder (32). Dünyanızdaki duruma gelince, en göze çarpan enerji kaynağı Güneş'tir. Güneş'ten akıp gelen ışınlar, enerjiler, dünyanızda sürekli olarak yeni maddelerin oluşumuna yol açarlar. Bu, herkesçe farkedi-

lebilecek bir mekanizmadır. Fakat, farkedilmeyen ve düşünülmeyen en önemli hususlar şunlardır: Yıldızlar da birer enerji kaynağıdır. Gerek sizin Güneş sisteminizdeki gezegenler, gerekse diğer yıldızlar, galaksiler, hepsi, evet hepsi enerji depolarıdır. Durup dinlenmeksizin, her bir yana enerji dağıtır dururlar. Bu, onların tabiatı icabıdır. Onlar, vermek zorundadırlar. Siz onları durduramazsınız. Bütün gezegenler ve yıldızlar, devamlı olarak birbirlerinden karşılıklı enerji alış verişi durumundadırlar ([33]). Bu nedenle, enerji nev'ileri, her ulaştığı hedefte, kendi frekansı uyarınca bir maddenin doğumunu hazırlar. Bu madde, bazan su olur, hava olur, taş olur, toprak olur, maden olur, gıda olur. Gıdalar da esasen enerji depolarıdır. Enerjiyi veren ve sizin yaşamanızı, İlâhî prensiplere uygun olarak sağlayan yıldızları ve oralarda yaşayan canlı varlıkları sevgiyle anınız, dememin bir nedeni de budur. Yıldızlar, sizin için, Güneş gibi birer hayat kaynağıdır. Süs olsun diye bu kadar yıldızın yaratılmamış olduğunu farketmişsinizdir, şimdi ise nedenini öğreniyorsunuz.

Yıldızlar enerji depolarıdır, derken, bunu esas kaynak olarak ele almıyorum. Esas kaynak, Yüce Tanrı'dır. Herşeyin kaynağı O'dur. Bütün enerjilerin kaynağı O'dur. O'nun enerjisi, durmadan şekil değiştirir, imal eder, yaratır, öldürür, diriltir, tekrar öldürür ve diriltir. Tanrı'nın, her yerde her an mevcut olması budur. Çünkü her yerde madde ve enerji vardır. Her yerde ruh vardır. Bütün bu mevcudatın, doğuş ve var oluş, var olmakta devam ediş mekanizması, Ulu Tanrı'nın enerjisi ile mümkündür. Ulu Tanrı'nın varlığı bu nedenle, her canlı ve cansız varlıkta tebellür etmektedir. Maddeleri, canlıları, enerjileri seyrederken, müşahede ederken, esasen Tanrı'nın varlığını seyrediyor ve müşahede ediyorsunuz ([34]).

Eğer ruh gözü ile görebilmiş olsaydınız, insan gözünün göremeyeceği o kadar çok canlı ve cansız varlıkla etrafımızın çevrili olduğunu görecektiniz ki, bu sizi şaşırtacak ve belki de ürkütecekti. Sizin, kendinizi sakin odanızda, dağ başlarında, çimenliklerde, kumlu sahillerde, çöllerde yapayalnız zannetmenizin o kadar çok faydaları vardır ki, bun-

ları birer birer saymak çok zaman ister ve esasen bu kadar ayrıntı şimdilik size gerekli ve yararlı değildir. Fakat, hiç bir zaman yapayalnız olmadığınızı da bilmeniz çok faydalıdır. Yalnızlık, insanı trans haline getirebilir ve antenlerini maddî ve manevî âlemlerin sonsuz boşluklarına doğru açabilme imkânını verir. Kendini yalnız hisseden insan, düşüncesini teksif edebilir; düşüncelerini, mantığının süzgecinden geçirerek, bunların faydalı ve zararlı olanlarını ayrı ayrı tasnif edebilir.

Ah, insanlar, kendilerinin ne kadar büyük değerlerle yüklü olduklarını bir bilebilselerdi!.. O zaman dünyanız, gerçekten bir dünya cenneti olurdu. Bu gerçeği idrâk etmiş olan, kâinatta pek çok yıldızlar, gezegenler, âlemler vardır. Bu arada, sizin gibi geri kalmış dünyalar da mevcuttur. Hatta sizden geri seviyede olanlar da vardır.

Dünyanızın geçmiş devirlerinden kalan ve bugün şaşırtıcı işaretler olarak görünen bulgular, maddeler, makina resimleri, aletler ve yazıtlar; çok eski zamanlarda dünyanıza vâkî çok yüksek medeniyet sahibi insanların, başka yıldızlardaki insanların seyahatlarının hatıralarıdır. Bu, bir gerçektir. Bundan hiç şüphe etmeyiniz. Dünyanızdaki uyanık zihinli bazı bilginlerin bu gerçekleri idrâk etmeleri ve açığa vurmuş olmaları, büyük bir aşamadır sizin için. İnsan zihninin ufukları bir çırpıda genişlemiş ve genişlemekte devam etmiştir. Esasında bu ufuk sonsuzdur. Düşünen kafalar, her hakikatı keşfettikçe, sonsuzda yüzdüğünü ve sahilin sözkonusu olamayacağını idrâk etmektedirler. Sonsuz olan, Tanrı'nın varlık âlemidir. Tanrı'nın yaratıklarının âlemidir. Bunlar, Tanrı'nın, ezel ve ebed kavramlarının da dışında olarak var olduğunu gösterir işaretlerdir. Anlayan anlar; anlamayan da karanlıkta boğulur gider, ve bir gün aydınlığı farkedince, geçmiş karanlık günleri için ağlar durur. Yeni doğan bir çocuğun, geçmiş günlerini hatırlayarak durmadan ağlayışı gibi... Onun feryadı, sadece yeni duruma intibaksızlığın dışa yansıması olmakla kalmayıp, özellikle geçmiş karanlık günlerini hatırlayarak duyulan teessüfün acıklı ifadesidir [anne karnında]. Bunu böylece bilmekte fayda vardır.

Düşüncelerdeki birlik, fikrin olgunlaşmasını sağlar. Düşünceler, esasında, enerjinin yayılışıdır. Düzenli düşünce, düzenli ve yapıcı enerji demektir. Hem enerji kaynağını ve hem de muhatabı ve ekranı santralize eder, onları da düzenli enerji vermeye zorlar ve mecbur eder. Bu mecburiyete riayet etmeyen ekran veya muhatap, dağılır, parçalanır, başka düzenlere doğru kapılır, sürüklenir gider ve o düzenler içinde tâbi olarak, düzenin sahibinin düzenli iradesine boyun eğer. Demek ki, müstakil varlık olma, müstakilen enerjisini kullanma yeteneğine henüz tam olarak liyakat kesbetmemiştir. O varlık da yeni baştan başka düzenlerin içinde egzersiz görmek zorundadır. Ne zaman ki düzenli enerji alış verişine uyabilecek seviyeye gelir, o müstakil varlığına tekrar kavuşur. Çünkü, kâinatın her zerresi bir düzen peşindedir ve bir düzene uymak zorundadır. Her insan, her varlık da böyledir.

İnsanlar dünyaya doğarlar. Niçin? Bu ulu düzene uyum sağlayabilmek için yaşarlar. Onun için sevgi peşinde koşarlar. Sevgi demek, düzen demektir. Sevgi demek, enerji alış verişi demektir. Sevgi demek, vermek ve sonra da almak demektir. Netice olarak, vermek ve almak suretiyle, enerji düzenine kendimizi uydurabiliyoruz. Bu uyumu yaptığımız zaman, hastalıklardan uzaklaşıyoruz, ızdıraptan uzaklaşıyoruz. Hayat daha güzel, yaşamak daha tatlı ve renkli geliyor. *'Aşk gelince, cümle eksikler biter'* sözünün anlamı budur. Aşk gelince, başkalarına, başka varlıklara sevgi vibrasyonları, enerjiler, enerji depoları olan maddeler, hizmetler vermeye başlayınca, onlardan da bizim ihtiyacımız olan, fakat bizde mevcut olmayan değişik frekanstaki enerjiler, sevgi vibrasyonları bize akmaya başlıyor. Seviliyoruz ve sonuçta sevinçle doluyoruz, mutluluk duyuyoruz. Çünkü İlâhî düzene kendimizi adapte etmiş oluyoruz.

Bundan böyle, düşünceleri teksif ederken, herşeyden önce, dış dünyanın etkisinden mümkün mertebe uzakta kalarak, izole bir halde, mutlak bir zihin hakimiyeti ile enerjileri bir düzene sokmaya çalışmak ve bunu sağlam bir alışkanlık haline getirmek gerekir. Zihin, her yayına açık bir radyo ve televizyon anteni gibidir. Radyoyu dinlerken veya

televizyonu seyrederken, nasıl ki belirli bir hedefe göre hareket ederseniz, ve aynı anda her radyo istasyonunu birden dinlemek ve her televizyon yayınını aynı sırada karmakarışık görmek istemezseniz, antenlerinize çarpan enerjileri, düşünceleri de lüzumuna ve faydasına göre bir tasnife tabi tutmak, bir düzene sokmak zorundasınız. Karışıklık, enerjileri birbirleriyle çarpıştırmak demektir. Düzensizlik, sizin ruhunuzu da düzensiz hale getirir; düzensizlik, vücudunuzu da yıpratır, hasta eder, bedeninizi ihtiyarlatır, çirkinleştirir. Temiz ve sakin düşünceli, telaşsız insanların sakin tavırlarına ve hareketlerine dikkat ediniz. Onların yüzlerindeki sakin ifade herkesi cezbeder. Onları kıskanacak kadar olgun olmayanlar dahi, gizli gizli onlara imrenirler. Düzen, her iyiliğin başıdır. Karışıklık, her kötülüğe yol açabilir. Hem düşüncelerde düzen sağlayacaksınız, hem hareketlerinizde düzen, hem de çevrenizde düzen sağlayacaksınız.

Eşyalarınızın düzeni, o eşyalardan daha kolay enerji alış verişinizi sağlar. Çünkü, kâinat bir düzene göre yaratılmış olup, bir düzen içinde varlığını devam ettirmektedir. Size göre, güneşin doğudan değil de batıdan doğması bir düzensizliktir. Bu düzensizlik, sizin gibi canlı varlıkların hayatını da alt üst edecektir. İşte eşyalardaki düzensizlik de böyledir. Zayıf tesirler birike birike tehlikeli sonuçlar verebilir. Eşyaları en iyi tarzda tanzim ediniz. Düzensiz eşya bırakmayınız. Düzensiz manzara, düzensiz enerji yayımı demektir. Bu düzensiz enerji yayımına da muhatap sizsiniz. Siz yıpranırsınız. Bunları iyi düşünmeniz gerekiyor. Hiç bir şeyi tesadüfe, sonraya bırakmayınız. Çiçekler, bitkiler hiç bir hareketi zamanından öteye atıyor mu? Her tohum zamanında filiz verecek, yaprak açacak, çiçek tomurcukları, süresi içinde rengârenk açılacaktır. Bu, şaşmaz bir düzendir. Bu düzenin temposu biraz yavaşlatılabilir veya biraz hızlandırılabilir. Fakat düzeni değiştiremezsiniz. İnsanlar bu tabiat olaylarından niçin ibret almazlar!.. Bunlar, ruh sahibi insana hitap eden tabiatın sürekli seslenişleridir. Bu olayları iyi düşününüz.

Ben hastayım derken, hastalığın nedenlerini başka yerlerde, başka şahıslarda veya olaylarda aramayınız. Hastalı-

ğı, bir şanssızlık, talihsizlik olarak nitelendirerek kendinizi avutma yoluna da gitmeyiniz. Hastalığa sebep olan bizzat kendinizsiniz. Hırslarınız, egoizmanız, merhametsizliğiniz, başkalarına karşı ilgisizliğiniz, düşünceyi teksif edip bir düzene sokmayışınız hastalığın esas sebepleridir. Mikropların tesirleri bunlardan sonra gelir.

Hayata, tabiata, canlı ve cansız varlıklara adapte olunuz. Kötülüğü araştırmayınız ([35]). Başkalarını tenkit etmeyiniz. Başkalarını kötülemeyiniz. Tabiat olaylarını sevinçle karşılayınız. Sıcak ve soğuğa, tokluğa ve açlığa önce zihnen adapte olunuz. Varlığa ve yokluğa adapte olunuz. Bunlar esasında hiç önemli olmayan durumlardır. Fakat yaşama hırsı, insanları durmadan varlık edinme yolunda körüklemektedir. Esas varlık, sağ olmaktır; kendini bilmek, Tanrı'yı bilmek, Ulu Tanrı'nın her an bizi çeşitli yollardan varlık ile doldurduğunu bilmektir. Yaşamak en büyük bir nimettir! Görmek, duymak, dokunmak, tatmak, koklamak, yürümek, uyumak, teneffüs etmek, hepsinden üstünü, düşünebilmek ne büyük bir nimettir! Bunların hepsini unutarak, aslında bize pek az faydası olan önemsiz şeylere bel bağlamak ne kadar saflık ve cahillîktir, bir bilseniz. Ne mutlu o insan ki, hiç bir mülkü, hiç bir derdi yoktur! Maddî varlık, dertleri de peşinden sürükler. Pek az insan bunu idrâk eder ve varlığını başkalarına da dağıtır, böylece üzüntüsünü, maddenin bizatihi tevlit ettiği maddî ve manevî ızdıraplarını da dağıtmış olur. Dünyada en akıllı insan, veren insandır. Çünkü o, verirken, mutlaka, verdiğinden daha çoğunu geri almaktadır. Bu aldığı şey ise, sevgi'dir, minnettarlık, dostluk hisleridir. Sevgi, hastayı iyi eder; sevgi hastalığı yok eder, sevgi en kuvvetli ilaçtan milyarlarca kere daha kuvvetli bir ilaçtır. Sevgi alan, mutluluk almıştır. Mal, mülk edinmenin, para sahibi olma isteğinin nihai hedefi nedir? Mutlu olmak, huzur içinde, zevk içinde yaşamak değil mi? Fakat bunlar para ile satın alınamaz ki!.. Parayı, karşılık beklemeden verebilecek bir ruhsal cehit ve gayret gösterirseniz, muhatap şahsın sevgi kaynaklarını açar ve kendinize doğru kanalize etmiş olursunuz. Zira, karşılık beklemeden başkalarına hizmet edebilmek, mal, mülk ve para verebilmek için, evvele-

mirde bu şahıslara sevgi duymak gerekir ([36]). Sizin gönderdiğiniz sevgi vibrasyonları, karşı tarafın sevgi kasasını açar ve size çevirir. Başkalarına verdiğiniz eşya, mal, mülk ve parayı sevgiyle verirken, bu eşyalar, mallar, mülkler ve paralar, sizin sevgi vibrasyonlarınıza bulaşır, sevgi partikülleri o maddeyi kuşatır. Maddeyi verirken, sevgiyi de birlikte vermiş oluyorsunuz. O maddeyi alan şahsın bünyesinde bu sevgi vibrasyonları bir hareket doğurur. Rezonans vukubulur. Muhatabın vücudundan da size aynı şekilde sevgi vibrasyonları çarpmaya başlar ve siz sevinç duyarsınız, mutluluk duyarsınız, hayatınızdan memnun olursunuz. Bu ruhsal durumları, para harcayarak kat'iyyen sağlayamazsınız. Mekanizma budur. Bunun hiç bir istisnası yoktur.

Daima alıcı olmaya namzet insanların gün geçtikçe süratle çoğalmakta bulunduğu dünyanızda, vermek, fedakârlık etmek problemi çok önemlidir; bu kuralı dünya insanlarına öğretmek zorundasınız. Aksi taktirde, dünyanız bugünkü düzenini asla sürdüremez. Çünkü siz dünya insanları, başka gezegenlerden devamlı olarak almak zorundasınız. Zorundasınız ki, varlığınız devam edebilsin. Sizler ise yalnızca almayı düşünüyorsunuz. Yalnızca almak için cehit sarfediyorsunuz. Vermediğiniz gibi, vermek de istemiyorsunuz. Size her şeyi veren Ulu Tanrı'nın tutumundan da ibret almıyorsunuz. İbret almazsanız, vermeyebilirsiniz. Fakat en çok muhtaç olduğunuz sevgi kazanma yolunu da böylece daima kapatmış olursunuz. Bunu böylece biliniz.

Yalnız değilsiniz. Bütün kâinatla beraber varsınız. Ve kâinatta cari olan vermek suretiyle almak düzenine uymaya mecbursunuz. Bu düzene uymazsanız, sizler de, dünyanız da dağılır ve başka düzenlere katılır, müstakil varlığınızı kaybedersiniz.

Celse - 5... 25-1-1970

Yücelerden çağlayarak akıp gelen ışık ve nur, gözlerinizin önünden uçup duruyor. Toprağa hayat, vücuda sıhhat, ruhlara ferahlık ve huzur dağıtıyor. Siz bu huzuru buluyor, alıyorsunuz. Bu huzur, Tanrı'dan geliyor. Tanrı veriyor, sizler alıyorsunuz. Aldığınızı, almak zorunda olduğunuzu ne ya-

pacaksınız? Kullanacak ve başkalarını da kullandıracaksınız. Ne ile? El ile, düşünce ile, vücut ile, makina ile ve her türlü vasıta ile... Vasıta, bir ışığın naklini sağlar. Vasıta ışığa yön verir. Araç ışığı imal eder sanılır. Oysa bu yanlış bir teşhistir. Işığı imal eden yüce Tanrı'dır. Elektriğin oluşumundaki ve vücut buluşundaki yüce hikmeti düşünmez misiniz? Allah'ın kudreti bu mucizeyi size her an gösterdiği halde, bunları tanımaktan niçin kaçınmak istersiniz? Çünkü şeytan sizin benliğinizi nura kapadı ve siz kapalı kapılar ardında, karanlıkta yaşamaya, daha doğrusu sürünmeye alışmış ve nuru kaybetmişsiniz.

Nurlu âlemlere açılan kapıyı unuttunuz. Çocukken ne kadar neşeli ve sevinçle doluydunuz. Huzura açılan kapılar, ardına kadar açıktı. Ve siz, her nesnede sevinç, her köşede bir neşe buluyor ve o neşe içinde kaynaşıp gidiyordunuz. Zaman, hisleri bileti. Dünyadaki fonksiyonunuz icabı, seks fırtınasına tutuldunuz. Bu bir aşama idi, bu bir geçit devresi idi. Nihai hedef değildi. Siz geçit dönemini nihai devre kabûl ettiniz. Etiniz ile esas döneme geçişi geciktirdiniz. Size tabiat, sevme temrinleri yaptırdı, sizi sürükledi. Maddeyi sevmeyi öğretti. Dayanılmaz arzular içinde yaktı, boğdu. Niçin bütün bu olaylar cereyan eder? Size gerçek sevgiyi öğretmek içindir bunlar. Gerçek sevgi, seksin bittiği yerde başlar. Seks, kötü ideal de değildir. Seks, İlâhî sevgiye ulaşmakta bir basamaktır, o kadar. Bunu ne büyültmek ve ne de küçültmek gerekmez. Sekste iyilik de vardır, kötülük de vardır. Nihai hedef, hepinizin bildiği gibi, neslin devamı yolu ile fedakârlık temellerine yol açmaktır. Fedakârlık, acz içinde çırpınan, kuvvetsiz bir yavruya yardım etmek, onu, Tanrı'nın bu yüce eserini sevmek, korumak, beslemek, büyütmektir. Kendi çocuğunu severken, esasında Tanrı'nın bir kulunu seviyorsun. Benim çocuğum diyorsun. Esasında Tanrı'nın bir kulu, senin eline teslim edilmiştir. Sen imtihan ediliyorsun. Bu yavruyu severken, korurken, benim yavrum derken ve şefkât gösterirken farkına varmadan fedakârlık duyguların yeşeriyor, tomurcuklanıyor, çiçekleniyor. Sen vermeye başlıyorsun. Sen vermeye alışıyorsun. Uzun bir süre vereceksin, hiç almadan, karşılık görmeden vereceksin. Ve böylece başkalarına vermeyi öğreneceksin.

Öğrenerek başkalarına vereceksin. Ve anlayacaksın ki, seks, insana almayı değil, vermeyi öğreten bir temrindir; bir imtihan ki, almasını bırakıp, vermesini öğreneceksin. Bu prensibi öğrenmekle tekâmül edeceksin. Senin sevgin, önce haz almaya yönelen bir seksüel sürüklenişti. Bunun zarureti vardır. Fakat bu kısa alış, bir hayat boyu verişle sonuçlanacaktır. Çocuğuna vereceksin. Öldükten sonra da vermekte devam edeceksin. Seksüel arzunun asaleti budur. Seksüel sürüklenişlerin nihai hedefleri bunlar olmalıdır. Seksüel sürüklenişler ve davranışlar, kutsal bir olayın başlangıçlarıdır. Bu başlangıç, ruhlar âleminde hazırlanmış bir plânın tatbikatıdır. Çocuğu olmayanlara acıyınız. Rabden onlar için yardım dileyiniz. Çocuksuzluk, büyük bir noksanlıktır. Size çocuk verildi diye, ahüvah etmeyiniz. Büyük bir lûtfa konduğunuzu biliniz. Ruhsâl tekâmül yolunda son derece verimli bir atılış safhasına girdiğinizi idrâk ediniz.

Ruh, geniş bir alana yayılmıştır. Bu yayılış, kötülüğe set çeker. O set ki, fedakârlıktır ve bütün maddî ve manevî âlemlerin sempatisini çeker ve oralarda bu sempatizasyon belirli etkiler uyandırır. Uyanan sevgi dalgaları, maddeden ve ruhlardan size akmaya başlar. Çünkü siz, İlâhî düzene uydunuz, Yukarı Âlem'in plânına zıt gitmediniz. Plânı tertipleyen yüce âlem, plânın tatbikçisi olan sizlere her an yardımcıdır. Yeter ki siz, plânı bozmayınız. Seksin bir hedef, bir gaye değil, bir aşama, bir derece, bir safha olduğunu bilesiniz. Bununla, seksüel duyguları hor gördüğümü sanmayınız. Şairler, yüksek duygularla dolu bulunan şair ve sanatkârlar, bir varlığı methederken, esasında Tanrı'nın yüce bir eserini kutlulamaktadırlar. Ne mutlu onlara ki, Tanrı'nın eserine hayran olur ve bu hayranlığını çeşitli vesile ve formlarla açığa vurur. Onlar, Tanrı'yı idrâk etmekte, Tanrı'yı ululamaktadırlar. Tanrı'nın eserini takdir eden ve onu sevenler esasında Tanrı'yı sevmektedirler. Fakat sekste bir de haz alıyorsunuz. Bu nedenle, bizatihi seksüel olaylar dizisi, tekâmül vetiresi içinde fazla önem verilecek bir durum sayılmamalıdır.

Ruhlar, seksüel arzu taşırlar mı? Ruhlar çiftleşirler mi? Siz bir ruhsunuz, vücut insanı olarak yaşadıkça, maddenin

kanunlarına tabi olacaksınız. Seksüel olaylara muhatap olacaksınız. Fakat seksin hedef olmadığını da daima hatırda tutarak yaşayacaksınız. Seks, suiistimal edilirse, hedefinden şaşılırsa, cinsiyetin gayesi olan neslin sürdürülmesi motifinden uzaklaşılırsa; siz yorulur, çöker gidersiniz. Seksin belli bir zaman süresince bir ihtiyaç, bir vazife, bir aşama olduğunu bilmelisiniz. Seksüel arzularını hedef kabûl eden zavallılar, afyon ve esrar yutmuş hayalperestlere benzerler. Hayalî bir âlemdedirler. Severken ruhunuzla seviniz. Hücrenin, idareci ruhun izni olmadan, diğer hücrelere verebileceği bir kuvveti yoktur. İdareci ruh, sizin ruhunuzdur. Ruhunuzla seviniz. Ruhunuzla ibadet ettiğiniz gibi seviniz. Sekste almak vardır, dedim. Seksin başlıbaşına bir tekâmül sağlayamayacağını hatırınızda tutunuz. Ruhunuzla severseniz, vücudunuz başka vücutla kaynaşır, alır, verir ve ruhlar âleminde yankılar uyandıran şerareler saçar. Görevli yüce varlıklar, enkarne olacak ruhu, bu şerareye muhatap kılar. O ruh, sempatizasyonu sağlamaya uğraşır. Ruhsal sevgi var ise, her iki dünyevî varlık ile, ruhlar âleminde sırasını bekleyen ruh, sempatize olur. Karşılıklı enerji alış verişi olur. Bu üçlü mizansen, bir çok görevli diğer ruhun yardımları ile başarı yoluna giderken, olay tamamlanmış olur. Böylece yeni bir ruh, dünyaya iner, dünya maddeleri ile irtibat kurar, dünyada tutunma çareleri arar. Her türlü çabayı gösterir. Siz ana karnına düşen bir yavruyu koparıp atmakla, hem bir ruhu görevden ve kurtuluştan alıkoymuş oluyorsunuz ve hem de vazifeli yüce ruhların plânına aykırı hareket etmiş oluyorsunuz. Zaruret olmadığı halde çocuk düşürten, çocuk aldırtan insanlar, sorumludurlar. Bu sorumluluk, hem kendi ruhlarına, hem Tanrı'ya, hem dünyaya inecek varlığa ve hem de vazifeli yüce ruhlara karşıdır. Bu plânı bozan, bozulur, yıpranır ve ihtiyarlar. Zaruret hali nedir? Ölüm tehlikesi, hasta bir vücut, sağlam olmayan bir zihin, sağlam olmayan bir aile düzenidir. Bunun kesin hududu çizilemez. Her insan, kendi vicdanında bunun hududunu bulabilir.

Büyük ruhlar, büyük görevi kendi ruhunda hisseder. Siz bunu bilerek, erkek olarak, kadın olarak kendinizi böylece mütalâa ediniz. Dünya şartları içinde yaşıyorsunuz. Tabia-

tıyla, dünya kanunlarına tabi olacaksınız. Dünyasal fonksiyonunuz icabı, kadın veya erkek şeklinde tezahür edeceksiniz. Fakat şunu iyice biliniz ki, kadın veya erkek ruhu yoktur. Ruh vardır. Ruh, fonksiyonu icabı, kadın veya erkek şeklinde görünmektedir. Fonksiyon icabı, erkeğe, kadını yönetmek görevi verilmiştir. Bunu da bilmekte fayda vardır. Şunu iyice hatırınızda tutunuz ve kendi hayatınızda tatbik ediniz ki, kadın olmak aşağı seviyede olmak demek değildir. Kadın olmak, erkeğe göre daha az fonksiyonla yüklü olmak demektir. Bunu böylece bilmekte fayda vardır. Fakat bunun birçok vetireleri mevcut ki, bunun ayrıntılarını başka celselerde size tafsilatıyla bildireceğim.

Vazifeden kaçmak, fedakârlıktan kaçmaktır. Fedakârlık etmeyene, fedakârlık edilmez. (Sen vermezsen, alamazsın.) Senin aldıkların, verdiklerinin karşılığıdır. O karşılık ki, sana lâyık ve müstehak görülmüştür. Kuran'da denildiği gibi, insan, varlıkla denenir, kimi insan da yoklukla imtihan edilir. Her ikisi de aynı sonucu verir. Şüphesiz ki, yokluk imtihanı çetin olup, meyvaları da o nisbette verimlidir. Sevmeyen sevilmez. Varlık sahibi olanlar, genellikle sevmeyen ve sevgiye uzak duranlardır (37). Onların sevgiye, başkalarının sevgisine ihtiyaçları yok sanılır. Oysa ki, esas muhtaç olanlar, varlıklı kimselerdir. Çünkü ekserisi, bu varlıklılıklarının, Tanrı'nın bir lûtfu olduğunu bilmezler. Sanırlar ki, varlıklı olmak onların hakkıdır. Niçin onların hakkı olsun? Bütün insanlar Tanrı'nın kulları değil midir? Tanrı, bütün kullarını sevgisinden var etmedi mi? Herkesi seven ve sevgisi ile var eden Tanrı, niçin bir kulunu diğerinden üstün tutsun? Bunları hiç düşünmez misiniz?

Yokluk izafi bir terimdir demiştim. Varlık vardır demiştim. Değer yargıları size göredir. Bize göre değer yargıları değişiktir. Sizin varlıklı gördüğünüz kimseler, bize göre genellikle, fakirden fakirdirler. Çünkü onlar, sevgiye uzaktırlar. Sevgiye uzak olan, nura uzak olandır. Sevgiye uzak olan, seksin gayesini değiştirmiştir. Sevgiye uzak olanlar, hastalığa yakındırlar. Sevgiye uzak olanlar, gerçek bilime uzak duranlardır. Sevgiye uzak duranlar, varlığın sevgisine uzak olanlardır. Veriniz ki, size verilsin. Seviniz ki, sizi de

sevenler olsun. Beş, on kuruş için gururlananlar, bencillik gösterenler, Kâinat'ın en zavallı, en acınacak varlıklarıdır. Bunların gönül gözünü gurur ve madde kapatmıştır. Gurur, merhameti öldürür. Gurur, sevgiyi öldürür. Gurur, sevgi tohumlarını yok eder. Gurur, size gelen sevgi vibrasyonlarını geri çeviren bir kalkandır. Gururdan uzak durunuz. Benliği terk ediniz. Kendinizi neye lâyık görüyorsanız, Tanrı'nın bütün kullarını da aynı şeye ve duruma lâyık görünüz.

Sizler, bir vücudun hücreleri gibisiniz. Her an birbirinize muhtaçsınız. Beşeriyet, bir vücuda benzer deyişimin esas anlamı budur. Ben refah içinde olacağım, bu benim hakkımdır, diyemezsiniz. Refaha müstehak olan, bütün insanlardır. Refah, huzur, bütün insanlara, Tanrı'nın vaadidir. Bu vaad, sevgi ile şartlandırılmış ve sınırlandırılmıştır. Seven, mutluluğa hak kazanmıştır. Sevmeyen, mutluluktan nasip alamaz. Tanrı'nın eserlerini, kullarını sevmeyen ve onları gerçek anlamda korumayanlar, huzurdan uzak kalacaklardır. Varlıklı olmak, onlara bir yüktür. Varlıklılık, onlarla huzur arasında bir perde, bir kalkandır. Varlıklı olmak, onları, sevgisiz sekse sürükler. Vermezler, veremezler; sevmezler, sevemezler ve böylece alamazlar ve sevilemezler. Hastalıklar onları kovalar, ıstıraplar her an onların peşindedir. Vehim, keder, endişe, ölüm korkusu, hastalık kuruntusu bu insanları her an yanyana takip eder. Sen bunları yakından tanımış olsan, onlara imrenmez, fakat sadece acır ve haline şükredersin. Yokluk yoktur, varlık vardır, demiştim. Varlık sevgidir, varlık merhamettir. Varlık tevazudur. Varlık, düşünmek ve gerçeğe ulaşmaktır. Gerçek varlıklı insanlar bunlardır. Merhamet ve şefkat, insanı gerçek varlığa ve mutluluğa ulaştırır. Bütün yüce ruhlar rahmetli, şefkatli, sevgi dolu varlıklardır. Onun içindir ki, Tanrı'nın bütün kullarına, bütün maddî ve manevî yaratıklarına ve cisimlerine her an yardım ellerini uzatmakta ve vermekte, yöneltmektedirler. Bu yüce ruhlardan ibret almak gerekir. Onlar her an ibadet halindedirler. Onlar her an vazife başındadırlar. Onlar her an yüce Yaratıcı'yı ululamaktadırlar. Onlar her an şükürdedirler.

Dünyanız, Kâinat'ın bir cüz'üdür. Cüzlerin, ferilerin bir toplamı olduğunu söylemiştik. Bu feriler, insanlar, hayvan-

lar, bitkiler, enerjiler, maddeler, ruhsal akımlardır (tesirlerdir). Bunlar, dünyayı meydana getirirler. Dünya da, Kâinat'ta bir temel taşır, görevini ifa eder. Demek oluyor ki, Kâinat'ın dışında değilsiniz, Kâinat'ın içindesiniz. Kâinat'ın bir parçasısınız. Kâinat'ı kendinizden ayrı bir ortam sanıyorsunuz. Bizatihi dünyanız, Güneş Sisteminiz, Samanyolunuz, Kâinat içinde birer unsurdurlar. Bu unsurları canlı tutan, varlık âleminde mevcut gösteren, üzerlerinde yaşayan canlılardır diye bir mefhum yoktur. Sizin cansızlık mefhumunuz, beş duyu organınızla sınırlıdır. Beş duyunun dışına taştığınız zaman, her yerin canlı olduğunu görür, tanır, bilirsiniz.

Canlılık, varlık demektir. Var olan, canlılığını, varlığı ile göstermektedir. Canlılık olmasa, varlık olmazdı. Canlılık, varlık doğurur, canlılık varlığı temadi ettirir. Canlılık, varlığın şekil değiştirmesini, duruma göre önler, icabı hale göre şekil değiştirmesini hızlandırır. Canlı olan nesne, sizin beş duyu organınıza çarpmamakla varlığını ve canlılığını kaybetmez. Fakat, siz, var olanda canlılık ve hayat olduğunu bilirseniz, onu tanımak, onu sevmek yolunu ruhunuza açmış olursunuz. Ruhunuzu dar çemberden çıkararak, sevgi alanınızı genişletiniz. Ruhların yüksekliği demek, ruhların sevme sınırlarının genişliği demektir. Bir ruh, ne kadar çok nesneyi severse, o derece yüksekliğe ermiş demektir. Sevginin hududu, ruhsal yükselişin hudududur.

Niçin Peygamberler yüce varlıklardır? Çünkü onlar, herkesi sevmişlerdir ve her varlığı Tanrı'nın eseri olarak saygı ile mütalâa etmişlerdir. Peygamberlerin sevgi hududu, geçmişin sonsuzluğuna uzandığı gibi, geleceğin sonsuzluğuna da uzanır. O yalnızca bir ulusu, bir ırkı sevmekle kalmaz, bütün beşeriyeti bir ve eşit olarak görür ve hepsine birden aynı şekilde hitap eder ([38]). Peygamberleri, kendi ırklarına veya uluslarına maledenler, o Peygamberi tanımamış ve onun yolunu bırakmış olanlardır. Bir Peygamber, şu veya bu ulustan veya ırktan değildir. O, dünyaya indikten sonra, dünya kanunlarına tabi olacağını önceden bilir. Bu kanunların gereğince, belli bir çevrede dünyaya gelir. O çevrede doğması veya büyümesi, İlâhî Plân'ın gereğidir. Bunlar önceden ve ince detaylarına kadar incelenmiş ve plânlanmıştır.

Bir Peygamber'in belli bir çevrede dünyaya gelmesi, dünyasal kanunların bir zaruretidir. Geçmiş devirlerde, çok eski zamanlarda, zaman zaman başka gezegenlerden ve yıldızlardan dünyanıza belirli süreler için, belirli maksatlarla, belli görevleri ifa etmek için, bedeniyle, vücuduyla dünyanıza peygamberler gelmişti. O devirlerin gereği, bunu icap ettiriyordu ([39]). Dünya insanları çok geri seviyede idiler. Onlara ancak, mucizevî görünüşler gerekiyordu. Ancak bu kanalla gelen Peygamberler onların ilgisini çekiyordu. O devrin insanları, kendi idrâklerinin alamayacağı olaylar dizisi ile karşılaşmak suretiyle yüce fikirlere kulak verebiliyor. Ve bu fikirleri benimseyebiliyorlardı. Şüphesiz ki, bu fevkalâdelikler, dünyanın o insanlarının geri seviyede olduğunu göstermektedir. Zamanla dünyaya bilgi akımı hızlandıkça ve arttıkça, insanların düşünme, kabûl ve idrâk yetenekleri de o oranda gelişmiş ve insanlar, fevkalâdelikler olmadan, fikrin ilâhîliğini ve alâlade söz ile vahiy arasındaki farkı sezinlemeye başlamışlardır. O zaman, yine Peygamberler gelmiş, ancak bu defa vetire, dünya şartlarına uydurulmuştur. Dünyaya enkarne olan yüce ruh, Peygamber ruhu, dünyada bir aile çevresi içinde doğmuş, yetişmiş ve büyümüştür. Fakat yine fevkalâdelikler vardır. Peygamber olan yüce ruh, diğer insanlardan farklı olarak birçok gizli kuvvetlerle mücehhezdir. Sizin mucize dediğiniz olayları, Tanrı'dan aldığı güçle meydana getirmektedir ([40]). Tanrı, ona, tabiat kanunlarının gözle görülmeyen mekanizmasına uzanmak ve bunu kullanmak iznini vermiştir. Tanrı onu görevli kılmıştır. O mucizeleri yapan da yine Peygamber değil, fakat Tanrı'nın icapları ve plânları gereğidir. Bu mucizevî olaylar, ruhlar âlemi için meçhûl şeyler değildir. Fakat beden insanı, bunları unutmuştur. Onlara mucizevî olayların gösterilişi, dikkatlerini Peygamber üzerine çekmek içindir. Peygamberler konuşacaklar, belli davranışlarda bulunacaklar, muayyen bir hayat tarzı yürüteceklerdir. Bu hayat, diğer insanların ilgisini çekmelidir. Peygamberlerin Yukarı Âlem'den aldığı ve naklettiği bilgiler, diğer insanlarca dinlenmeli ve bilgilere göre hareket edilmelidir. Bu sonucu sağlamak için gerekli ortam nedir?

Peygamberin belli vasıfların üstünde niteliklerle mücehhez kılınması gereklidir. Bu nitelikler, dünya insanlarının yapmaları mümkün olmayan olaylar dizisidir. İşte mucize zarureti bundan doğmaktadır. Ve bu ikinci bölümdeki peygamberlik fenomeninin son dizisi, Hz. İsa ile son bulmuştur. İsa gerekeni söylemiş, görevini ifa etmiş, insanları gidebilecekleri seviyeye kadar sürüklemiş ve itmiştir. Artık, mucize de burada son bulacaktır. Ve bundan sonra, Kozmik Devre'ye hazırlanacak insanlığa, yepyeni bir yön verilmeli, yeni bir düşünce tarzı zihinlere hakim olmalıdır. Bu düşünce tarzı, gerçek bilimsel yol olmalıdır. Mucizelerden uzak, tam olarak dünyasal kanunlara uygun bir ortam meydana getirilmelidir. Bildiğiniz gibi, mucizeler ne kadar şaşırtıcı olurlarsa olsunlar, nihayet belirli bir zaman içinde insanları cezbeder, belli hedefe yöneltir. Fakat mucizevi olaylar son bulduktan sonra ve Peygamber olan yüce ruh dünyayı terkettikten sonra, bu mucizevî olayların gerçekten vuku bulup bulmadığı hususunda, aydınlığı arayan insanlarda şüpheler, tereddütler doğmaya başlar. İşte bu şüphe ve tereddütler, Peygamberin ortaya koyduğu prensiplere ve bilgilere de yönelir. Prensipler, bilgiler sarsılır, değişikliğe uğramaya yüz tutar. Ve o din, bir süre sonra aslî hüviyetinden çok uzaklaşır. Onun yerini uydurma, sunî bir din alır. Hatta bazı zamanlar, esas dinin ana prensiplerine mugayyir ve aykırı yeni bir din, aynı isimle ortaya çıkar.

Fakat, vericiliğin sembolü ve kendisi olan yüce Tanrı, yine vericiliğini devam ettirir. Yarattığı kullarını her yönden varlıklarla donattığı gibi, kendi İlâhî Hikmeti'ni, insanların kavrayabileceği kadar bilgilerle yeniden teçhiz eder. Yüce bir ruhu yeniden görevlendirir ve dünyaya gönderir. Artık mucizeler devri son bulmuştur. Dünyada, dünya kanunları cari olacak ve Peygamber olarak gelen yüce ruh, vücut insan halindeki [yani bedenli] ruhlara hitap edecektir. İnsanlar, mucize vuku bulmadan bu kutsal hitaba kulak verecek seviyeye gelmişlerdir. Mucizesiz, hiç bir fevkalâde olay zuhur etmeden kafalara ruhlara hitap eden Peygamberin görevi, şüphesiz ki en zor görevdir. Bu görev kime verilebilir? En yüce ruhlardan birine, kulların en üstününe, en bilgili-

sine, en tahammüllü olanına verilir. Bu husus, diğer dünyalara kıyasla, genellikle geri seviyede olan sizin dünyanızda görev yapabilmek, her peygamberin başarabileceği bir iş değildir. Bu durumu iyice tefekkür etmek, son dünya Peygamberi olan Hz. Muhammed'i tanımanıza imkân verir ([11]).

Muhammed, sizin asla tasavvur edemeyeceğiniz bir seviyeye ulaşmış olduğu halde, dünyaya çok basit şartlarla inmiş ve Tanrı'dan aldığı ışığı saçarak, sizi kozmik devreye hazırlamıştır. Ay'a gidişiniz, Hz. Muhammed'in verdiği ve naklettiği bilgilerin sonucudur. Siz kendinizde bir benlik görmüşsünüz. Sizi bilime, bilimsel çalışmaya, araştırmaya, deneye, bilim toplamaya iten kimdir? Hz. Muhammed değil midir? Çünkü bilim, kozmik devre'nin başlangıcıdır. Muhammed'in hiç bir mucizesi yoktur. Onun mucizesi, mucize olmadan, ruhları terbiye edebilmiş olması, bilgisiz kafalara bilgi aktarabilmiş bulunmasıdır. Elinizde hiç bir imkân olmadan fakir, öksüz, kuvvetsiz, silahsız görünen yapayalnız bir insan, dünyayı yerinden oynatmış, donmuş kafaları, çürümüş dimağları, hasta ruhları sarsmış, uyandırmış, tedavi etmiş ve onları bilimle, Tanrı sevgisi ile, düzen fikri ile donatmıştır ([12]). Bundan daha büyük mucize olabilir mi? Diğer Peygamberlerin belli süredeki belirli insanlara yaptığı mucizeler çoktan unutulup gitmiştir. Unutulmayanlar da şüphe ile karşılanmaktadır. Fakat, Hz. Muhammed'in fikirleri, İlâhî Âlem'den naklettiği bilgiler her türlü şüpheden âri olarak sapasağlam durmaktadır. Yakınlarda başka gezegenlere gideceksiniz, başka yıldızlardan haberler alacaksınız. Ve göreceksiniz ki, Muhammed'in naklettiği fikirler ve bilgiler, uzay âlemi dediğiniz gezegenler ve yıldızlardan gelen fikirler ve bilgilerle ayniyet arzedecektir. Arada, dünya şartlarının gerektirdiği bazı varyasyonlar hariç, hiç bir aykırılık göremeyeceksiniz. Bu da size, Muhammed'i şimdi daha iyi tanımanız, onun naklettiği bilgileri daha şuurlu olarak değerlendirmeniz yolunda yapılmış bir ikazdır.

Başka yıldızlardan ve gezegenlerden gelenleri iyi dinleyiniz. Onlar size, sizi tanıtmaya gelmektedirler. Onlar, sizin hayranı olduğunuz tekniğin çok ilerisindedirler. Siz bu tekniği tahayyül dahi edemezsiniz. Ancak sezgileri kuvvetli olan

dünya insanları onları tanıyabilir ve onlara kulak verebilir, onların seviyesini takdir edebilir. Onlar, maddî beden içinde ruhsal bir yaşam sürdürmektedirler. Tanrı inancı ve sevgisi, hareketlerine hakimdir. Sizin dünyanızın beşerî ihtirasları, kinleri, intikam hisleri, egoizmaları onlara yabancıdır. Onlar kendi dünyalarında ruhsal hayata hazırlanmaktadırlar. Sizler ise dünya hayatında, dünya hayatına hazırlanmaktasınız. Bu gerçekleri dünyanızda idrâk edenler çok az olmuştur. Bütün bu hudutsuz Kâinat'ın bomboş olduğunu zannetmek, ancak dünya insanlarına has bir fantezidir.

Diğer yıldızlardaki insanların büyük çoğunluğunun düşünce tarzı, yaşayışları sizinkilere kıyasla çok farklı ve çok üstündür. Şüphesiz ki, bu farklılıkta İlâhî icaplar vardır. Bu icaplar, tekâmül kanunlarının tabii sonuçlarıdır. Burada bir adaletsizlik bahis konusu değildir. Şimdi sizler de o devreye itiliyorsunuz. İlâhî Âlem, çeşitli kanallarla dünyaya bilgiler yağdırmaktadır. Bu bilgilerle, hayat süreniz, çok önceleri olduğu gibi, yeniden uzamaktadır ([13]). Dünyanın iklim şartları da değişmekte ve kozmik devrin icabı olarak, faaliyetlerini arttırarak, çeşitli yönlere teveccüh etmektedir. Ay'a dünya insanının gidişi ilk merhaledir. Bunu diğerleri takip edecek, kitle halindeki seyahatler insanların düşünce şekillerini peyderpey değiştirecektir.

Cenab-ı Hak, lûtfu keremi ile aziz ve kutsal olan Ulu Tanrı, sizi şaşırtmadan, ürkütmeden yavaş yavaş İlâhî düzene itmektedir. Gerek Samanyolunuz, gerekse Güneş Sisteminiz ve dolayısıyla Dünyanız, yani bir Galaktik Devre'ye girmiştir. Bunun sonuçlarını peyderpey müşahede edeceksiniz. Dünyanızda sevginin, kardeşliğin, fedakârlığın, yardımlaşmanın, düzenin, neşe ve sevincin hakim olacağı devirler yakınlaştı; bunlar da nihai birer hedef değildir. Nihai hedef yoktur. Mutluluk, her hedefte başka bir realiteye ve veriteye yönelecektir. Siz, mutlak saadete hiç bir zaman ulaşamazsınız. Mutlak saadet Tanrı'dır ve onun yüce varlığında mündemiçtir. Tanrı'ya ulaşmak hiç bir zaman, hiç bir kul için, hiç bir ruh için bahis konusu olamaz. Bunun aksine düşünceler ve sözler, birer safsatadır. Yaratan, yarattıklarından tamamiyle ayrıdır. Fakat Yaratan, yarattıklarının her

zerresinde mevcuttur. İşte, insan zihninin idrâk edemeyeceği kutsal muamma budur. Ne vahdet-i vücut felsefesi ve ne de tasavvuf veya sair felsefî görüşler bunu anlayamamış ve izah edememiştir. Esasen anlayamaz ve izah da edemezlerdi. Tanrı'yı, hiç bir surette kafanızda şekillendirmeyiniz. O'nu bir kalıba sokamazsınız. O'nu tahayyül de edemezsiniz. Görmediğiniz, duymadığınız, bilmediğiniz, dokunmadığınız, tadıp koklayamadığınız bir bütünü nasıl idrâk edebilir, nasıl tahayyül edebilirsiniz? Tanrı'nın varlığını duyunuz, Tanrı'nın her an, her varlıkta, her zerre ile beraber olduğunu hissediniz, Tanrı'nın yarattıklarını seviniz, her an Tanrı'yı zikrediniz. O'nun varlığını duyarak huzuru bulunuz. En doğru yol budur.

Dünyanız birçok devirler geçirdi. Bazılarının zannettikleri gibi, yüksek bir uygarlık seviyesine ulaştıktan sonra, tüm dünya halkları ve insanları olarak bir felâket düçar olup, sıfırdan, yeni baştan başlamış değilsiniz. Bir bölgenin İlâhî Plân icabı felâkete düçar olması, bütün dünyaya teşmil edilemez. Dünya devamlı bir tekâmül içinde olmuştur. Hiç bir zaman gerileme, tüm olarak dünyayı sarmış değildir. Bütün dünyanın geçmiş devirlerini henüz bilmiyorsunuz. Bir bölgedeki ârızi yavaşlama, fikirlerin başka bölgelere akması sonucu vukubulmuştur. Harpler, tabii afetler, bu fikir ve bilgi akımını ve yer değiştirmesini sağlayan faktörlerdendir. Niçin böyle olmuştur? Bunu bilemeyiz. Bu husus, yüce Tanrı'nın hikmetidir, sırrıdır. Her şeyi bilen, her şeyi yapan yüce Yaratıcı, daimi bir tekâmül prensibini vazetmiştir. Gerileme yoktur. Daima ilerlemek bahis konusudur. Durmak, dünya insanlarına has izafi bir terimdir. Dünya hiç bir zaman durmamış, dönmüş ve Güneş Sistemi ile, Samanyolu ile birlikte daima gitmiş, daima daha yüksek bilgi çevrelerine doğru hamle yapmıştır. Galaksinizin kaderi budur.

Tüm Galaksiniz yeni bir ortama girmiştir. Bunun hayırlı sonuçlarını sizler de müşahede edeceksiniz. Başka Galaksilerin, başka manyetik alanların, başka duygu, düşünce, his ve sevgi platformlarının tesirlerini almaya başladınız bile.. Fakat uyuyanlar, yine zor uyanacaklardır. Uzaydaki bu manzaranın haşmetini gören bizler, Ulu Tanrı'nın bu muhteşem

eseri karşısında hayranlıkla ürperiyor ve bizi, bunu müşahedeye lâyık kıldığı için şükranla eğiliyoruz. Eğiliyoruz dedim. Bunu size anlatmak çok zor. Ruhlar âleminde sizin anladığınız şekilde bir mekân ve zaman yoktur. Fakat, Tanrı'nın verdiği görevleri ifa ederken, kendimizi maddî âlemlerin, maddî proseslerine de adapte edebiliyoruz. Şu anda sana verdiğim şu bilgilerin geçirdiği safahatı bir bilmiş olsan, gerçekten dünya insanının bu vesile ile büyük bir lûtfa muhatap kılındığını anlardın. Bu bilgiler, yalnızca senin kanalınla dünya insanlarına bildirilmektedir (44). Buradan verilen bilginin doğruluk ölçüsünü tartmak sizin idrâkinize, bilginize, vicdanınıza ait bir görevdir. Şüpheci olun demiyorum. Fakat bir ruh sahibi olduğunuzu ve Tanrı'dan başka hiç bir varlığa tabi bulunmadığınızı bilmeniz gereklidir. Ancak Tanrı'ya hayran olunuz. Ancak Tanrı sevilir. Ancak Tanrı'ya ibadet olunur. Sevilen her varlık, Tanrı'nın yarattığı bir nesne olduğu için sevilmelidir. Bizatihi o nesneyi mücerret olarak sevmek ve ona mecnûnane bir şekilde aşık olmak hatalıdır. Tanrı'nın yarattıklarına hayran olacağız, onların Tanrı'nın yaratığı olduğunu düşünerek hayran olacağız. Bu nedenle, hiç bir ruhun, hiç bir varlığın ve insanın mutlak doğruyu bulduğunu veya bildiğini kabûl etmeyeceksiniz. Her doğru bilgide, nisbî bir doğruluk vardır. Bu sebeple, hiç bir varlığı ululamayınız. Ulu olan, yalnızca Tanrı'dır. Fakat şunu da unutmayınız ki, ruhlar âlemi, dünyanızın çok ilerisinde bir realite, hatta size göre, sizin seviyenize göre bir veritedir. Buna binaen, ruh âleminden gelen her bilginin, evvel emirde saygı ile karşılanması ve mütalâa edilmesi gerekir. Saygı ve sevgi, insan ruhunu yüceltir. İnsanı terbiyeli, nazik ve kibar bir varlık haline getirir.

Bu beden içinde, çetin bir imtihan geçirmektesiniz. Bedeninizi iyi koruyunuz. Bütün hücre ruhlarının sorumluluğunu taşıyorsunuz. Siz onların sahibi değilsiniz. O hücre ruhları eğitilmek ve tekâmüle sevkedilmek üzere size emanet edilmiştir. Bunlar kutsal armağanlardır. Sorumluluğunu bir kenara iterseniz, bunların hesabı sizden sorulur. Bu dünya hayatında, ruhsal hayata hazırlayıcı temrinler yapıyorsunuz.

Bugün, az gelişmiş hücre ruhlarını idare ediyorsunuz. Milyarlar ve milyarlarca ruh, sizin emrinizdedir (45). Onların iç âlemini görmeye ve tanımaya çalışınız. O zaman, kalbinizin ve diğer organlarınızın kendi kendilerine nasıl çalıştıklarını anlayabilirsiniz. Ruhsal hayatı hazırlayıcı olan bu dünya hayatınızın ötesinde, sizi çok zor, çok daha karışık görevler beklemektedir. Ruh hayatınızdaki görevlere liyakat, dünya hayatınızdaki davranışınıza ve başarınıza bağlıdır. Evvel emirde, kendi vücudunuzu ve vücut organlarınızı seveceksiniz. Esasen ruhunuz, bu sevgiyle doludur. Fakat, dimağ şuurunuzun da bu sevgi merhalesine ulaşması şarttır. Eğer, kendi organlarınızdan birini sevmeyecek olursanız, o organ zayıflar, hasta düşer. Sonuç olarak yine siz acı duyarsınız. Sevmek, herşeyin başıdır. Sevmek mutluluktur. Zihnen tenkitçi olmayınız. Zihnen hoşgörülü, sevgi dolu olunuz. Tanrı'nın yarattığı tabiatta, asık suratlılık, sevgisizlik veya neşesizlik yoktur. Her çiçekte bir neşe ve tebessüm gizlidir. Bütün tabiat olayları, Tanrısal bir sevinç ve neşe ile doludur. Karların güzelliğini bir düşününüz. Soğuğun insanlara verdiği canlılığı ve uyanıklığı hatırlayınız. Sıcaktaki tatlılık ne güzel bir armoni teşkil eder. Yağmurun yağışındaki senfoniye kulak veriniz. Rüzgâr, bulutlar, fırtına ne muhteşem güzellikler ile doludur. Suların akışı, denizlerin sükûneti ve coşkunluğu ne güzel duygular ihsan eder, düşünen ve hikmet arayan insanlara...

Sana öğretilen bu bilgileri, sen ihtiyaç duyan ruhlara iletmelisin. Seninle alay edecekler diye düşünmeyeceksin. Doğru olan bilgiler, ergeç aydınlığa çıkacaktır. Ne mutlu sizlere ki, Cenab-ı Hâk, sizleri bu bilgilere muhatap kılmıştır. Ne mutlu sizlere ki, insanlığa ışık saçma durumundasınız. Arkadaşlarınızı toplayınız. Onların huzurunda da sizlere yeni bilgiler vereceğim. Hiç bir aksaklık olmayacaktır. Hiç bir parazit, bu irtibatı bozamayacaktır (46). Cesur olunuz. Cesaretinizi gizlemeyiniz. Ulu Tanrı'ya şükrederek, vazifeye başlayınız. Doğrunun tâ kendisi olan Ulu Tanrı, doğrulara bu lûtfunu ihsan eylemiştir. Doğruluk, düzen içinde olmaktır. Düzen içindeki hudutsuz varlık âlemi, doğruları sayısız kuvvet ve kudret kaynakları ile besler ve destekler. Bizatihi ru-

hunuz, bu doğru düzenden bir parçadır. Onu düzen içinde tuttukça, saadet ve neşe içinde olursunuz. Hudutsuz bir varlık âlemi sizi besler, doyurur, varlık içinde yoğurur, sizi her bakımdan takviye eder.

Allah'tan, lûtuflarına karşı daima şükranla dolu olmalıyız. Her an hatırda tutarak yaşamalıyız. Şeytanın yanıltıcı fikirlerine kapılarak sürüklenmemeliyiz. Siz, Allah diye temiz kalple dua ederken, yerin ve göklerin ve bütün varlık âleminin haşmetle, saygı ile ürperdiğini düşündünüz mü? Allah, şükredenleri sever. Allah, doğru yolda olmanızı diler. Allah, bilimi araştırmanızı emir buyurur. Ancak ilim sahiplerinin kendisine daha yakın olduğunu teyid eder. Yarâb, bizi daima yanında tut. Bizi, senin sevginden uzak tutma. Allahım, bizi daima nurunla aydınlat. Sen vericisin, alıcı değilsin, ruhumuza bilim ver. Öyle bir bilim ki, Senin yarattığın varlıkları daha çok sevebilelim ve koruyabilelim. Ve Seni her an hatırda tutalım...

Celse - 6... Şubat-1970

Bazı bilgiler vereceğimi daha önce belirtmiştim. Onun için, arzu ederseniz, önce ben size bazı noktaları açıklayayım: Dünyanın kabûle şayan bir geçmişi olduğunu ileri sürmezsiniz. Geçmiş, bir karanlık perde ile örtülüdür. Siz her ne kadar yeni bulgularla, bazı işaretlerle sonuçlara varmaya çalışmakta iseniz de, bu, kesin bir hüküm vermek için kâfi delil sayılamaz. Zira, kesin delil ancak, Tanrı'dadır. Bu, zamanın yıpratıcı, öldürücü ve yokedici tesirleri, bilgileri de kendisiyle beraber ortadan kaldırmıştır. Delilleri de mazinin karanlıkları arasında saklamıştır ([47]). Bu yüzden, kesin bilgi ancak, Tanrı'nın mutlak varlığında mündemiçtir, ve gizli bulunmaktadır. Biz de size ancak, alabildiğimizi nakledebiliriz. Bu bakımdan, geçmişin derinlikleri hakkında hüküm yürütürken ihtiyatlı olunması tavsiyeye şayandır. Geçmiş, sizin her türlü zannınızın hilafına, bir çok meçhullerle doludur.

Geçmiş devirlerde, beden halinde birçok peygamberin yeryüzüne indiğini söylemiştik. Yalnız sizin dünyanızda değil, Güneş Sisteminizin diğer gezegenlerine de, başka yerlerden beden halinde peygamberler inmiş ve insanları ikna et-

mek, doğru yola, Hâk yoluna sevketmek için bilgiler arzetmişlerdir. Bu bilgiler genellikle insanlığın tekâmülüne faydalı, yararlı, tekâmülü hızlandırıcı bir kıymet ve karakter arzeder. Bu sebepten dolayı, hiç bir zaman, gelen bir peygamber kendinden öncekini tekzip etmemiş veya fikirlerinin yanlışlığını ileri sürmüş değildir. Daima her peygamber, kendinden öncekini teyit etmiş ve kendisinden önce gelen bilgilerin ikmali yolunda ve şeriatın tamamlanması yolunda yeni hamleler yapmak için geldiğini beyan etmiştir. Aynı şeyin izahını, Hz. İsa'nın beyanında görebilirsiniz ([18]). Aynı şeyi, Hz. Muhammed'in naklettiği bilgilerde görebilirsiniz ([19]). Aynı şeyi, Musa'nın, Yakub'un, Davud'un, Süleyman'ın bilgilerinde görebilirsiniz. Hiç bir zaman geriye dönüş söz konusu olmayıp, daima birbirini teyid, tekâmül ve ileriye doğru atılma, fırlama bahis konusudur.

Eski devirlerde başka yerlerden beden halinde gelmiş olan Peygamberler de, daima birbirini takip eden bir vetire izlemişlerdir. Peygamber gelmiş, vazifesini yapmış ve sonra kendi vasıtasıyla geldiği yere dönmüştür, gitmiştir. Onun gelişi, İlâhî bir iradenin plânının tatbikinden başka birşey değildir. Gerçek bir Peygamber, bir görevlidir. İlâhî iradeden aldığı emri yerine getirmiştir. Ve tekrar kendi vatanına dönmüş, oradaki vazifesine devam etmiştir. Geldiği yerde esasen çok yüksek bir seviyede bulunmaktaydı, fakat dünyanızda onun durumu, ancak bir peygamberlikle nitelendirilebilir. Çünkü o bilgiler, dünya insanlarının ve dünya şartlarının çok üstesinde, çok yükseğinde olan bilgilerden ibarettir.

Oysaki, bazıları, dünyanın birçok defalar, zirveye çıkıp tekrar sıfıra indiği ve sıfırdan yeniden medeniyet hamlesine başladığını zannederler. Ve bunu da tarih kitaplarına ve ilim kitaplarına geçirmişlerdir. Hiç bir zaman gerileme, hiç bir zaman zirveden sıfıra iniş bahis konusu değildir. Geçen tebliğimde de açıkça beyan ettiğim gibi, bazı bölgelerdeki gerileyiş geçicidir. Bilginin bir yerden bir yere akması bahis konusudur. Bir suyun akışı gibi, bir havanın akışı gibi... Bilgiler de bir bölgeden, dünyanın bir bölgesinden başka bir bölgesine akmıştır. Ve hâlâ da akmaktadır. Bunu zaman

içerisinde siz de görüyorsunuz ve göreceksiniz. Bu yüzden, dünyada hiç bir zaman bir gerileme sözkonusu olamaz. Kâinat'ın bütün ulu düzeni de böyledir. Devamlı bir tekâmül, devamlı bir inkişaf vardır. Ruhlar tekâmül ediyor. Yeni bilgilerle insanlar tekâmül ediyor, canlılar tekâmül ediyor, hayvanlar, bitkiler ve bütün cansız diye tasvir ettiğiniz maddeler de tekâmül ediyor... Devamlı bir tekâmül içindedir. Çünkü cansız diye gördüğünüz varlıklar dahî, bir çok enerji kaynaklarına muhataptır ve bu enerji kaynaklarından devamlı enerji almaktadır. Maddenin de şekli devamlı bir gelişme ve değişme halindedir. Madde, anti-madde problemi, işte burada dikkatle gözden geçirilmesi gereken bir mevzuu arzetmektedir. Medyomun bilhassa, madde, anti-madde problemini iyice incelemesi gerekir. Bu konu hakkında esas ana prensipleri bilmediği için, konunun ayrıntılarına inmeyeceğim. Öncelikle, dünya insanlarının madde, anti-madde problemi hakkındaki bilgileri iyice öğrenmesi ve bundan sonra bu konuda benim daha gelişmiş fikirler arzetmem gerekir... Çünkü medyomda herhangi bir mefhum kesin olarak gelişmemiş ise, bunu benim nakletmem, arzetmem, anlatmam bir çok yanlış nakillere sebep olacağı ve medyomun kafasında şüpheler uyandıracağı için, bu konuda ihtiyatlı olmayı tercih ediyorum. Bu yüzden, siz de herhangi bir medyomla çalışırken, onun bildiği mefhumları önceden iyice tespit edip, ona göre o mefhumlar üzerinde sorular yöneltmeniz ve ruhlar âleminden bunu istemeniz gerekir. Ve bu, şuna benzer; bir piyanoda herhangi bir eser çalmak istiyorsunuz. Fakat, notanızda öyle notalar var ki, piyanonun tuşlarından o sesi çıkartmak imkânsızdır. Sözgelimi, sizin alaturka müziğinizde küçük mücennep, büyük mücennep diye tavsif ettiğiniz sesler, bilfarz piyanoda bulunmayabilir. Bu yüzden, bu nasıl icra edilecektir, piyanoda nasıl çalınacaktır, nasıl taganni edilecektir, yahut da dışarıya nasıl aksettirilecektir?.. Bir ruhun, bir medyom karşısındaki durumu da budur. Medyomun mutlak surette o mevzuyu öncelikle iyi bilmesi ve ondan sonra o mevzu hakkında medyoma sorular yöneltilmesi gerekir. Medyomunuz otomat bir medyom değildir. Medyomunuz, entüvitif, sezgi medyomudur. Aynen nakletmekte-

dir. Ve hiç bir hata olmadığını ben yukarı'dan müşahede ediyorum. Belki kelimeler bazan sürtüşebilir, fakat şüphesiz ki, sizin duyduğunuzu ben de duyuyorum. Yani ben, daha önceleri zannedildiği gibi, ruhların dış çevreyi tanımadığı gibi bir durumda değilim. Zira ben, yalnız medyomla değil, bu celsede bulunan asistanlarla, operatörle bizzat temas halindeyim. Bana akseden bu sesleri de ben aynen farketmekteyim. Ve onların zihinleriyle de direkt olarak ilgili bir durumdayım. Bu yüzden, medyomun tam olarak, bilgileri, benim verdiğim bilgileri naklettiğine emin olmanızı özellikle istirham ederim. Bu sebepten, madde, antimadde problemini izah edebilmem için, öncelikle medyomun bu konuları bilen ve iyi etüd etmiş olan şahıslardan özellikle iyice öğrenmesi, onun geliştirilmesini istediği zaman ise, o zaman celseleri yapması ve bilgileri istemesi gerekir. Çünkü medyomun daha önce bu hususta bazı tereddütler içine girdiğini ben esasen bugün hissetmiştim. Tıpkı bunun gibi, bir medyomun herhangi bir konuda tam bir nakil yapabilmesi için, öncelikle zihninde o mefhumların doğması gerekir. Otomat medyomların durumu başkadır. Otomat medyomlar, bilmedikleri lisanla konuşabilirler, bilmedikleri bilgileri nakledebilirler. Fakat otomat medyomlukta tam bir güven bulunamaz. Otomat medyomun şuuraltı, geçmiş hayatı ve dış dünyadan aldığı etkiler, tesirler, fikirler, bilgiler; gerek telepati ve gerekse fikir intikâli yoluyla şuur altına intikal etmiş ve oradan bu bilgilere, ruh âleminden verilmiş bilgilere karışabilir. Bu yüzden, otomat medyomun bilgisinin mutlak doğru olduğu yolundaki peşinen yapılan bir kabûl hatalıdır. Öncelikle, bir bilginin doğruluk derecesi ve ruh âleminden verilip verilmediği hususunda bir inisiyatife, bir bilgiye, bir kabiliyete sahip olmak gerekir ([50]). Bu sebepten dolayı, ötedenberi acemi insanların bu mevzuların üzerinde tatbiki hareketlere girişmelerinin hatalı olduğunu zikrederim ([51]). Bu yüzden, sizin de celselerinizde sorular sorarken, öncelikle iyi tartmanız gerekli olur. Zira benim anlatabileceğim konuları medyom, bir otomat gibi nakletmeyeceği için, medyom kendi kafasındaki mefhumu tam manasıyla buraya nakletmemiş olabilir. Çünkü demin de arzettiğim gibi, piyanodaki se-

sin nakledilemeyişi gibi, medyomun da zihnindeki mefhumlar da tam doğmayacağı için, nakilde bir karışıklık sözkonusu olabilir.

S: Bir medyomun, Yukarısı ile irtibatının uzun süre kesik kalması, medyomluğun kaybı mıdır?

C: Belirli medyomluk, doğuştan kazanılan bir kabiliyettir ([52]). Bu ancak, sizin yanlış hareketlerinizle körlenebilir. Tıpkı şuna benzer: Bir insan çok yüksek müzik kabiliyetine sahip olabilir. Bir insan, çok güzel bir sese sahip olabilir. Bir çok ruhları sesiyle teskin edebilir. İlâhî hamle yaptırabilir. Fakat bu insan sigara, içki veya afyon benzeri yanlış hatalı şeyler kullanarak kendini tahrip ederse, nasıl ki sesinden ve müzik kabiliyetinden bir netice hasıl olmazsa, ve nasıl ki şarkı söylediği zaman dinlenmeyecek bir durumda olursa, insan da medyomluk kabiliyetini yanlış yollarda kullanmak suretiyle körlendirebilir ([53]).

Aslında her insan medyomdur. Ve devamlı olarak manevi âlemden bilgiler almaktadır. Bunda hiç bir şüpheniz olmasın. Belirli medyomlukla, belirsiz medyomluk arasında çok az nüans vardır. Bütün mesele, izole olabilmekte ve şuurunu, şuuraltını bir yana itebilmekte ve radyo ihsasları alabilmektedir ([54]).

Size tavsiye edeceğim yegâne yol: tevazu, sevgi, merhamet, bütün insanlara karşı hiç bir kayıt ve şart tanımadan saygılı bir sevgi ve merhametli olmaya çalışınız. Ve insanlarla her türlü nefreti, kini bırakarak yakın ilişkiler kurmanız gerekir. Bu bilgiler, İlâhî bir atmosferde cereyan edecek bilgi tecrübeleri olmalıdır.

Bu yüzden, duyguları, düşünceleri tefsir ederken, duyguları düşünceleri değerlendirirken, hüküm verirken hiç bir surette kendinizi yeis'e kaptırmamanız gerekir. Allah ile rabıtalı olunuz. Allah ile her zaman kalbinizi ve ruhunuzu birleştiriniz. Allah ile hiç bir zaman irtibatınızı kaybetmeyiniz. Biz değiliz bu bilgileri veren!.. Biz, yukarı'dan aldığımızı size nakledivoruz. Biz bir vasıtayız. Bunu bilmeniz gerekir. Saygınız bize değil, Allah'a olmalıdır. Medyoma değil, Allah'a olmalıdır. Medyom da bir vasıtadır. Bir insandır ([55]). Hiç bir insanı putlaştırmayınız. Herkese, aynı eşit nazarla ba-

kınız. Hiç bir kimseyi gereğinden fazla methetmeyiniz. Hiç kimseyi lüzumundan fazla yükseltmeyiniz. Yüksekliğe müstehak olan, ancak herşeyin aslı, esası ve yaratıcısı Ulu Allah'tır.

Bu nedenle, yukarı âlem'den, daha doğrusu diğer kütlelerden (sistemlerden) maddî bedenleriyle gelen Peygamberlik problemindeki arzetmek istediğim bazı nüansları bugün intisar ettirmek zorundayım. Evvelce yeryüzüne bedenleriyle gelmiş olan Peygamberler, sizin Güneş Sisteminiz'den gelmiş değildir. Sizin Güneş Sisteminiz'deki tekâmül vetireleri, birkaç bin senelik farkla, birbirine yakındır ([56]). Sizin için bir kaç bin senelik fark, çok büyük bir farktır. Fakat tüm Kâinat için bir hiç kadar ehemmiyetsiz ve önemsizdir. Bilfarz Merih'in sizden birkaç bin sene ileri veya geri olması hiç önemli bir problem değildir. Bu kadar. Bir bilgi ile gelen bir insanın Peygamberlik durumunda olması, sözkonusu olamaz. Peygamberler, sizin sandığınız gibi, insanların üstünde, çok yüksek seviyede varlıklardır. Onlar da geldikleri gezegenlere sadece ve sadece bedenlenmek için gelmemiş, fakat oraya da bir nevi Peygamberlik yapmak üzere gelmiştir. Orada bir tatil yaparak dünyanıza gelir. Buradaki zaman ister yetmiş, ister yediyüz sene olsun ([57]). Bu, Peygamberler için önemli değildir. Ömür, daha doğrusu bedenin ömrü, sizin dünyanızda çok kısadır. Çok uzun ömürlü bedenlere sahip, dünyaların mevcudiyetini biliyorsunuz. Bu, bin sene de, onbin sene de olabilir. Bilhassa tasrih etmek istiyorum. Onbin senelik bir bedenlenme ömrü de, bir tek beden ömrü olabilir. Bunu iyice hatırda tutmanız gerekir. Sizin dünya senenizi göz önüne alarak bu zamanı söylüyorum.

Bu yüzden, Peygamberlerin gelirken getirdiği bilgilerin önemi bahis konusudur. Yoksa, geldiği yer o kadar üzerinde durulacak bir mevzu değildir. Fakat madem ki arzu ediyorsunuz, size açıklayayım: Sizin Galaksiniz içinden Peygamberler gelmiştir. Sizin Galaksinizin dışından da daha sonra Peygamberler gelmiştir. Başka galaksilerden de Peygamberler gelmiştir. Bedenli olarak gelen ilk Peygamberler, sizin galaksinizin içinden gelmiştir. Daha yüksek bilgi ise, sizin galaksinizin seviyesinin daha üzerinde olan, daha üst galak-

si seviyelerinden gelmiştir. Yani arada bir tekâmül vetiresi vardır. Böylece, bunu düşünecek olursanız, her Peygamber, kendisinden önceki Peygamberden tekâmül vetiresi bakımından bir kademe daha ileri gelir. Bu yüzden, bunu iyice nazarı itibare almak ve Peygamberler tarihini ve onların getirdikleri bilgileri değerlendirmek bakımından mühimdir. Şüphesiz ki, her Peygamberin söylediği doğrudur. Fakat biliyorsunuz ki realite, bir devre göre doğrudur, bir devre göre realitede bazı değişiklikler olabilir. İnsanların zihinleri, insanların bilgi seviyeleri, cemiyet şartları, toplum seviyesi, dünyanın gerek iklim şartları, gerekse dünyanın gelişme durumu bu bilgilerin seviyesine tesir edebilir. Bir çocuğa ancak, o çocuğun anlayabileceği kadar bilgi verebilirsiniz. Bir küçük çocuğa seksüel bilgiler verir misiniz? Zamanından önce bir çiçeği açılmaya zorlar mısınız? Bu yüzden, her şey, belli bir zaman süresince verilmiştir. Bu zaman süresince verilen bilgiler yanlış değildir. O zamanın şartlarını göz önüne almak gerekir.

Bazı kimseler, *'Allah madem ki daima Peygamberler göndermiştir, bir tek Peygamber gönderir, bütün bilgileri verir. Mesele böylece halledilir.'* diye düşünmektedirler. Bu, yanlış bir düşüncedir, yanlış bir muhakemedir, yanlış bir karardır. İlâhî Âlem, her şeyi en ince detaylarına kadar düşünmüş, hesabetmiş ve buna göre plânlamıştır. Bu yüzden, belli bir seviyedeki dünya cemiyetine, dünya toplumuna, dünya insanına, ancak, onlarm hazmedebileceği bilgiler verilmiştir. Ondan sonra, tekâmül eden cemiyete biraz daha gelişmiş bilgiler verilmiştir. Bu nedenle, bunları düşünürken, bu tekâmül seviyesi sorununu da göz önüne almanız gerekir. Cemiyetler tekâmül etmiş, dünyanız tekâmül etmiş, galaksiniz dahi devamlı bir tekâmül seyri içinde bulunmuştur. Dünyanızın, daha doğrusu güneş sisteminizin, galaksinizin merkezinden epeyce uzağa doğru bir yerde olduğunu düşünürseniz; merkezden aldığı bilgilerin, merkezden gelen direkt bilgilerin de o oranda azaldığını düşünmek gerekir. Bu seviye farklıdır. Galaksi, bildiğiniz gibi, dairesel, eliptik ya da başka şekiller arzedebilir bir şekildedir. Merkez, bilginin ana kaynağı'dır. En üst, en yüksek *'realite'* veya *'verite'* Mer-

kez'de bulunur. Merkez'den etrafa doğru yayılmaya başlar. Bunu böylece bilmeniz gerekir.

Siz şimdi Güneş Sistemi olarak (—daha önceki tebliğde de bildirdiğim gibi—) yeni bir devreye doğru giriyorsunuz. Yeni tesirler altındasınız. Bizzat Galaksiniz de yeni bir Galaktik Devre'ye, yeni bir burca doğru giriyor. Bunları iyice düşünmek ve iyice değerlendirmek gerekir. Yeni tesirler alacaksınız. Bu tesirlere gerek bünyeniz, gerekse bitkiler, gerekse hayvanlar, gerekse cansız diye nitelendirdiğiniz maddeler tahammül edebilecek midir? Edemeyecek midir? Bunu da düşünmek gerekir. Dünya insanını bu yola çekiniz. Alay edeceklerinden korkmayınız. İtekleyiniz. Kovalayarak itekleyiniz. Zorlayınız ([58]). Büyük bir mazhariyete sahip bulunuyorsunuz. Gözünüz açık, gönül gözleriniz açık. Gönüllerinize gelen ilhamı insanlara söylemekte zerre kadar tereddüt etmeyiniz. Çünkü siz öncü durumundasınız. Büyük bir memlekette düşünen kafaların pek az olduğunu görüyorsunuz. Bu az olan kafalar, maalesef büyük bir felâkete doğru sürüklenip gitmektedir.

Dünyanızın büyük bir felâketin eşiğinde olduğunu evvelce de bildirmiştim. Bu bizim tarafımızdan görülüyor. Çünkü bu, yalnızca dışarıdan bir atom bombardımanı veya dış dünyalardan gelecek bir felâket ([59]) şeklinde değil, dış dünyalardan gelecek tesirlere uyum yapamamak ve onlarla sempatize olamamak şeklinde bir felâket olacaktır. Bunu böyle bilmeniz gerekir. Ve şayet bir bitkiye su yerine asit verirseniz, onun mahvolup gittiğini, kuruduğunu görürsünüz. Bitkiyi kesmiyorsunuz, bitkiyi torpilemiyorsunuz, bitki üzerinde herhangi bir patlayıcı madde patlatmıyorsunuz. Fakat bir tesir veriyorsunuz. Bitkiye, keza, hele yüksek voltajlı bir elektrik verdiğinizi düşünün! Bitkinin öldüğünü, bitkinin kuruduğunu görürsünüz. Dünyanız da böyle bir vetireye doğru süratle gitmektedir. Bunu bilmeniz gerekir. Bu yüksek tesirleri, bu yüksek vibrasyonları mutlaka alacaksınız. Kaçamazsınız, bundan kaçınamazsınız. Bitkinize, yiyeceğinize, gıdalara, hayvanlara bu tesirler tamamiyle sinecektir. Ona intibak edebilen, bununla hemayar olabilen canlılar, varlık olarak mevcudiyetlerini devam ettirebileceklerdir. Bunlara

sempatize olamayan, bununla uyum yapamayan varlıklar, yeryüzünden silineceklerdir. Bunu böylece bilmeniz gerekir.

Size gelen uçan daireler, uçan dairelerle gelen insanlar, bunu size bildirmek istemektedirler. Fakat siz bu vetireye varmadan, galiba bunun şuur altındaki sezgisini hissettiniz. Zaman ötesine atılışlar yapabildiniz. Bu sebepten dolayı, orada mahvolmaktansa, kendi kendimizi mahvedelim, der gibi, bir intihar gibi, daha önceden atom harbi gibi bir çılgınlığa doğru gitmektesiniz. Halbuki zihnen [yukarı'dan gelen o tesirlere] zihnen adapte olabilirsiniz. İnsan beyni, insan zihni, insan vücudu ve bütün bitkiler, canlılar kolaylıkla bunlara adapte olabilecek durumdadırlar. Siz de bu adaptasyonu rahatlıkla yapabilecek durumdasınız. Yalnız, bu adaptasyona insanları hazırlamak gerekir. Öncelikle, hazırlamak için, bütün insanlara, maneviyata bağlanmalarını telkin ediniz.

Bu gelen tesirler, doğrudan doğruya fiziksel ve kimyasal tesirlerdir. Ruhlardan gelen tesirleri esasen devamlı olarak almaktasınız. Hatta size söyleyeyim, başka gezegenlerden gelen tesirleri de almaktasınız. Fakat, tüm galaksiniz yeni bir galaktik devreye girmiştir. Yeni galaksilerin tesirleri, bütün galaksinizin üzerine yağmaktadır. Birçok diğer gezegenler ve güneş sistemleri, aynı galaksi içinde oldukları halde buna hazırdırlar ve hazırlanmaktadırlar. Fakat siz ve sizin gibi bazı gezegenler, yani sizin güneş sistemi dışındaki başka güneş sistemlerindeki bazı gezegenler henüz buna hazır değildir. İlâhî İrade'ye intibak etmiş olan sizin güneş sisteminizdeki diğer gezegenler sizin halinize acıyor ve sizi bir evlât gibi himaye etmek ve korumak istiyor. Yaklaşan tehlikeyi, sizin için yaklaşan tehlikeyi (—fakat onlar için mutlu olan günü—) istiyorlar. Bunun için sizi ikaz ediyorlar.

Bu bir ruhsal tesir değildir. Ruhsal tesir her zaman mevcuttur. Ruhlar âleminden gelmektedir. Başka gezegenlerden, başka galaksilerden ruhsal tesirler almaktasınız. Düşüncenin herhangi bir hızı bahis konusu olamaz. Düşüncenin bir mekânı olamaz. Gelen tesirler, doğrudan doğruya bünyenize tesir edecektir. Maddî bedeninize tesir edecek ve maddî bedeninizi tahrip edecektir, eğer alışık değilseniz...

Kozmik Devre'ye giriyorsunuz. Kozmik Devre ile uyum yapmanız gerekir. Kâinat bu kozmik devre içerisinde bir gelişme, bir hamle içerisindedir. Devamlı tekâmül olduğunu söylemiştim. Hiç bir zaman gerileme, durma bahis konusu olmayacağını, galaksinizin de yeni bir galaktik devreye girmek ile tekâmülün bir başka vetiresine girmek üzere olduğunu belirtmiştim. Bu yüzden, bünyeniz, yaşayan varlıklar bu vetireye intibak etmek zorundadır. Ona intibakın tek yolu, saygı dolu bir sevgi ile Tanrı'ya bağlanmaktır. Tanrı'nın bütün kullarına, bütün varlıklara saygı hissetmektir. Cansızlık diye bir şeyin bahis konusu olmayacağını, cansız olan her varlığın, her atomun bir ruh ile ilgili olduğunu önceden defalarca ve ayrıntılı olarak sizlere bildirmiştim. Bu yüzden, cansızları da buna hazırlayınız. Nasıl hazırlayacaksınız? Dağları seyrederken, oraya sevgi dolu vibrasyonlar gönderiniz. Ağaçları seyrederken, onlara sevgi dolu vibrasyonlar gönderiniz. Taşa da, toprağa da sevgi dolu vibrasyonlar gönderiniz. Gözünüzün gördüğü, kulağınızın işittiği bütün dünyaya.. Önünüze dünya haritasını alınız. Dünya haritasının her köşesine sevgi vibrasyonları gönderiniz. Bunları herkes yapacak seviyede değildir. Sizler bu seviyedesiniz. Kendinizi sorumlu hissetmeniz gerekir. Siz, yalnız Türkiye'nin, yalnız Avrupa'nın değil, bütün Dünya'nın yükünü üzerinizde taşıdığınızı bilmeniz gerekir.

Donmuş kafalar, spiritüalist de olsalar, belli bir seviyenin dışına çıkamamaktadır. Başka memleketlerde de muhakkak ki, donmamış, henüz karakterleşmemiş, henüz köşeleşmemiş spiritüalistler vardır. Fakat çok azdır. Diğer birçok spiritüalistler manevî âlemle temas etmekte iseler de, onlar, belli inançların takviyesi maksadını güttükleri için, bunun dışında yeni ve yüksek bilgiler alamamaktadırlar. Sizler ise, tam bir laik anlayışla bütün prejülerden (60) kurtulmuş vaziyette olduğunuz için (—bunu ben hissettiğim için size bunu açıkça söylüyorum—), [yüksek bilgiler alıyorsunuz].

Siz grup olarak ve etrafınızdaki halkayı da arttırmak suretiyle, önünüze dünya küresini alarak, dünya haritasını alarak, bütün dünyanın sorumluluğunu üzerinizde hissederek,

sevgi dolu vibrasyonlarınızı, bütün dünyanın maddî ve manevî farzettiğiniz varlıkları üzerine gönderiniz. Dağları, nehirleri, denizleri, ırmakları, gölleri hepsini sevgi dolu nazarlarla hissediniz. Ve gözlerinizi, ruhunuzu onların üzerinde gezdiriniz. O vibrasyonlarınız, haritadan yahut küreden dünyaya yayılacaktır. O bir nevi mercek vazifesini, bir nevi projektör vazifesini görecektir ([61]), o harita yahutta küre... Bunu böylece bilmeniz gerekir.

S: Bu devrenin, mutlu devre oluşundan bahsettiniz. Mutlu oluş yönünü açıklar mısınız?

C: Mutlu oluş, yeni bir bilgi sahnesine girdiğinizi, yeni bir bilgi seviyesine ulaştığınızı gösterir. Siz, maateessüf, genel olarak maddeye çok bağlısınız. Maddeye hakim olmanız gerekirken, maddenin sizin üzerinizdeki hakimiyeti daha fazladır. Şimdi siz, maddeye hakim olma devrine doğru gidiyorsunuz. Ki işte evvelce size bahsettiğim durum budur. Size daha önceki tebliğde de demiştim ki: *'Başka gezegenlerdeki varlıklar, dünya hayatlarında ruhsal bir devre yaşamaktadırlar.'* İşte bunu kastediyorum. Siz de şimdi, bu dünya hayatında ruhsal bir hayat yaşamaya doğru hamle yapıyorsunuz. Hiç mi olmamıştı? Ferdî olarak, azınlık olarak, geçmiş devirlerde dünya yaşamında ruhsal hayatı yaşayan insanlar vardı. Fakat şimdi, şimdiki devrenin gereği şudur ki, içine girmekte olduğunuz, daha doğrusu kısmen girmiş olduğunuz devrede, buna, bütün insanlar mecbur olacaklardır. Çünkü alacağınız tesirler bunu icabettirmektedir. Ve siz de tüm olarak ruhsal bir hayat yaşama yolunu tutmaya mecbur olacaksınız. Buna karşı durmak isteyenler olacak ve bunları siz de, başka gezegenlerde olduğu gibi, tedavi etmek zorunluluğunu ve sorumluluğunu hissedeceksiniz.

Nefsaniyetten uzak durmak, daima sevgi dolu, hoşgörülü ve merhametli olmak gerekir. Merhametli olunuz. Sizler büyük görevlerle yüklüsünüz. Bunları bilmeniz gerekir. Büyük bir sorumluluk taşımaktasınız. Bir sorumluluk yüklendiğinizi bilmeniz gerekir. Daima sevgi dolu, daima merhametli olmaya mecbursunuz. Aksi takdirde sorumlu olursunuz. Size verilen bu bilgiler, dünyada hiç kimseye verilmemiştir. Bunu da böylece bilmeniz gerekir. Zira daha önce

de arzettiğim gibi, dış ülkelerdeki celselerde, genel olarak, belli fikirlerin teyidi istenmektedir. Bu ise, belli bir avraya kadar yükselmeyi, o avranın yukarısına uzanamayışı teyid eder. Yani, o celseye iştirak eden asistan, operatör, diğer hazirun belirli bir çerçevenin içerisinde kalmayı peşinen kabûllenmiştir. Bu yüzden, oraya, o avranın üstündeki bilgiler girmemektedir. Bunu böylece bilmek gerekir.

Sizler, bütün dinlerin bilgilerini hazmetmiş olarak, bütün dinlere aynı sevgi ve saygıyla bakmak durumundasınız. Bütün tarikatlar, bütün mezhepler, bütün ırklar, bütün insanlar sizin nazarınızda kesin surette bir ve eşit olmalıdır. Allah'ın kulları arasında yapmış olduğunuz taksimler, maalesef Kur'anın söylediği bilgi yolunda, hayır yolunda yarış olarak değil de, kavga yolunda, düşmanlık yolunda yarış şekline dönüşmüştür. Irklar, dinler, milliyetler bunun için kurulmamıştır. Hepiniz, aynı ulu Yaratıcı'nın kullarısınız. Hepiniz O'radan bilgiler almaktasınız. Benim dinim doğru, öbürününkü yanlış olamaz. Hepsi doğrudur, hepsi birbirini tamamlamaktadır. En son gelen bilgi, diğerlerinin en son düğümüdür. Hiç bir din, ondan sonraki veya önceki dinden çok daha iyi diye bir şey düşünülemez. Bu yanlış bir düşünce sistemidir. Dış ülkelerde veya bazı topluluklarda yapılan celselerde, insanlar, belirli fikirlere sarıldıklarından, belli doktrinlerin çevresini yırtamadıkları için, ancak o doktrin çevresindeki bilgiler onlara verilmektedir. Onlar ancak o çevre içerisinde tekâmül edeceklerdir. Bir an gelip çemberi yırtmaya hamle yaptıkları zaman, yeni bilgilerin aktığını ve o zamana kadar kendilerinin ancak yetiştirildiklerini, bir okulda bir sınıftan bir üst sınıfa atlar gibi hamleler yaptıklarını göreceklerdir.

Silver Birch ismiyle tebliğler veren [ruhsal rehber] ve grubu, bunu size bilhassa belirtmek isterim ki, bu çemberin dışına çıkmıştır. Onu iyi okumanız, tercüme etmeniz gerekir. O büyük bir ruhtur. Onunla devamlı temas halindeyiz. Onu korumaktayız. O ruhu bilgilerle donatmaktayız. O medyomu da himaye etmekteyiz. Onun tebliğlerini ötedenberi verilmiş ve verilecek tebliğlerini de dikkatle okumanız, kendi dilinize çevirmeniz, duyurmanız isabetli olur. Çünkü

dikkatli okursanız, oradaki bilgilerle benim verdiğim ve vereceğim bilgilerde bir aksaklık olmayacaktır. Fakat arada büyük nüans farkı hissedeceksiniz. Çünkü o da bir ikinci çemberdir. Siz ise bütün çemberlerin dışına taşma yolunda bir hamle içerisindesiniz. Onun için size bilhassa bu gelişmiş bilgi verilmektedir. Bunu böylece bilmeniz ve bunu böylece hissetmeniz ve bunu hissederek dünyayı gözünüzün önünde düşünmeniz, harita kürede düşünmeniz gerekir.

Geçerken sevgi ile seyredin binaları, yolları, denizleri, dağları, nehirleri, insanları, kitleleri, milletleri, ırkları sevgi ile seyredin. Onların da tekâmül etmeleri için Allah'a dua edin. Onların da çemberi yırtmaları hususunda, tekâmül etmeleri için Allah'a dua edin, yardım etmek lütfunda bulunmasını dileyiniz. Cenab-ı Hâk, her zaman size yardım edecektir. Gerek benim kanalımla, gerekse başka kanallarla yardımını gönderecektir. Bunda şüpheniz olmasın. Mutlak suretle köşeli bir dikdörtgen gibi bir statü içinde bulunmayınız. Hiç bir din, hiç bir ırk, hiç bir milliyet farkı tanımadan insanları, kadın erkek diye tefrik etmeden, ruh olarak Allah'ın yarattığı varlığı olarak mütalâa etmenizde çok isabet vardır. Bunu böyle biliniz, mütalâa ediniz. Onun için Muhammed yücedir. Hz. Muhammed bu fikirleri etraflıca teyid etmiştir. Fakat bazı kimseler bunları maalesef anlayamamışlar, yanlış tefsir etmişlerdir. Onları siz şimdi tefsir edebilecek bilgilerle mücehhez durumdasınız. Onları siz tefsir ediniz. Spiritüalist görüşle anlatınız ([62]).

Din adamlarına kızmayınız. Din adamlarına gücenmeyiniz. Din adamlarını nefretle, tiksintiyle, onları bilgisizlikle itham etmeyiniz. Onları sevgi ile mütalâa ediniz. Onları doğru yola çekiniz. Onların içinde birçokları dâlâlettedir. Dini, intikam, kin, nefret vasıtası yapmışlardır ([63]). Onun için, evvelki tebliğlerimde onlar çok ağır bir şekilde tenkit edilmiştir. Fakat, siz onları sevgi hattına, sevgi yoluna sokmalısınız. Raydan çıkmış olan lokomotifi rayın üzerine getirirseniz, lokomotif hedefe doğru gayet rahatlıkla gidebilir. Sizin göreviniz: Lokomotifi rayın üzerine oturtmaktır. Lokomotifi oturtursanız, onun arkasındaki vagonları da oturtmanız ve oraya doğru sürüklemeniz mümkün olur. Bunu da böyle bilesiniz. Lokomotif

raydan çıkmıştır. Yanlış yerde yürümektedir. Batmaktadır, devrilmektedir. Birçok lokomotifler devrilmekte ve arkasındaki vagonları, içerisindeki varlıkları da batağa doğru sürüklemektedirler. Halbuki, o, yürümekte olduğunu zannetmektedir. Yürümekte, fakat çamurlar içerisinde yürümekte, çamurlara bulanmaktadır. Oysaki onun hedefi, o çamurlara bulaşmak değil, nurlu bir istikbale doğru gitmek idi. Yeni bir bilgi hamlesine atılış yapmak idi. O bilgi hamlesine ulaştıktan sonra, ikinci bir bilgi hamlesine gitmek ve böylece sonsuzluğa doğru lokomotifin itmesi, yani din adamının, hangi dinden olursa olsun, din adamının bu hamleyi yapması gerekirdi.

Kin, nefret, harp, düşmanlık, intikam hisleri, din adamına göre değildir. Din adamı, bu bakımdan büyük bir sorumluluk taşımaktadır. Bunları iyice düşünmeniz ve onlara bunu açıkca telkin etmeniz gerekir. Çekinmeden, hangi dinden olursa olsun, din adamlarıyla yakın ilişkiler kurunuz. Ruhları terbiye etmekle mükellef olan din adamları ile yakın dostluklar kurunuz. Onları ikaz ediniz. Onları belirli statik kalıplar içerisinden kurtarmaya, spiritüel varlıklar olma yolunda onları itmeye çalışınız. Siz bunu yapabilecek durumdasınız. Belli bir dinden olabilirsiniz. Her dine karşı saygılı da olmalısınız. Bunu da bilmeniz gerekir. Her dini saygı ile okumanız gerekir. Dikkatle üzerinde durunuz.

Hiç bir dini tahkir etmeyiniz. Bütün dinleri yüceltiniz. Dinleri tebdil ediniz. Din sahiplerini kutlulayınız. Şüphesiz ki, en son din müslümanlıktır. Fakat, hiç bir dini de tahkir etmemenizi Kur'an size ihtar etmiştir, defalarca söylemiştir. Hiç bir peygamber hakkında aleyhte bir konuşma yapmayınız. Peygamberler, yüksek varlıklardır. Sizin tahayyül edemeyeceğiniz bir yüksek vetirede bulunan yüksek realitede, veritede bulunan varlıklardır. Peygamberleri daima saygı ile anınız. Ve dua ederken, hatırlayabildiğiniz bütün Peygamberlere dualarınızı gönderiniz. Onlardan cevabını almakta gecikmeyeceksiniz.

İnsanları putlaştırmayınız. Fakat insanları seviniz. Ve insanları saygı ile seviniz. İnsanları yalnız seksüel bir zihniyetle, menfaat saikiyle sevmeyiniz. İnsanları, Allah'ın birer eseri, Allah'ın birer varlığı olmaları hasebiyle saygı ile seviniz.

Bu saygı, o insana karşı olmayıp, onu yaratana karşıdır. Bu yüzden, göstereceğiniz saygı, Yüce Tanrı'ya bir saygıdır. Allah sizleri her zaman korusun.

Allah, yarattığı bütün varlıklardan müstakil, kutsal bir Varlık'tır. Ve Allah, buna rağmen her türlü varlığın her zerresinde de mevcuttur. Bunun izahını istiyorsunuz. Bunun izahı, dünya insanının beyin kapasitesi dışındadır. Herhangi bir ruh da bunu idrâk edecek seviyede olamaz. Çok yüksek vasatlara ulaştıktan sonra, bunun ne demek olduğunu insan sezinleyebiliyor. Ruh sezinleyebiliyor. Çünkü bunun tam idrâkine varmak, hiç bir zaman, hiç bir ruh için esasen mümkün değildir. Fakat idrâk arttıkça artmaktadır. İdrâkin artması Tanrı'ya, sizin tabirinizle, *'daha çok yaklaşmak'* demektir. Tanrı'ya yaklaşmak, belli bir varlığa yaklaşmak şeklinde anlaşılamaz. Tanrı'ya yaklaşmak, Tanrı'nın bütün mevcudatını daha çok sevebilmek, bir derece, bir yüksek derece dahilinde sevebilmek ve İlâhî düzene, İlâhî düzenin çok daha ince vetirelerine uyum yapabilmek demektir. Bu yüzden, Tanrı'ya yaklaşmak, hiç bir zaman hiç bir kul için mümkün olan bir durum değildir. Bunları böylece mütalâa etmek gerekir.

Tanrı'yı gördüm. Tanrı ile konuştum demek, tek kelime ile terbiyeye aykırı, saygısızca bir durumdur. Bu kelimeyi istemeyerek kullandığımı da arzetmek isterim. Çünkü biz, hiç bir zaman menfi durumları düşünmeyiz. Bu yüzden, menfi duygu, his taşımayız. Menfi kelime de kullanmayız. Kullanmak istemeyiz. Ancak sizin gibi görevli varlıkları uyandırmak sadedinde, fedakârlık ederek, bu çeşit kelimeleri kullanmak zorunluluğunu hissederiz. Allah, bu yoldaki kusurumuzu affeyleye.. Cenab-ı Hâk'dan, böyle bir menfi kelime kullandığım için beni affetmesini niyaz ederim. Hiç bir zaman menfilik O'na izafe edilemez. Gaddarlık, zulüm, ceza, Cenab-ı Hâk'la ilgili olmayan durumlardır. Cenab-ı Hâk, belli kanunlar, belli prensipler vazetmiştir. Bu prensiplere uyum yapabilen huzur içinde olur. Tekâmül yolunda ilerler. Bu kanunlara, prensiplere aykırı giden, menfi gitmiş olur. Siz bunu çeşitli derecelenmeye tabi tutuyorsunuz. Bizde hiç bir zaman, menfi gidiş düşünülemez. Biz devamlı olarak müsbet olmak zorundayız. Eğer bir defa dahi menfi tutum içinde bulunmuş olsak,

idare ile mükellef olduğumuz şeyler bütün düzenini bozar ve altüst olur (64). Şimdi benim ne durumda olduğumu sizin takdirinize bırakırız. Bilâhare, yukarı gezegenlerde olan ve Allah'a daha çok bağlılıkla uymuş ve Cenab-ı Hâk'kın kanunlarını sizden daha fazla sezinleyebilmiş olan bedenli insanlarla temas kurduğunuz zaman, benim ne demek istediğimi ve benim durumumu anlayacaksınız. Şunu bilmeniz gerekir ki, zamanı gelince diğer gezegenlerdeki, diğer güneş sistemlerindeki, diğer galaksilerdeki bedenli insanlarla tanışacaksınız, görüşeceksiniz. Onlarla yakın ilişkiler kuracaksınız. Ve onların ülkelerini ziyaret edeceksiniz. Bundan şüpheniz olmasın. Onları gözünüzde büyütmeyiniz. Benim durumumla, benim statümle temas etmiş olmanız onlardan çok daha önemlidir. Bunu, o şahıslarla, o gezegenlerdeki şahıslarla tanıştığınız zaman daha iyi değerlendirirsiniz.

Şimdi, kozmik, spiritüel bir devreye giriyorsunuz. Dünya, spiritüel bir hayatın icaplarına itiliyor. Bunu böylece bilmenizde birçok faydalar vardır. Bunu, düşünebilen insanlara duyurunuz. Bir kıvılcım, bir kibrit kıvılcımına ihtiyacı olan pekçok insan vardır. Onlar, kısa bir zamanda tutuşmaya, yanmaya, inanmaya ve bu vetireleri, bu realiteleri kabûle hazır durumdadırlar. Fakat ne hikmettir ki, ne bilinmez bir İlâhî bir plândır ki, ışıktan yoksundurlar. Karanlıktadırlar. Bir çember içindedirler. Güneş ışığının, bulutun, kalın bulutların arkasından süzüldüğü gibi, hakikat ışıkları da bunların dimağlarına böylece zayıf olarak süzülmektedir. Onlar, arıyorlar, onlar hakikatı bulmak istiyorlar. Fakat hakikatı bulmak için gerekli olan ortamı meydana getirmekte direniyorlar.

Gelecekler, sizi ziyaret edecekler. Onları [diğer gezegenlileri] dostça karşılayınız. Onların talimatından dışarı çıkmayınız. Onları putlaştırmayınız. Onları sayınız. Seviniz. Fakat onları yükseltmeyiniz. Saygı ve sevgi başka şey, putlaştırmak başka şeydir. Ululuk, Allah'a mahsustur. Ulu olmak, O'nun vasfıdır. Bir gün karşılaşacaksınız. Bunu gösteriş, reklâm, övünme vesilesi yapmayınız. Yapmamanız gerekir. Bilhassa onun üzerinde duruyorum. Bunlar basit olaylardır. Sizler herbiriniz, o âlemleri her gece dolaşıyorsunuz. Fakat hafızanın perdesi örtüldüğü zaman, uyanıyorsunuz. Ve farkında değil-

siniz. Sizin için Merih'e gitmek, yahutta başka bir güneş sistemine gitmek, başka bir galaksiye gitmek fevkalâde bir olay olmayacaktır. Gördüğünüz zaman, tanıdığınız yerleri ziyaret etmiş gibi olacaksınız. Çünkü esasen tanıyorsunuz (65). Siz buna alt şuur da deseniz olur. Yani ruhsal şuurunuz bunu biliyor. Bizzat dimağ [beyin] şuurunuz da bunu idrâk edecek ve bünyenizi bu bilgilerle yürüteceksiniz. O zaman, yüksek tesirleri almaya (66) daha çok hazır bir duruma geleceksiniz. Bu tesirler, yukarı âlem'den galaksilere verilmekte ve onlardan da size yansımaktadır. Yansıyan bu tesirler, sizi yücelticidir. Bunu iyice düşününüz.

S: *'Biz değiliz bu bilgileri veren. Biz, Yukarı'dan aldığımızı size naklediyoruz. Biz bir vasıtayız.'* dediniz. Bu sözlerinizi açıklar mısınız?

C: Ben, çok önceleri de söylediğim gibi, Alman şairi Goethe değilim. Ben, medyom bu ismi beğendiği için bu isimle anılmayı tercih ettim ve seçtim. Ruhlar âleminde isim yoktur. Ruhlar âleminde, bilgi seviyesi bahis konusudur. En son eprövümü yapıp, ruhlar âlemine intikal ettiğim zaman, henüz sizin dünyanız mevcut değildi. Böylelikle, benim madde eprövlerimin çok başka galaksilerde geçtiğini tahmin edebileceksiniz. Ben bu durumda olduğum gibi, benden çok önceleri ruhlar âlemine intikal etmiş çok yüksek seviyedeki ruhlar da pek tabii ki mevcuttur. Bunlardan çok daha yüksekleri de mevcuttur. Mazi sonsuzdur. Maziye bir hudut çizilemez. Benim çok üst plânımda, Peygamberlerin varlığını hissediyorum.

Benim üst seviyemde gördüğüm varlıklar, hudutsuz bir varlık âlemi, sizin tanıyamayacağınız bir kaç peygamberi, üst kademedeki bir kaç Peygamberin ismini sayayım. Hepsini de saymıyorum. Bunu da bilhassa belirtmek isterim. Çünkü belki içinizde, herşeye rağmen hissiyata kapılabilecek olan bir insan olabilir. Olmaması gerekir. Fakat, şeytanın iğvasına kapılanlar bulunabilir. Üst kademeyi size tafsilatıyla anlatmamda fayda yok. Fakat şüpheye düştünüz: Hz. Âdem'i en üst tabakada hissettiğimi, görmediğimi fakat hissettiğimi söylemeliyim. Benim zannım şudur ki, Hz. Âdem, yalnız dünyanın değil, bütün madde kâinatının ilk bedenlenmiş varlığıdır. Bütün

hepimizin atasıdır. İlk dünya, ilk maddî beden onda teşekkül etmiştir. Ve onun bedeni, bütün kâinatları dolaşmıştır. Bunda şüphe etmeyiniz.

Peygamberler de öyledir. Yalnız dünyanıza inen Peygamberler olduğu gibi, bir çok dünyalara aynı anda yani birlikte inen veya başka zamanlarda inen Peygamberler de mevcuttur. Bunları da bilmek gerekir. Bir çok dünyalara inmiş olanların başında Hz. İsa, Hz. Musa, Hz. Davud, Hz. Yakup, Hz. Muhammed gelir ([67])...

Hz. İsa, kendisinin, Allah'ın oğlu veya Allah'ın bir parçası olarak nitelendirilmesinden dolayı müteessirdir. Bu yanlış anlayışın ortadan kalkması için dua etmektedir. Bizi de bu yolda ikaz etmektedir. Biz de şimdi size, bu hakikatı bildiriyoruz. Siz de bunu duyurasınız. Kur'anda açıkça söylendiği halde ([68]), bunlar gözönüne alınmamıştır. Hıristiyan âleminde bunu idrâk edenler vardır. Bu durumu bilenler vardır. Hiç bir varlık, Tanrı'laşamaz. Hiç bir varlık, Tanrı'ya kıyaslanamaz. Ne kadar üstün olursa olsun, hiç bir varlık, Tanrı'ya nisbet edilemez. Tanrı'nın bir parçası olarak mütalâa edilemez. İşte demin, dar çember içinde hapsolmak dediğim mefhum budur. Bu çemberi yırtamayanlar, ne kadar yüksek medyomluk vasıflarıyla mücehhez olurlarsa olsunlar, o çemberin müsaade edebileceği kadar bir sahayı görebilirler, o sahadan bilgi alabilirler. Daha üst kademeden bilgi alamazlar. Hamle yapamazlar. Hamle yapmak için, öncelikle, Tanrı'nın müstakil olduğunu bilmek, Tanrı'nın buna rağmen her zerrede, her noktada mevcut olduğunu da bilmek gerekir. Biz, Tanrı'nın bir parçası değiliz. Hiç bir Peygamber Tanrı'nın bir parçası değildir. Bunu böyle düşünmek, terbiyeye yakışmaz, terbiyeye sığmaz. Basitlik olur. Bunu bilmek gerekir.

Bunu duyurunuz. Bunu papazlara, rahiplere, Papa'ya duyurunuz. Bu dâlâletten uzaklaşsınlar. Hz. İsa'nın ruhunu azap içinde bırakmasınlar. Onu, o yüce varlığı, Tanrı' yolunda ızdırap üzre bırakmasınlar. Onun ızdırabını biz de hissediyoruz. Bütün ruhlar âlemi de kademe kademe hissediyorlar. Ruhları azaplar içine sokmasınlar.. Sizin hafsalanızın alamayacağı yücelikler vardır. Bunları açıklamam belki doğru olmayabilir. Zamanla şuurunuz, idrâkiniz gelişecek. Realiteniz yükselecek. Size, yeni realitenize uygun, yeni bilgiler verilecektir.

Açıkça demelidir ki, İsa, Allah değildir. Haşaaa, haşaa... Allah değildir. Allah'ın oğlu değildir. Meryem, Allah'ın bir parçası, Allah'ın karısı, Allah'ın bir cüz'ü değildir. Haşaaa, haşaaa... Hz. Meryem'i tenzih ederim. Onu kutlularım. O yüce varlığı rahatsız etmesinler. Onu, yanlış fikirlerle azap içinde bırakmasınlar. Ona dua ederken, saygıyla dua etsinler. Hz. İsa'ya dua ederken, saygıyla dua etsinler. Onun ışığını takip etsinler. Onun yolunu tutsunlar. O hiç bir zaman, kendisinin Tanrı olduğunu söylememiştir. Kendisinin, Tanrı'nın bir parçası olduğunu beyan etmemiştir. Kendisinin, Tanrı oğlu olduğunu ihsas dahi etmemiştir. Onun sözleri yanlış anlasılmıştır.

O, babasız doğmuştur. Bunda İlâhî icaplar vardır. Bu, İlâhî tekâmüldür. Bu, belli bir nedene dayanmaktadır. Gayrı meşru doğan çocukların korunması için, İlâhî âlem, böyle münasip görmüştür. Ve böyle plânlamıştır. Bazı dâlâlette kalan insanların zannettikleri gibi Meryem, gayrı meşru bir ilişkide bulunmamıştır. Onun ruhuna, Hz. İsa'nın ruhu akmış ve bir sempatizasyon, sizin dünya kanunlarınıza göre bir sempatizasyon vukubulmuştur ([69]). Vücutta bu koznik tesirler, bir tohumlanma, bir gebe kalış şeklinde tezahür etmiştir. Onun için Hz. İsa doğmuştur. Bunu böylece bilmekte fayda vardır. Bunlar, bu çeşit olaylar, yüksek seviyeye ulaşmış gezegenlerde, güneş sistemlerinde ve galaksilerde alışılmış sayılabilecek kadar çok vukubulmaktadır. Onu Tanrı'laştırmakta, bu şekilde doğan yüce varlığı tanrılaştırmakta mahal yoktur. Saçmadır, yanlıştır.. Ben de bunun ızdırabını taşıyorum. Hz. İsa, takdis edilecek yüce bir varlıktır, onu saygı ile anınız. Dualarınızda onu da unutmayınız. Dualarınızda beni de unutmamanızı istirham edebilir miyim aziz dostlarım ([70]).. Hz. İsa'nın yardımını da Ulu Tanrı'nın izniyle dileyiniz. Hz. Muhammed'e karşı saygılı olunuz. Onlar, fedakâr ruhlardır. Onlar, bütün rahatını, huzurunu bırakmış, sizin yücelmeniz, sizin arınmanız için bin türlü meşakkate katlanmış, sizin sıkıntınızı fazlasıyla yüklenmiş olan yüce ruhlardır. Onları kutlulayınız. Onları takdis ediniz.

Siz bir spiritüalist olarak, dinleri tefrik etmeyiniz. Spiritüalizm, kendi inancı gereğini yapsın. Bunda hiç bir zarar yok-

tur, fakat zihninizi buna göre ayarlayınız. Putperest olmayınız. Putların önünde tapınmayınız. Eğer kiliseye girdiyseniz, gözünüzü kapayınız, öyle dua ediniz. Eğer kiliseye gitmek zorunda iseniz, gittiğiniz kilisede bir resim var ise, onu görmeden, daha doğrusu dua edeceğiniz zaman onu görmeden dua ediniz. O şekilde tecessüm etmeyiniz. Resimdeki, heykeldeki gibi tecessüm etmeyiniz. Hz. İsa bir kalıba girmiştir. Bu, dünyaya inebilmek içindi. O, gelip geçici bir vetiredir. O, çok geri bir kalıptır ([71]). O iptidai kalıpta, Hz. İsa'yı zihninizde şekillendirmeyiniz. Alacağınız sonsuz tesirler, bu kalıbın dışında kalsın.

Celse - 7... 7-6-1971

Sizi saygı ve sevgi ile selâmlarım. Ben, Goethe sembolik ismi ile tebliğ veren ruh arkadaşınız, yoldaşınızım. Şimdi sizleri selâmlamakla bahtiyarım. Ruhlarımız arasında devamlı sempatinin cereyan ettiğini evvelce sizlere arzetmiştim. Bu sempati, bu sempati belki bugünden yahutta birkaç sene öncesinden doğmayıp, sizlerin dünyaya doğuşunuzdan, enkarne oluşunuzdan daha önceki bir zamana rastlamış olmasını da düşünmeniz isabetli olur. Kâinat'ta tesadüf yoktur. Herşey, kendince ayrıntılarına kadar bir yüce kanuna bağlıdır. İnsanların doğmaları, daha önceden, yüce âlem tarafından kendince detaylarına kadar plânlanmış, tesbit edilmiş ve doğacak insana bu plân anlatılmış, kendisinin de rızası alındıktan sonra tatbik mevkiine konulmuştur. Hiç bir insan tesadüfen yeryüzüne veya başka bir maddî dünyaya doğmuş değildir. Doğum ve ölüm, kesin başlangıç ve bitiş noktalarıdır. Bunları hiç bir surette hiç bir insan değiştiremez ([72]). Bu hususdaki verilen hükümler, genellikle hata payı taşımaktadır. Filan insan filan şahsı öldürmüş derken, esas itibariyle, onun ölümüne tavassutta bulunmuş, vasıtalık etmiş demek gerekir. Çünkü onun o saatte, o tarihte ve o saniyede, o salisede öleceği esasen doğmadan önce plânlanmış ve tesbit edilmiştir ([73]). Bu determinizmi bu şekilde mütalâa etmek gerekir.

Öyleyse, niçin dünyaya veya başka bir maddî dünyaya doğuyoruz? Kendimizi hür ve serbest irade sahibi gibi zannediyoruz. Filhakika, hür ve serbest irade sahibiyiz. Bu tıpkı,

dünyamızda bir görev verilen, bir vazife verilen insanın belli hudutlar içerisinde vazifesini ifa ederken, irade hürriyeti taşımasına ve hür irade ile hareket etmesine benzemektedir. Bu yüzden, hürriyetten bahsederken, belli görevlerin ifası zaruretini hatırlamak gerekir. Bu nedenle, doğuş ve ölüş insanların iradesi dışındadır (74). Aradaki bütün teferruat, hür irade tarafından belli bir görevin ifası için plânlanmaktadır. İşte bundan dolayı mesuliyet vardır. İrade ve mesuliyet problemi burada meydana çıkmaktadır. Herşey, Ulu Tanrı'nın koyduğu kanunlar dairesinde cereyan eder. Hiç bir kimse bu kanunun dışında bir hareket yapamaz. Ancak bu kanunun işleyişini şu veya bu şekilde etkileyici davranışlarımız olabilir. İyi bir hareket, iyi bir sonuç doğurur, kötü bir hareket kötü bir sonuç doğurur. Her ikisi de İlâhî Plân'ın ve İlâhî İrade Kanunları'nın tabii sonuçlarıdır. Kötü bir hareketten iyi bir hareket doğmaması, Tanrı'nın yüce varlığının ne bir kusuru, ne bir hatası, ne de bir eksikliğidir. Bu, insan zihninin İlâhî Plân'ı iyi bilemeyişinin, İlâhî Kanunları iyi tefsir edemeyişinin bir sonucudur. Bu yüzden, herhangi bir ızdırapla karşılaştığınız zaman, Tanrı'yı, İlâhî Kanunları, maneviyatı suçlamadan önce kendi hatalarımızı araştırmalıyız. Bir de, hatanız, hiç bir hatanız olmadan epröv geçirmek zorunda olduğunuzu da hatırda tutmak gerekir. Doğmadan önce, *'ben şurada, şu yerde, şöyle bir hadise ile karşılaşacağımı tesbit etmişsem, veya tesbit ettirmişsem bu hadisenin olması artık bir felâket değil, benim için bir iradî harekettir, bir plândır. Ve bunun sonucundan dolayı ilâhı plânları sorumlu tutamam, Tanrı'yı sorumlu tutamam, Tanrı'yı merhametsizlikle itham etmek cüret ve kabahatinde bulunamam'*. Demek oluyor ki, başımıza gelen olaylar iki nedene dayalıdır ve bu iki sebepten kaynaklanmaktadır:

1 —) Kendi hatalı hareketimizle, İlâhî Kanunları yanlış olarak harekete getirmekten..

2 —) Daha önce plânlanmış olan bir hayat tarzını takip etmemekten..

Demek oluyor ki, hata, doğrudan doğruya, sizin kendinizdedir. Daha önceki hayatınızda noksan kalan melekelerinizi, yeterince gelişmemiş olan kabiliyetlerinizi geliştirmek

için, sizin ızdırap çekmeniz lâzım gelebilir. Esasında ızdırap kelimesi dahi, yanlış olarak tefsir edilmektedir ([75]). Acaba, *'ızdırap'* hakikatte ızdırap mıdır, yoksa bir lütuf mudur? Bunu iyi düşünmeniz gerekir ([76]). Gelişigüzel bir maden parçasını, bir demir külçesini ateşte eritiyorsunuz. Eritmeden önce bir taştan farksız, sadece ağırlık bakımından bir mana ifade eden ve başkaca önemli bir fonksiyonu olmayan bu demir külçesi, ateşte yandıktan sonra içindeki lüzumsuz maddeleri dışarı atıyor, karbon vs. dışarıya atılarak demir temizleniyor. Geride saf maden kalıyor. Bununla yetinmiyoruz, yakıyoruz, eritiyoruz, demir haline geliyor. *'Sen daha olmadın'* diyoruz. Tekrar yakıyoruz. Tekrar ateşler içerisine sokuyoruz ve su veriyoruz. Ve böylece bu maden çelik haline geliyor. Ondan sonra makine haline geliyor. Şu veya bu surette bir çok faydalı hizmetler görüyor, yani ham bir maden'in faydalı bir eleman haline dönüşebilmesi için birçok aletlerin içerisinden, sahnelerin içerisinden, sizce ızdıraplı zannedilen devrelerden geçmesi icap eder.

Sonuca baktığımız zaman, başlangıcın çok ilerisinde bir merhaleye ulaştığımızı anlarız. Ve aradaki vetirenin sadece yükselmek ve tekâmül etmek için yapılmış hamleler olduğunu görerek, Cenab-ı Hâk'ka şükrederiz. Ben de maddî hayatımın birçok safhalarında, birçok yaşantılarımda pek çok enkarnasyonlarımda ızdıraplarla yüzyüze kaldım. Izdıraplar çektim ve neticede anladım ki, bütün bu ızdıraplar belli bir olgunluğa erişmek içinmiş. Ve tabii ki takdir edeceğiniz gibi, aradan geçen çok uzun zaman ([77]), bunun ne kadar lüzumlu ve zaruri olduğunu bana tekrar ve tekrar gösterdi ve hatırlattı.

Ruhunuz bir maddî kalıpla ilgi kuruyor. Birçok elementleri biraraya toplayıp bir kalıp yapıyor. Sizler de şüphesiz bilirsiniz ki, ruh, vücudun içine hapsolmuş değildir. Ruh, kâinatın her zerresinde (—maddî ve hatta manevî kâinatın her zerresinde—) aynı anda mevcut olan bir yüce kudrettir. Onun için Kur'an ve Müslümanlık, her insanın bir kâinata bedel olduğunu söylemiştir. Aslında her insan birçok manalardan, bir çok bakımlardan kâinatlara bedel ve kâinatlara üstündür. Fizyolojik bakımdan ele alacak olursak, insan vücudundaki trilyon ve trilyonlarca hücre bakımından düşünecek olursak, in-

san bir kâinattır. Her hücrenin müstakil bir ruh sahibi olduğunu, daha önce ayrıntılı olarak anlatmıştım. Demek oluyor ki, insan, hücrelerden müteşekkil bir kâinata hükmediyor. Her hücre, bulunduğu organda bir idareci organ ruhunun da idaresindedir ([78]). Ondan sonra kademe kademe daha üst kademeler doğar gider.. Bir çok kademelerden sonra, en yukarıda *'idareci ruh'* yani insanın kendi yüce ruhu gelir. Demek oluyor ki, bir insanın vücudu içerisinde dahi, milyarlar, trilyonlar ve artı sonsuza varacak derecede bir ruh topluluğu mevcuttur. Ve bir insan, tüm bu ruhları idare etmektedir. İnsanın yüceliğini ve insanın üstünlüğünü böyle düşünürsek, daha iyi anlayabiliriz. O zaman bir insan katletmenin, tek bir insan katletmek olmadığını, fakat milyarlarca ruhu birden katletmek olduğunu daha iyi idrâk edebilirsiniz. Demiştim ki, yalnız hücrelerin, müstakil hücrelerin ruhları mevcut olmakla kalmıyor. Aynı zamanda organların da ruhu vardır. Bilfarz, kalbinizin dahi bir ruhu var. Bütün kalbi idare eden, kalpteki hücreleri idare eden bütün bunlar kademe kademe.. Şimdi işin ayrıntısına girmemek için fazla açılmıyorum. Başka bir zaman, bu konuyu arzu ettiğiniz zaman etüd edebiliriz. Ve en sonunda yüce insan ruhu vardır. Ve bu yüce insan ruhu, bütün hücrelere nüfuz etmiş vaziyettedir. Yani, vücudun her zerresinde insan ruhunun mevcudiyeti vardır. Fakat insan ruhu, bu hücrelerde ve bu vücutta hapsolmuş değildir. İnsan aynı zamanda kâinatın her zerresinde mevcuttur. Onun için derler ki, *'Sen başkasına kötülük yaparken, başkasına kötülük yapmıyorsun, kendine yapıyorsun. Çünkü sen o insanda da mevcutsun. Çünkü sen, başka insanda da mevcutsun. Sen hem müstakilsin, hem de değilsin. Çünkü sen, bir tek kaynaktan kuvvet alıyorsun.'* Bunu iyi düşünmek, iyi anlamak gerekir. Birçok benzetmeler yapılabilir. Sizin daha rahat anlamanız için. Fakat bu benzetmelerden kesin bir sonuç alınamaz. Dar bir kalıba girmek tehlikesi vardır. Her zihnin kendine göre bir tefsir kabiliyeti olduğu için, benzetmelerden kaçınmayı doğru buluyorum. Bunu tefsir etmeyi kendi idrâkinize bırakıyorum. Ancak, şunu anlamanız gerekir ki, her biriniz bir kâinatsınız. İşinizi yaparken, yaşarken, yemek yerken, yürürken, otururken, kalkarken, uyurken, dua ederken bunu hatı-

rınızda tutun ve kendinizi alelâde bir madde halinde düşünmeyin. Siz bir kâinatsınız. İşte, başka maddî dünyalarda yaşayanların bir kısmı bunu idrâk ettikleri için, maddî bir beden içerisinde ruhsal bir hayat yaşamaktadırlar. Sizden de istirhamım, spiritüalist olarak, bu maddî beden içerisinde ruhsal bir hayat yaşamaktır. İmrenmeyin maddeye, maddî tezahürlere imrenmeyin. Bunun gerek fizyolojik, gerek ruhsal, gerek fiziksel bakımdan pek çok mahzurları vardır. Şöhrete imrenmeyin, paraya imrenmeyin; mevkiye, mülke, herhangi bir maddî şeye imrenmeyin.. Sadece ve sadece Tanrı'ya bağlanın ve Tanrı'nın aşkını dilerken, Tanrı'nın yarattığı varlıkları sevin. Önce kendinizi, kendi vücudunuzu sevin. Kendi vücudunuzda sizin idarenize verilmiş olan sayısız ve sonsuz hücreleri sevin ve bu hücreleri koruyun. Bunları korumazsanız, sizden bunun hesabı sorulur. Niçin spiritüalistler en büyük suç olarak intiharı görürler? Çünkü size bu hücreler teslim edilmiştir. Korumanız için, yüceltmeniz için, tekâmüle sevketmeniz için.. Siz intihar etmekle, yalnız kendi mesuliyetinizi yüklenmiyorsunuz. Taşıdığınız trilyonlar ve trilyonlar ve sonsuz derecede çok olan hücre ruhlarını, organ ruhlarını ve daha yüksek kademedeki ruhların da mesuliyetini taşıyorsunuz. Ve bu mesuliyeti karşılayabilecek misiniz? Bunu iyi düşünmeniz gerekir. Bunu hatırınızda iyi tutmanız gerekir. Organlarınızı hayır yolunda kullanın, şer yolunda kullanmayın. Şer yolunda kullanmışsanız, af dileyin, bağışlanmayı dileyin. Tanrı af edicidir. Tanrı vericidir. Tanrı daima lütuf sahibidir. Tanrı cezalandırıcı değildir. İlâhî ceza, hepiniz bilirsiniz ki, bir plân dahilinde, bir kanun dahilinde olan bir şeydir.

Hepinizin bildiği basit bir misali vermek isterim: Düğmeyi çevirirseniz elektrik lambası yanar, onun yanması bir kanunun işlemesidir. Binaenaleyh ceza verilmişse, kendi kendinize veriyorsunuz demektir. Bunu böylece düşünmek gerekir. Tanrı'dan lûtuf dileyin. Tanrı affedicidir ve affeder. Tanrı isteyene, istediğini verir. Bunun mekanizmasını, daha önceki celselerde, gerek medyoma, gerek sizlere tafsilatıyla anlatmıştım. Herhalde bunu hatırlayacaksınız. Sizden istirhamım: Bir spiritüalist olarak, çevrenizdeki insanların seviyesinin üstünde yaşayan insanlar olarak (79), organlarınızı hayır yolunda

kullanın. Hayır yolunda kullanmanıza bilhassa dikkatinizi çekerim. Çünkü, hayır yolunda kullanmaz iseniz, bu âleme geldiğiniz zaman, her hücre bunun hesabını sizden soracaktır. Her organ bunun hesabını sizden soracaktır. İdare ile mükellef olduğunuz başka müstakil insan ruhlarının hücreleri de sizden hesap soracaktır ([80]). Kötülüğe sevkettiğiniz, şerre sevkettiğiniz insanların hücreleri de, bunun hesabını sizden soracaktır. Bunu iyi düşünün. *'Ben müstakilim'* demeyin. *'Ben üstünüm'* demeyin. *'Ben en üstün mertebeye eriştim'* demeyin. Olgunluk hudutsuzdur. Tekâmül sonsuzdur. Her saniyede, her an tekâmül etmekteyiz, tekâmül etmektesiniz. Ve tekâmül edeceksiniz. Hiç bir saniye, tekâmülün dışında kalamazsınız. Bir tohumun yaratıldığını düşünün: Onun filizlenmesi ile büyümesini gözünüzün önüne getirin. Bunu durdurabilir misiniz? Büyümesini durdurabilir misiniz? O belli bir hadde kadar büyüyecektir. Ne yapsanız boş. Ancak öldürebilirsiniz. Onu kurutabilirsiniz. Fakat durduramazsınız. İnsanların tekâmülleri de böyledir. Organların tekâmülleri de böyledir. Şunu bilhassa bilmeniz gerekir ki, siz bir hayat boyunca bir çok defalar ölmekte ve dirilmektesiniz. Gece ve gündüz dirilme ve ölümü hatırlatmıyorum, onu kastetmiyorum. Bizatihi fizyolojik olarak hergün milyarlarca hücreniz ölüyor ve milyarlarca hücre doğuyor. Bütün bunlar sizin zaman ölçünüze göre tamamiyle değişiyor. Ve yepyeni bir vücut meydana geliyor ([81]). Ne zaman ki hücrelerin yenileşmesi temposu azalıyor, işte siz buna *'ihtiyarlık'* diyorsunuz. Yani yavaş yavaş maddî bedenden sıyrılarak manevî âleme doğru dönüş yapıyorsunuz. Demek oluyor ki, siz bu dünyada esasen birçok defalar ölüyorsunuz. Bir çok defalar ölüyorsunuz ve diriliyorsunuz. *'Öldükten sonra dirilmeyeceğim'* demek, ne kadar mantıksızdır. Birçokları, ölümden sonraki hayatın ispatını isterler. Bir çok maddî tezahürleri olduğu halde, pek çok fiziksel tezahürler olduğu halde, fizik medyomların normal fizik kanunlarının üstünde yaptıkları pek çok tezahürleri olduğu halde, bunun ispatını isterler! İşte size ispatı. Siz ölüyorsunuz. Devamlı ölüp, dirilmekle meşgulsünüz. Büsbütün bütün hücreleriniz birden öldükten sonra tekrar dirilmeyeceğinizi nasıl düşünebilirsiniz?

Ruhu arıyorsunuz. Benim ruhum nerede diye? Senin ruhun nerede? Senin düşüncen yok mu? İşte senin ruhundan bir parça o.. Bilim adamlarınızdan biri ne demişti: *'Kâinat'ta hiç bir şey kaybolmaz, hiç bir şey yeniden varolmaz.'* ([82]). Aslında birçok şey yeniden varolur. Kaybolmaz. Doğru, fakat yeniden varolur. Yeniden var edilmektedir. Öyleyse, bu teorinin bir kısmını doğru olarak düşünecek olursak, kaybolmayan bu düşünce ne oluyor? Size sorarım. Bunu iyi düşününüz, aziz kardeşlerim. Demek ki, düşünceniz, elle tutulmayan, gözle görülmeyen, hiç bir maddî aletle ölçülemeyen bu düşünceniz ne oluyor? Beyin dalgalarınız ölçülebilir, fakat düşünceniz ölçülemez. (...) İnsandan, etrafa, iki türlü düşünce dalgası yayılmaktadır: a —) Maddî... b —) Manevî... Sizin anlayacağınız şekilde, birine *'kuvvet dalgası'* diğerine de *'kudret dalgası'* diyeceğim. Manevî olanı *'kudret'* olarak nitelendireceğim.

Biliyorsunuz ki, insan vücudundan pek çok vibrasyonlar yayılır. Değişik dalgalar.. Bunların tafsilatına girmeyeceğim: Hararetle [ilgili] hepinizin bildiği dalgalar.. Elektriksel dalgalar ve buna mümasil dalgalar.. İşte düşünce ebedîdir. Düşünce her zaman, her yerde vardır. Değişen sadece vasıtadır, bedendir. Öldüğünüz zaman da, siz sadece o bedeni terkediyorsunuz. Fakat ne zaman terkediyorsunuz? Ölüm anında tamamiyle terk etmiyorsunuz. Ölüm anında geride kalan hücrelerin ruhlarını da yavaş yavaş ölüme alıştırarak terkediyorsunuz ve bedeninizi mezara gömüyorlar. Fakat ruhunuz hâlâ bedenle ilgisini sürdürüyor. Ne zamana kadar? Bütün hücreler tam bir ölüm haline gelinceye kadar ve hücrelerin [ruhlarının] her birini siz yanınıza alıp götürüyorsunuz. Hücrelerin her birinin ruhunu, her birini kendi mekânına, kendi bulunduğu yere yerleştiriyorsunuz. İşte *'kabir'* budur. Bunu da ayrıca tahkik etmek gerekir. Böylece düşünmek lâzım. Organlarınızı seviniz. Organlarınızı seviniz deyişimin bir nedeni budur.

S: Elimizde olmadan karaciğerimiz bozuluyor. Vücudumuzdaki hücrelerimiz zarar görüyor. Bu durumda bir sorumluluğumuz olabilir mi?

C: Daha önceki tebliğlerimde demiştim ki, *'insan, ruh olarak başka bir şuura sahiptir. Beden olarak başka bir şuura sahiptir.'* İnsan, ruhsal şuurunu uyku anında sezebilir. Normal uyanıklık halinde, bu ruhsal şuuru tam olarak bulmamıza imkân yok. Onun için bazen, *'ilham ararız'* derler şairler, edipler, filozoflar, bilim adamları. Yani bir nevi uyku haline dönmek isterler. Aynen medyomun trans haline geçtiği gibi.. Dış dünya ile ilgisini keserek alıcılık durumuna geçmek, ruhundan gelen tesirleri direkt olarak almak, başka ruhlardan ve başka maddelerden yayılan tesirleri direkt olarak almak isterler. İnsan ruhu, karaciğerinin hasta olduğunu görür, karaciğerinin hasta olacağını görür, ikaz eder.. Fakat, çok ayrıntı arzeden bir durum olduğu için size şimdilik mekanizmasını açıklamayacağım. Fakat beyindeki şuurunuz diyebileceğim bir şuur bunu idrâk eder ise, hastalık önlenebilir. Bunu idrâk etmez ise, tuttuğu yanlış yolda, yanlış tutumda devam eder ise, o hastalık devam eder gider. Ruhsal şuur esasen onun hastalanacağını, hastalanmadan önce de bilmektedir. Tehlikesiz bir hastalık ise, bu zaten basit bir olaydır. Ne varki, insanın hayatını sona erdirici bir durum ise, bu esasen Yukarı Âlem tarafından daha önce tanzim edilmiş, plânlanmış ve ölüm maksadı olarak, ölüm sebebi olarak tayin edilmiştir. Ruhun kendisi de bunu, doğmadan önce kabûl etmiştir ve ızdırabı seve seve kabûllenmiştir. Onun tekâmülü o yoldadır. Bu yüzden, ruhun haberi olmadan hiçbir organda, en küçük bir arıza veya gelişme olamaz ([83]). Ruh, her hücreden haberdardır, yani insan ruhu. Ve çünkü yönetici o'dur. Bu yüzden, ruhsal şuur ile, beyin şuuru ([84]) diyebileceğim şuuru karıştırmamak gerekir.

Siz uykuda, gerçekten ruhsal bir hayat yaşıyorsunuz. Uyku bir okuldur. Uyku bir öğrenimdir. Bir tedrisattır ([85]). Hem ruhun beyni terbiye etmesi, ruhun bütün hücreleri beyin vasıtasıyla uyarması ve terbiye etmesi, hem de bizatihi [idareci] ruhun kendisinin başka İdareci Yüksek Ruhlar tarafından terbiye edilmesi, eğitilmesidir. Uyku budur. Size demiştim ki, Ruh, bütün sonsuz Kâinat'tadır. Aynı anda, hem maddî hem manevî âlemde ruh mevcuttur. Ruh için bir mekân yoktur. Ruhu, bütün maddî ve manevî âleme yayılmış, hudutsuz

ve sonsuz bir İlâhî Enerji olarak tahayyül edebilirsiniz ([36]). Bunun başka türlü tasavvuru da, tahayyülü de maddî bir kafayla mümkün değildir. Bunu ancak bedenden kurtulduğunuz zaman anlayabilirsiniz. Bunu uykunuzda anlarsınız. Fakat bunu, maddî beyninizin idrâk etmesine imkân olmadığı için, uykuda yaşanılan hayat, uyandıktan sonra unutulur. Ancak rüyalar hatırlanır. Esasında insan, pek çok şeyler görmektedir. Geceleyin, gündüz olduğundan çok daha fazla şeyler öğrenilmektedir. Bir okula gidilmektedir. Bir eğitim görülmektedir. Çok çeşitli okullardan ve eğitimden geçilmektedir ([37]). Onun için, ruhun, karaciğerin rahatsızlığını bilmemesi ve bundan haberi olmaması gibi bir durum yoktur. Bunu böylece bilmek gerekir.

S: Beşer açısından tekâmülün maksadı nedir?

C: Tekâmülden maksat, sevgi yolu ile, İlâhî Sevgi'ye ulaşmak olmalıdır ([38]). Sevgi, bildiğiniz gibi, başta kendinize, ondan sonra etrafınızdakilere, bütün insanlara, bütün hayvanlara, bitkilere, bütün maddî varlıklara hizmet etmektir. Sevgi budur. Yoksa, *'ben şu adamı seviyorum'* demek, bu bir şey ifade etmez. Hizmet etmektir sevgi. Siz eğer, Tanrı'nın bütün yaratıklarına karşı hizmet ediyorsanız, esasen dünyaya gelişinizin maksadını yaşıyorsunuz demektir. Sevginin gereği hizmettir.

Maddî yönde hizmet, manevî yönde hizmet ve düzen öyle kurulmuştur ki, en basit hizmetten, en karışık ve en büyük hizmete kadar hepsi de insanı yücelticidir. Bir hamalınki de saygıdeğer bir hizmettir. Bir çöpçününki de saygıdeğer bir hizmettir. Hepsi de size faydalı hizmetler yapmaktadır. En tehlikelisi, insanlara hizmet etmeden, mirasyedi olarak yaşamaktır. Bundan kaçınmanızı, bundan uzaklaşmanızı bilhassa tavsiye ederim. Çünkü siz başkasına hizmet etmekle birçok kanunları harekete geçiriyorsunuz. Siz para kazanacağız, menfaat sağlayacağız derken, farkına varmadan başka varlıklara hizmet ediyorsunuz. Başka varlıkların birçok hizmetlerini görüyorsunuz. Dolayısıyla hem o varlığı yükseltiyor, hem de kendinizi yükseltiyorsunuz. Bunu böylece bilmek gerekir.

Bugün bir çoğunuzun zihninden aldığım ve etrafa dağıttığı tesirlerden aldığım izlenimlere göre, çok değişik karak-

terde, düşüncede arkadaşlarımızın burada toplandığını görüyorum ve anlıyorum. Bunun için, spontan tebliği kısa kestim. Normal teknik bir celse durumunda değil. Herkesin aydınlanması bakımından, sual sorularak cevaplandırılmak yolunu tercih ettim. İçinizde pekçok değerli zevâtın bulunduğunu, medyomun zihninden anlıyorum. Çevre, muhterem bir bilim adamınızın bu vesile ile celseye iştirak ettiğini medyom bana duyurdu. Kendisinin sorusu varsa, gücüm ve bilgim nisbetinde cevaplandırmaktan büyük bir haz duyacağım. Çünkü, bizce bilim adamları, en üst hizmetkârlardır. En büyük sevgi ile yoğrulmuş insanlardır (89). İnsanlığa en büyük hizmeti eden yüce ruhlardır.

S: İnsanlar tekâmül için doğduğuna göre, dört yaşında bir çocuğun tekâmüle fırsat bulmadan ölmesinin manası nedir?

C: İnsanlar, hepinizin bildiği gibi, pekçok defalar dünyaya gelmektedirler. İnsanlar, ancak tek hücreli bir bitkiden, çok hücreli bitkilere kadar bir çok bitki safhaları yaşıyorlar, doğuyorlar, ölüyorlar ve milyonlarca defa bu vetire tekerrür ediyor. Ondan sonra en basit hayvandan en şuurlu hayvana kadar birçok vetireler geçiriyorlar. İnsanda en son, bütün bu irsiyet, bitkilik ve hayvanlık vasıflarının hepsi temerküz etmiş oluyor. İnsan, insan ruhu olarak, insan bedeninde yine sonsuz defalar muhtelif dünyalarda bedenleniyor. Ancak bir önceki hayatında noksan kalmış olan bir eprövünün tamamlanması, bazan, çok kısa bir an, ana rahminde bulunmayı dahi gerektirebilir. Yani sizin ölçülerinize göre, birkaç saniye içerisinde ana rahminde bulunmak dahi lâzımdır. Ruh âleminde, bu, çok büyük bir eprövdür. Çünkü, ruh, maddî bir bedenle ilgi kurmuş ve onu yönetmiştir. O doğar ölür, vazifesi ve görevi budur ve eprövü budur. Bunun gibi doğup, bir kaç ay içerisinde ölen bebekler, birkaç sene içerisinde ölen insanlar vardır. Bütün bunlar, belli süreler içerisinde vazifelerini yapmaktadırlar. Ve görevlerini ikmal edip, gitmektedirler. Bunda, İlâhî İrade'ye aykırı bir durum yoktur.

Siz acıyorsunuz. *'Bu çocuğun bir kusuru vardı da, bu kadar küçük yaşta öldü gitti'* diye. Oysa bu, acınacak bir durum da değildir. O eprövünü tamamlamış, vazifesini tamamlamış

ve aslî vatanına dönmüştür. Ana rahmindeki bir bebeği düşünün. Mahpustu, hapisti. Sıkışmış kalmıştır. Dar bir çerçeve içerisinde yaşamaktadır. Fakat bu çerçeveye aylarca alıştığı zaman, o çerçeveyi sever, o çerçevenin dışına çıkmak istemez. Çıktığı zaman, ilk anda birçok intibak zorlukları geçirir.

Hür, mesut, bahtiyar bir şekilde yaşamak mı daha doğrudur? Sizin dünyanızda yaşamak da, bizim dünyamızda yaşamak da aynı onun gibi bir doğuştur. Onun için, sizin adamlarınızdan biri, dünyanızda yaşayan bir büyük ruh, Mevlânâ Celâleddin isimli şahıs, ölümünün ağlayarak değil, sevinerek hatırlanmasını vasiyet etmiştir. Ölümüne ağlanmamasını söylemiştir. Ve o zamanki terimle, Şeb-i Âruz denilen bir tabir, *'düğün gecesi'* tabirini kullanmıştır. Çünkü o ruh öldüğü zaman, bir hapisten, bir mahbesten kurtulduğunu bilmektedir. Daha önce de esasen hissetmiş, dünya hayatında manevî halini gördüğü için, hiç bir zaman ölümün ızdırap olmadığını anlamıştır. Aslında, ruhlar âlemi o kadar büyük hazlar ve huzur verici vetirelerle doludur ki, dünya insanı bunu bilmiş olsa idi, bunu hissetmiş olsa idi, ruhlar âleminin hazzını, huzurunu, sükûnunu ve güzelliğini görmüş olsa idi, bir saniye dahi dünyada yaşamaya tahammül edemezdi. Onun için Cenab-ı Hâk, Yüce Yaratıcı insanların hafızalarına bir perde germiş (90), ruh âlemini hatırlamamasını münasip görmüştür. Fakat şunu bilin ki, öldüğünüz zaman mezara girmiyorsunuz. Mezara giren, size vazife yapmış olan, vasıtalık yapmış olan maddî bedeninizdir. Demin arzettiğim gibi, maddî bedeninizdeki hücre ruhları da orayı yani bedeni terketmektedirler kısa bir zaman sonra. Bu yüzden, siz ölmüyorsunuz. Siz doğuyorsunuz öldüğünüz zaman. Fakat dünyada iken ölmemek için gayret sarfetmeniz lâzımdır. Çünkü sizin eprövünüz vardır bu dünyada geçirilecek. Belli bir merhaleye kadar tekâmül etmeniz gerekir. Bu gaye için doğmuş bulunuyorsunuz. Bu sizden istenmektedir.

S: Hizmet edelim, herkesi sevelim diye yaptığımız hareketlerle, acaba hayır mı işliyoruz, yoksa şer mi? Eğri ve doğruyu bilmeden, sadece herkesi seveceğim diye hizmet etmekle, hareketlerimiz acaba isabetli olmakta mıdır?

C: Hizmet etmeyi müsbet manada anlarsanız sevgidir ve faydalıdır. Hizmet ediyorum derken, menfi bir davranış ve zihniyet içerisinde bulunursanız zarardır. Bunlar hepinizin bildiği şeyler. Fazla ayrıntıya girmeyi gereksiz sayıyorum. Bilmediğiniz başka konular varsa, sorularınızı rica ederim.

S: İnsan ruhunun, bedeni ile olan ilişkisi üzerinde, ruh ve beden ilişkisinin daha ince mekanizması hakkında bilgi verir misiniz?

C: Bunun tafsilatını daha sonraki celselerde seri halinde bildireceğim. Fakat şimdi de özet olarak bir giriş yapmamı münasip görürseniz, anlatayım: *'İnsan ruhu, sonsuz kâinata bedeldir'*, demiştim. *'İnsan ruhu, bir bedene hapsolup bitmiş değildir'* demiştim. İnsan, hem vücudun her zerresinde mevcut, hem de kâinatın her zerresinde mevcuttur. Ruh, kaba bir tabirle, değişik frekanstaki radyo dalgalarının birbirine karışmayışı olarak, [diğer ruhlardan bağımsızdır]. Kâinatta biliyorsunuz, pek çok değişik modülasyonlarda, frekansta dalgalar vardır. Ve bunların her biri kendi yolunu takip etmektedir. İnsan ruhunun, her insan ruhunun [bizatihi mevcut] varlığı da böyledir. İnsan ruhunu size daha fazla olarak anlatmama imkân yoktur. Çünkü bunu siz bu beyinle maalesef idrâk edemezsiniz ([91]). Bu, ölümü tatmayan bir insana, ölümü anlatmaya benzer. Seyredersiniz, görürsünüz, duyarsınız, fakat ölen bir insan gibi ölümü anlayamazsınız. Aynen bunun gibi, ruhu da bu beynin anlamasına imkân yoktur. Ancak ruhsal tezahürleri size anlatmak mümkündür. Ve sizin de bunları anlamanız mümkündür. Bunu bir çok Peygamberler de merak etmiş ve ruhun ne olduğunu kendisine tebliğ veren Yüce Ruhların marifetiyle Ulu Tanrı'dan sormuşlardır. Ve, verilen cevabı da hepiniz bilirsiniz: *'Ruh, Tanrı'nın bir emri'dir. Onu siz bilemezsiniz, anlayamazsınız, idrâk edemezsiniz.'* denilmiştir ([92]). Ruh, ruh olarak yaşamadıktan sonra, idrâk edilemez ([93]).

Demin de bildirdiğim gibi, sizler, bu bedenler içerisinde çift şuurla yaşamaktasınız. Bir ruhsal şuur, bir de maddî şuur. Aradaki *'perispri'* denilen vasıtayı çok iyi bilmektesiniz. İnsan ruhundan gelen herhangi bir emir, perispriye intikal eder. Perispri, yarı maddî, yarı ruhî bir varlıktır. İnsanın bir

başka bedenidir. İnsanın birkaç bedeni bulunduğunu biliyorsunuz. Bunu, yeni yeni dünyanızdaki bilim adamları da fizik âletlerle tesbit etmektedirler (94). Daha onların tespit edemediği bir kaç maddî bedeni daha vardır insanın. Bütün bunların üstünde, *'perispri'* dediğimiz, sizin öyle tarif ettiğiniz bir aracı vardır. Ruh ve vücut arasındaki ilgiyi sağlayan bu araç, ruhtan emir alırken ruhsal bir vasfa bürünür. Dolayısıyla emir, ruhtan perispriye intikal eder. Bunu basit bir tarifle, sizin eski arkadaşlarınızdan, bizim bu dünyamıza intikal etmiş arkadaşlarınızdan birinin tarifiyle, *'bir eşkenar dörtgen'* olarak göstermek mümkün olabilir. O arkadaşınızı gayet iyi bilirsiniz: Dr. Bedri Ruhselman idi. Şimdi, bu perispirinin sivri ucu ruha, bir başka sivri ucu da beyne dayanmış olarak, kaba bir tarifle düşünecek olursak, ruhtan emir alınırken en seyyal, en manevî bir durumdadır. Ve bu gittikçe normal açı gereği, maddî bir vasfa doğru bürünmekte ve sonra da beynin alabileceği bir vetireye tekrar dönüşmektedir. Beyin bu tesirleri alır. Beyin bu tesirleri alırken, bizatihi beyni yöneten ruhun yardımcıları olan pekçok organ ruhları da, bu vazifede görev alırlar. Ve emri beyne naklederler. Beyinden de, gayet iyi tahmin edebileceğiniz gibi, omurilik ve sinirler vasıtasıyla bütün organlara, lüzumlu organa emir nakledilir. Bu, kaba bir tariftir. Bunun şimik ve fizik vetireleri çok uzundur. Bunu tafsilatıyla, size, arzu ederseniz, bir başka celsede anlatabilirim. Henüz dünya insanının bilmediği bu vetire, tahmin ederim ki, sizi aydınlatacaktır. Bizzat medyom da bu vetire ile birçok şeyler öğrenecek ve aydınlanacaktır.

Sizden bu arada bir istirhamda bulunacağım: Bütün arkadaşlarınızın, ruhsal devrin başladığını bilmeleri gerekir. Medyom, sık sık bahseder: *'Uzay devri başlamıştır'* diye. Uzay devri değil, *'Ruhsal Devir'* başlamıştır. Bunu böylece anlatmak gerekir. Uzay devri değildir başlayan. Ruhsal devir başlamıştır. Ruhun hakim olduğu bir dünyaya girmektesiniz. Daha önceki tebliğlerimde, başka yıldızlardan, başka gezegenlerden, başka güneş sistemlerinden ve başka galaksilerden de tesirler almaya başladığınızı; gerek vücudunuzun, gerek ruhunuzun bununla sempatize olması gerektiğini tafsilatıyla an-

latmıştım. Şimdi bunun tekrar edilmesinden ziyade, birkaç noktayı aydınlatmak istiyorum. Vücudunuzu bu yeni vibrasyonlara ayar edebilmeniz için, herşeyden önce, her dakika Tanrı'yı düşünmeniz, saygılı olmanız ve demin de bildirdiğim gibi, başkalarına hizmet etmeniz ve dolayısıyla sevmeniz gererekir. Bunu yapmadığınız an, dış dünyanızdan gelen maddî, manevî vibrasyonlara uyum yapamazsınız. Ve helâk olursunuz. Bunun en basit misalini, kendi özel hayatınızda görebilirsiniz.

Çok kritik bir devrede yaşamaktasınız. Dünya olarak son derece tehlikeli bir dönemeçtesiniz. Bunu insanlara duyurmalısınız. Bunu bilim adamlarına duyurmalısınız. Bunu yazarlara duyurmalısınız. Bunu öğretmenlere duyurmalısınız. Bunu kilit noktalardaki insanlara duyurmalısınız. Eğer buna insanlar kendilerini ayar etmezlerse, gelen dış tesirler, insanların helâkına sebep olacaktır. Ve daha önce söylemiştim: Vücut hastalıklarınız gittikçe artmaktadır. İlminiz çoğaldığı halde, hastalıklarınız çok daha fazla artıyor. İlimsiz devirden daha fazla.. Çünkü maddenin esiri olmaktasınız. Çünkü, maddeye hakim olmak için çırpınırken, farkına varmadan maddenin kölesi oluyorsunuz. Maddenin kölesi olamazsınız. Maddenin kölesi olmamanız lâzım. Çünkü fiziksel vetire budur. Muazzam bir enerji ruhunuzdan, bütün kâinattan vücudunuza akmaktadır. Ve vücudunuzu yönetmektedir. Siz vücudunuzu, ruhunuza hakim kılarsanız, bu mekanizmayı ters işletirsiniz. Ve bu ters işletiş dolayısıyla, vücudunuzda isyan kopar. Ve bunun ardından kanser dediğiniz bozukluk, düzen bozukluğu gelir.

Kanser nedir? Evvelce de tafsilatıyla anlatmıştım. Hücrelerin isyanıdır. Düzensizliktir. Uyum yapamamaktır. Fiziki anlamda, Yukarı'dan gelen, yeni gelen dalgalara göre ayarlayın vücudunuzu. Nasıl ki, transistörlü radyonuzu, radyo istasyonu istikametine çevirir ve o dalgayı, o metrajı bulursanız, ancak ve ancak o zaman temiz bir dinleyiş sağlayabilirsiniz. Aynı şekilde, ruhunuzu da, vücudunuzu da bu yeni tesirlere göre ayarlamanız gerekir. 110 volt ile çalışan bir aracınızı, bir radyonuzu, 220 voltluk cereyan ile irtibatlarsanız ne olur? Tüm lambalar yanar ve radyonuz mahvolur. Aynı

şekilde, vücudunuzu da yeni gelen enerjiye göre ayarlamanız gerekir. Yeni gelen vibrasyona göre ruhunuzu ayarlamanız gerekir. Maddî ve manevî vibrasyonlar akıyor.

Kâinatta büyük bir dram ve büyük bir oyun oynanıyor. İnsanların tekâmülü için yalnız sizin dünyanızın değil, sayısız güneş sistemlerinde ve gezegenlerinde yaşayan sayısız insanların tekâmülü bunu gerektiriyor. Ve siz de ister istemez, buna sürükleniyorsunuz. Uymaya mecbursunuz. Uymaz iseniz helâk olacağınızı size hatırlatmıştım. Artık harplerin, birer mantıksız, saçma, gayrı ahlâkî bir hareket olduğunu anlamanız gerekir. Açıkça cinayettir. Katletmek olduğunu, bunun hiçbir öğünülecek tarafı olmadığını, budalaca bir hareket olduğunu anlamanız gerekir. Ve bunu duyurmanız gerekir. Siz *'kahramanlık'* diyorsunuz. Yani, Tanrı'nın yarattığı yüce bir varlığı, imtihandan alıkoymakla, eprövlerinden alıkoymakla, katletmekle kahramanlık yaptığınızı sanıyorsunuz. Bunu iyi düşünün. Bu basit bir oyun değildir. Bunu hatırda iyi tutmanız gerekir. Size acıyorlar. Onun için size yardıma geliyorlar. Size, değişik vibrasyonlara alışmanız için, devamlı tesirler geliyor. Siz bunları almak istemiyorsunuz. Tezahürler geliyor. Siz bunları görmek istemiyorsunuz. Siz hâlâ geçmiş materyalist zihniyetin içinde yaşıyorsunuz. Halbuki sizin ülkeniz dahil, diğer birçok ülkeler gibi, dünyanızın diğer ülkeleri gibi, manevî âleme dönüş yapması gerekir. Biliyorsunuz: Bugün dünyada maddî ve manevî bilimler, birbirine doğru süratle yaklaşmaktadır. Sizde ise maalesef uzakta duruyor. Hiç bir yaklaşma emaresi yok ([95]).

Bugün aranızda bulunan değerli ilim adamınız, bunu sağlayabilirse, bu bir ışık olabilir. Memleketiniz için ve siz kurtuluşa doğru bir hamle yapmış olabilirsiniz. Bunu böylece tefsir etmeniz gerekir. İçinizde bulunan bu değerli ilim adamı, bu hususta büyük bir sorumluluk taşımaktadır. Buraya gelişi tesadüf değildir. Bu celsede bulunuşu tesadüf değildir. İki seneye yakın bir zamandan beri bu medyom açık bir celse yapmamıştır. Yaptırılmamıştır. Kendisi son olarak yakın bir zaman önce celse yapmak için girişimde bulunmuşsa da, bir tek cümle verilmiştir. O cümle de şudur: *'İyilik iyiliği, kötülük kötülüğü davet eder.'* İşte iyilik iyiliği davet etti. Ve bir

ışık bugün aranıza girdi. Bir nur aranıza geldi. Bir bilim adamı aranıza geldi. Ve bu ilim adamı sorumluluğu hissederek buradan aldığı ışığı etrafa yayabilirse, hele medyomu da şımartmaz ise, o zaman en büyük vazifesini yapmış demektir ([96]). Aynen, diğer ülkelerde olduğu gibi, maddî ilimlerle, manevî ilimlerin bir araya doğru birleştirilmesi gerekir. Ve bu hamleyi yapması icabeder. Prof. Rhine ve arkadaşlarını hatırlarsınız ([97]). Ve diğerlerini de.. Bugün en materyalist ülkelerde dahi, maddî bilimlerle, manevî bilimler atbaşı beraber yürümektedir ([98]). Artık insanı, kaba bir vücut olarak görmek zamanı geçmiştir. Bu sadece sizin ülkenizde ve bilim adamlarınızda caridir, ne yazık ki.. Halbuki siz, diğer ülkelere ışık tutabilecek durumdasınız, mevkiindesiniz. Ve sorumluluğunu taşıyorsunuz. Çünkü aldığınız manevî eğitim, buna müsaittir. Manevî eğitimden ne kastettiğimi anlıyorsunuz ([99]).

Bu ışık buradan yayılmalı. Ve tıpkı başka ülkelerde olduğu gibi, maddî ilimlerle, manevî ilimler arasında irtibat kurulması için, ilk adım atılmalıdır. Fakat, sizin dünyamızda fizik ve kimya ile uğraşan bir bilginin buraya gelmesi, fevkalâde bir olaydır, size göre.. Bizim için de mutlu bir olayın başlangıcıdır. Türkiye'nin kurtuluşu yolunda mutlu bir başlangıçtır. Buradaki celsede bulunanlar mutludur. Bu ânı hatırlayacaklardır. İleride anacaklardır. Ve sanırım, muhterem ilim adamınız da bunu böylece değerlendirecektir. İsteyene verilir. Eğer sayın ilim adamınız manevî yolda dahi çalışmalar yapmak istiyor ise, kendisine maddî olayların hemen yanı başında cereyan etmekte olan manevî olayları bütün belgeleriyle ve ispatlarıyla Yukarı Âlem gösterir ve kendilerine yardım eder. Ve yeter ki istensin. Elinizi uzatmadan kapı açılır mı? Kapıyı çevirmeniz gerekir. Kolu tutmanız gerekir. Siz mucizenin kendiliğinden olmasını istiyorsunuz. Mucize kendiliğinden olmaz ki! Mucizeyi siz isteyeceksiniz. Esasen mucize diye birşey olmadığını da kendiniz bilirsiniz. Bilmektesiniz.

Dünyanızda, ruhsal devre başlamıştır. Ruhsal devri idrak etmektedir. Teknik ilimlerle ruhsal ilimler, süratle bir üçgenin tepesinde birleşir gibi, birleşmek yoluna doğru girmiştir. Türkiye'niz bu yolda geri kalmamalıdır. Bizim için hiç bir ül-

kenin üstünlüğü bahis konusu olamayacağını takdir edebilirsiniz. Bizim için ruh vardır. Ülke, insan, ırk, cins, milliyet yoktur. Fakat çok müsait bir vasatta olan ve büyük verimlilik arzeden bir tarlanın bomboş kalışı gibi, memleketinizin de bu sahada ve dolayısıyla kurtuluş yolunda bomboş kalması, geri kalması cidden üzüntü vermektedir. Sizin her birinizle ben, yalnız medyom vasıtasıyla değil, evvelce de söylediğim gibi, direkt olarak temas ediyorum. Bu celsede bulunanlarla, her birinize karşı büyük bir sevgi taşımaktayım. Yalnız bu celsede değil, başka ruhlarla olan celselerde dahi bulunan insanlar, tesadüfen o celselere itilmiş değildir. Maksatlı olarak sevkedilmiştir. Eğitilmek, öğretilmek, tekâmüle sevkedilmek üzere.. Bu yüzden, buraya gelenlerle aramızda, bu celseden önce zaten büyük bir bağlılık ve sevgi doğmaktadır, doğmuştur. Ve buraya sevkedilmişlerdir. Bunu sevkeden, sizin ruhsal şuurunuzdur. Beyniniz bunu bilmeyebilir. Fakat ruhunuz bunu bilir. Beyniniz, beyin şuurunuz tereddütler, endişeler geçirebilir. İstifhamlar, birçok vetireler yaşayabilir. Fakat şunu bilmelisiniz ki, benimle her biriniz arasında, aynen medyomla benim aramda olduğu gibi, büyük bir bağlılık şu anda mevcuttur. Ve daha önce mevcut idi. Ve siz istedikçe bu bağlılık ve bu sevgi devam eder gider. Ve ben sizin gibi saygıdeğer ruh yoldaşlarımla bu dünyada yaşamaktan büyük bir zevk duyarım ([100]). Ve Cenab-ı Hâk bana bu lûtfu bahşettiği için de şükrederim.

Yarabbi, sen yücesin. Yücelerden yücesin. Sen, yüceliğin tâa kendisisin. Senin iznin olmadıkça, kim senin katında bir başkasını kayırabilir? Kim bir başkasını koruyabilir? Kim bir başkasına yardım edebilir? Kim bir başkasına sevgiyi verebilir? Kim ruhlar âlemi adına konuşabilir? Kim manevî âlemden haber verebilir? Kim doğruluktan ayrılabilir?

Sen Yaratıcısın. Yüce Tanrı, içimizi de bilirsin, dışımızı da. Sen koru. Sen ışığa sevket. Işıkta tut. Sen yalancı sevgilerden koru. Sen, gerçek sevgi ve hizmet yolunda bizi ve arkadaşlarımızı sevket. Bizi ışık içerisinde götür. Sen İlâhî Nurû eksik etme. Sen yeni vazifeler, yeni göreyler ver. Bizim yükselmemize müsaade buyur. Sen vazifemizi yaparken, işlediğimiz kusurları affeyle. Sen koru. Sen sevgi ile doldur. Sen mer-

hametle doldur. Sen saygı ile doldur. Sen acı bize. Sen koru bizi. Sen inançtan uzaklaştırma. Sen, sen koru. Sen lûtfunu esirgeme. Yarabbi, sana binlerce şükür.

Azız arkadaşlarım, hepinizi sevgi ile selâmlarım. Alınan, verdiği tesirler ve etraftan gelen tesirler medyomu fazlasıyla [ekstaze] etmektedir, heyecan vermektedir. Dayanma gücü çok kuvvetli olmakla beraber, bu heyecan fırtınası burada sona ermelidir. Hepinizi sevgi ile selâmlarım. Hepinizi en derin sevgilerimle kucaklarım. Gene buluşmamıza Cenab-ı Hâk'kın izin vermesini niyaz ederim. Âmin.

DİPNOTLAR

(1) Hakedilmeyen fazlalık, vebal taşıyan bir yüktür.
(2) Bu lûtuf, Altın Çağ'ın ortaya çıkışıdır.
(3) Şer güçleri, amansız bir kapana alınmış haldedirler.
(4) Her yaratılan, yaratılış gayesini kendinde taşır.
(5) Hz. Muhammed: **«Allah-ü Teâlâ şöyle buyurdu: 'Ey Âdemoğlu, seni kendim için yarattım. Eşyayı da senin için yarattım. O halde kendim için yarattığımı, senin için yarattığımın ayağına düşürme.'»**
(6) Hz. Muhammed: **«Hiç şüphesiz, şeytan, Âdemoğlunun içinde, kanın akışı gibi dolaşır. Hakikat, ben, şeytanın sizin kalplerinize bir şer veya fena bir şey atmasından korktum.»**
(7) Israf eden, sonra en gerektiğinde bulamayacaktır.
(8) Bkz: **Öncüler Plânı** - 1... Böl: 8/Sıra - 5. 1. Baskı.
(9) **Rüknü:** Burada, 'uydusu olur' anlamında.
(10) Mikroplar bünyede ve çevrede daima vardır. Onlardan hangisinin aktif hale geçmesine neden olunursa, o hastalık belirir.
(11) Bkz; **Öncüler Plânı** - 1... Böl: 7/Sıra - 1. 1. Baskı.
(12) **«Alman doktor Maticek'in araştırmaları, kanserli hastaların büyük bir çoğunluğunun, çocukluk döneminde sevgisiz kalan, ilgi gösterilmeyen ve anneleri ile babaları tarafından terk edilen insanlardan olduğunu gösteriyor. Bu insanların aileleri ile olan fiziksel ilişkilerinin de yeterli düzeyde olmadığı, ebeveynlerinden en az birisinin çok katı disiplin anlayışı olan ve geleneklere sıkı sıkıya bağlı bir muhafazakâr olduğu gözlendi. Maticek'e göre, küçük çocuk annesine ve babasına karşı duyduğu öfkeyi bilinç altına itiyor ve bu durum vücudun kansere olan bağışıklığını zayıflatıyor. Ancak kanserin vücutta nasıl oluştuğu henüz saptanamadı.»** (Hürriyet. 29-5-1981).
(13) Hz. Muhammed: **«Ellerini hasta kısma koy ve Allah'a dua et.»**
(14) **İlâhî Lem'a:** Yüksek benlik için kullanılan bir deyim.
(15) Dış müdahale ile, Uzaylılar ve tabiat olayları kastediliyor.
(16) **Feri:** Burada, başka varlıklara anlamında.
(17) Alınan enerji verilmezse, yüktür, basınç ve kaos yaratır.
(18) Bu müsaade, direkt Cenab-ı Hâk tarafından değil, İlâhî Hiyerarşi tarafından verilir. Goethe, sembolik ifade etmiştir.

(19) Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Böl: 7/Sıra: 6, 7. 1. Baskı.

(20) **«Bütün âlem kendisini örgüleyen cüzleriyle birlikte sapasağlam bir insan gibidir. Ucu bucağı bulunmayan bu boşluk içindeki büyük ve küçük herhangi birşeyin diğerlerine çok kuvvetli bir bağlantısı ve hafifsenemeyecek bir çok tesirleri vardır. Bu âlemin düzenine sebep olan şey, onun bu rabıtalı hâl üzerine kurulmuş olmasıdır.»** (Şeyh Bedrettin.. Varidat'tan).

(21) Bkz: **Dostlar Plânı** - 1... Bölüm - 7. 1. Baskı.

(22) Uzaylılar ve Ruhsal Varlıklar, Güneş Sistemi bünyesinde 12 adet gezegen olduğunu söylemektedirler.
Bkz: **Ufo Apollo**, kitap - 12, sf. 39. 1. Baskı.

(23) Tebliğ verilirken, 3 Amerikalı Ay üzerindeydi.

(24) Bkz: **Ufo Apollo**, kitap - 12, sf. 58. 1. Baskı

(25) Bkz: **Ufo Apollo**, kitap - 12, sf. 37. 1. Baskı.

(26) Bu konuda bir yapıtımız çıkacaktır.

(27) Ay'da atmosfer tespit edilmiştir.

(28) İdareci Ruhsal Plân'ın saklı kalmasını şimdilik istediği hususlar, Dünya devletlerinin sakladıkları hususlar değildir. Bu ayırıma dikkat etmelidir.

(29) Bkz: **Ufo Apollo**, kitap - 12, sf. 58. 1. Baskı.

(30) Bkz: **Ufo Apollo**, kitap - 12, sf. 56. 1. Baskı.

(31) Bkz: **Uzay Üssü Ay**, kitap - 28... Bölüm - 3. 1. Baskı.

(32) Sözgelimi, kozmik ışınlardan, madde ikizlerinin oluşması.

(33) Astronom Dr. N. Kozirev: **«Bazı çiftyıldızlar vardır. Bunlar başlangıçta tıpatıp birbirinin aynı değildi. Fakat aradan zaman periyodu geçtikten sonra, bunlardan biri yavaş yavaş diğerine benzemeye başlar. Onunla aynı parlaklığa, aynı spektral özelliklere ve aynı yarıçapa ulaşmaya başlar. Aralarında bu kadar uzaklık varken, bu değişimlerin güç alanlarının tesiriyle olması kolay kolay düşünülemez. Öyle görülüyor ki, birinci yıldız, diğer satelik yıldızı zamanın enerjisiyle etkiliyor olmalı. Sanki yıldızlar telepati ile söyleşmektedirler.»** (1966).

(34) İfade, sembolik olarak söylenmiştir.

(35) Kötülüğü oluşturmayınız manâsında söylenmiştir.

(36) Yakınlarda, İzmir'de bir iş adamının, yanında çalışan tüm işçilerine, dayalı döşeli bir kat armağan etmesi, çok takdir edilecek ve inanılmaz bir olaydır.
«Karun kadar zengin olarak devamlı şekilde dünyada yaşamaktan hiçbir zevk almaya imkân yoktur. Yalnız bu

kudretle de, vazife ifâsını kolaylaştırıcı sebepleri elde etmek mümkün olamaz. Bütün hayatı fakrü zaruret içinde geçmiş bir insanda birçok işlerinin aksamasına karşılık elde ettiği tecrübelerle o Karuna yaklaşması ve onu geçmesi de mümkündür. Fakat o Karun da o fakirin kudretine yaklaşacak bir dirayet gösterirse onu da tasavvur edemeyeceği kadar büyük bir mertebeye varması imkânı daima mevcuttur.»

(Kadri: 17-8-1950)

(37) Zenginin tek sevgisi, para ve mülk'edir genellikle.

(38) Özellikle Hz. Muhammed, tüm insanlığa hitap etmiştir.

(39) Bkz: **Dünya Operasyonu**, kitap - 65.. sf. 11. 1. Baskı.

(40) Kur'an: 40/78 **«Hiç bir peygamberin, Allah'ın izni olmaksızın bir mucize meydana getirmeye selâhiyeti yoktur.»**

(41) Hz. Muhammed: **«Benim çektiğim eziyeti, kimsecikler çekmemiştir.»**

(42) Orijinal Makûl Vicdan tatbikatı önderidir.
Bkz: **Çağrı**, kitap - 66... Dipnot - 47. 1. Baskı.

(43) İstatistikler bunu doğrulamaktadır.

(44) Tebligatın inişinde, birçok spiritüel röle istasyonları kullanılmıştır. Yüksek mekânlardan tebligat verilişi böylece mümkündür.

(45) Her insanın bir kâinata bedel olması bir anlamda budur.

(46) Genellikle parazit varlıklar, irtibatları bozmaya çalışırlar. Bu varlıklar, spatyomun geri ruhsal beşerleri ve diğerleridir.

(47) Bkz: **Öncüler Plânı**, bölüm - 9. 1. Baskı.

(48) Hz. İsa'da bu beyanlar vardır.

(49) Hz. Muhammed'de bu beyanlar vardır.

(50) Bkz: **Medyomluk**, kitap - 41. 1. Baskı.

(51) Acemi ve liyakatsiz spiritüalistler buna dikkat etmelidir.

(52) Medyomluk bir misyondur ve bunun çok evveli vardır. Sonradan ve çeşitli egzersizlerle medyom olunamaz, fakat çeşitli parapsikolojik melekeler edinilebilir.
Bkz; **Dostlar Plânı** - 1... Böl: 6/Sıra - 8. 1. Baskı.

(53) Bkz: Dipnot - 50.

(54) Radyo ihsasları sözü sembolik olarak söylenmiştir.

(55) Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Böl: 4/Sıra - 5. 1. Baskı.

(56) Başka kaynaklar da aynı ölçüyü vermektedirler.

(57) Gelecekte bu bilgiler açığa çıkarılacaktır.

(58) Günler artık, vazife günleridir. Vazife'de, his yoktur.

(59) Bkz: **Dostlar Plânı** - 1... Böl: 9/Sıra - 2. 1. Baskı.
(60) **Préjugé:** Önyargı.
(61) Bkz: **Radyestezi,** kitap - 63, Böl: 3/c, d 1. Baskı.
(62) **Bilim Araştırma Merkezi,** bu işlevi yerine getirmektedir.
(63) Yakın bir komşu ülkedeki yobaz diktatörlüğün kanlı yönetimi, İslâmiyet ile korkunç cinayetlerini birleştirmeye yönelik bir propagandaya da girişmiştir. İşin ilginç yanı, bu yönetim, ilerici sosyalist (!) bazı ülkeler ve de İsrail tarafından desteklenmektedir.
(64) Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Böl: 9/Sıra - 5. 1. Baskı.
(65) Bu durum, Spiritoloji'de, Deja vü olarak bilinir.
(66) Yüksek Tesir, Yüksek Bilgi demektir.
(67) Zamanı gelince açıklanacaklardır.
(68) Kur'an: 19/35 **«Oğul edinmek Allah'a göre değildir. O, bundan tamamiyle münezzehtir.»**
(69) Bkz: **Sadıklar Plânı** - 2... Böl: 3/Açıklama - 2. 1. Baskı.
(70) Bu istek, kendisinin beşeriyete yardım etmesini sağlayacak bir sempatizasyon enerji akımının oluşmasını sağlamak içindir.
(71) Bu ifade, Peygamberler için, dünya bedenlerinin yetersiz oluşları anlamında söylenmektedir.
(72) Bir kısım akılsızlar, bedenleri ölümsüzleştirmeye çalışmakla, ne kadar gülünç duruma düştüklerini anlayamamaktadırlar. Ölüm - doğum süreci, evrim için gerekli ve kaçınılmazdır.
(73) Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Böl: 6/Sıra: 1, 2. 1. Baskı.
(74) Bkz; **Ölüm ve Ahret,** kitap - 15... Böl: 2/ sf. 35. 1. Baskı.
(75) Bkz: **Dostlar Plânı** - 1... Böl: 1/Sıra - 14. 1. Baskı.
Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Böl: 1/Sıra - 19, 20. 1. Baskı.
Bkz: **Öncüler Plânı** - 1... Böl: 4/Sıra - 6. 1. Baskı
(76) Bkz: Dipnot - 75.
(77) Bu zamanın, dünya yaşı kadar olduğunu söylemektedir.
(78) Bkz: **Öncüler Plânı** - 1... Böl: 7/Sıra - 1. 1. Baskı.
(79) Bu yaşam, daha yüksek bir tesir kuşağına bağlı olmakla bir üstünlük hâli taşımaktadır.
(80) İslâm dininde de, insandan, bedeninin hesabının sorulacağı bilinmekte ve kabûl edilmektedir.
(81) Tıbbî bir gerçek olarak, vücutta sürekli bir hücre yenilenmesi vardır. Ortalama her yedi yılda bir bedenin tamamen yenilendiği belirtilmektedir.
(82) Yarı yarıya yanlış ünlü fiziksel prensip. Lavoisier Prensibi.

(83) Bkz: **Öncüler Plânı** - 1... Böl: 8/Sıra - 1. 1. Baskı.
(84) Ruhsal Şuur, ruh'a ait olan kâinatlar genişliğinde olan serbest şuurdur. Beyin şuuru ise, bedenli varlığın duyuları ile sınırlı olan bağlı şuurdur.
Bkz: **Dostlar Plânı** - 1... Böl: 5/Sıra - 2. 1. Baskı.
Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Böl: 6/Sıra - 24. 1. Baskı.
Bkz; **Sadıklar Plânı** - 6... Böl: 4/Sıra - 4. 1. Baskı.
(85) Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Bölüm - 3. 1. Baskı.
(86) Bkz: **Sadıklar Plânı** - 6... Böl: 2/Sıra: 2, 3. 1. Baskı.
(87) Bkz: Dipnot - 85.
(88) Bkz: **Dostlar Plânı** - 2... Böl: 1/Sıra - 23. 1. Baskı
(89) Fakat bu sözler, insanlığı kahretmek için şeytan efendilerine ölüm makineleri keşfeden karanlık bilim adamları için söylenmemektedir. Sözgelimi nötron bombasını keşfeden yahudi bilim adamı, bu bombanın temiz (!) olduğunu savunmaktadır. Bunlar, şeytanın en üst hizmetkârlarıdırlar.
(90) Dünyaya ait bir prosedür olan, unutma prensibi.
(91) Bkz: **Sadıklar Plânı** - 6... Bölüm - 1.
(92) Kur'an: 17/85 **«Sana ruhu sorarlar. De ki: 'Ruh, Rabbimin emrindedir. Size az bir ilimden başkası verilmemiştir.»**
(93) Ruh olarak yaşamak, öte âlemin üst mıntıkalarında başlayan ve dört buutlu âlemde asgari hale ulaşan yaşam.
(94) Bkz:**Kirlian Photography**, kitap - 24. 1. Baskı.
(95) İşte ülkemizdeki bilim müesseselerinin ve bilim adamlarının büyük bir vebal altında oldukları sorun budur. Batı ve Doğu'nun gelişmiş ülkelerinde, sayısız bilim adamı, parapsikolojik ve spiritolojik çalışmalarda büyük gelişmeler kaydederler iken, bizdeki bilim adamları bu konuda halen korkunç bir umursamazlık ve pasiflik içindedirler.
(96) Bu bilim adamı vazifesini ne yazık ki yapmamıştır.
(97) Bkz: **Parapsikoloji**, kitap - 7... Böl: 1, 5. 2. Baskı.
(98) Özellikle Sovyetler Birliği, parapsikolojik çalışmalarda çok ileri bir durumdadır. Avrupa Sosyalist Ülkeleri ve Batı kapitalist, emperyalist ülkeleri de bu konularda oldukça ileri çalışmalar yapmaktadırlar. Ülkemizde ise, her zaman olduğu gibi, elli yıl geriden dünyanın gelişimi izlenmeye devam edilmektedir.
(99) Spiritoloji, Parapsikoloji ve Ufoloji eğitimleri
(100) Dünyada yaşamak sözü, semboliktir kendisi için.

EKİM — 1981'e KADAR YAYIMLANMIŞ KİTAPLARIMIZ

1. **AGARTA**... (Yeraltı Uygarlığı)
2. **UFO BİLİMSEL KURAMLARI**
3. **AKUPUNKTUR**... (Biyo-Plazmik Tedavi)
4. **ÖLÜM ve ÖTESİ**... (Bilimsel İncelenim)
5. **REENKARNASYON**... (Genedoğmak Bilimsel İncelenimi)
6. **UFOLOJİ**... (Dünya Dışı Zeki Varlıklar Bilimi)
7. **PARAPSİKOLOJİ**... (Olağanüstü Duyular Bilimi)
8. **TELEPATİ**... (Uzaduyum Bilimsel İncelenimi)
9. **EKMİNEZİ**... (Geçmişe Geri Dönüşler)
10. **MU**... (Tarih Öncesi Uygarlık)
11. **NEO SPİRİTİZM - MODERN SPİRİTİZM**
12. **UFO - APOLLO**... (Ortak Uzay Uçuşları)
13. **SPEKTRA - URI GELLER**... (Hoova Planeti Misyonu)
14. **UZAYLILAR**... (Genel Bilgiler)
15. **ÖLÜM ve AHRET**... (Temel Bilgiler)
16. **UZAYLI İNSANLAR**... (Bilimsel İncelenim)
17. **KOZMOS'DAN DÜNYALILARA**... (Ummo Planeti Misyonu)
18. **DÜNYA ÖĞRETMENİ**... (Altın Çağ Rehberliği)
19. **TELEPATİ**... (Deney ve Yöntemleri)
20. **USO - OINT**... (Denizaltı Uygarlığı)
21. **LEVİTASYON**... (Yerçekimini Yenen İnsanlar)
22. **SOVYETLER UFO KURAMLARI**
23. **SIRIUS MİSYONU**... (—Bildirge—)
24. **KIRLIAN PHOTOGRAPHY**... (Biyoplazmik Bedenler)
25. **ÖNCÜ - UFO GENEL YAPILARI**
26. **EVREN UYGARLIKLARI**
27. **İNSAN ve KEHANET**... (Kanıtlı Öngörümler)
28. **UZAY ÜSSÜ AY**... (Gizemli Yapay Planet)
29. **IŞINLAMA**... (Olaylar — Gözlemler)
30. **MEDİTASYON**... (Transandantal)

31. **GÖRÜNEN RUHLAR...** (Bilimsel İncelemeler)
32. **EVRİM ÜSTADLARI...** (Venüs Planeti Misyonu)
33. **AGARTA...** (Mahatmalar Misyonu)
34. **UFOLOJİ...** (Uzaylılar Bilimi)
35. **DURU-GÖRÜ...** (Ruhsal Gözle Görüm)
36. **AGARTA**
37. **EVRENSEL EVRİM YOLLARI**
38. **PSI-TIP...** (Ruhsal Cerrahi)
39. **APORLAR...** (Ruhsal Işınlamalar)
40. **PARAPSİKOLOJİ BİTKİLER ARAŞTIRMASI**
41. **MEDYOMLUK...** (Ruhsal Celseler)
42. **SPATYOM...** (Öte Âlem Mekânı)
43. **EVRENSEL YÖNETİCİ MEKANİZMA**
44. **ZAMAN ve RÖLATİVİTE**
45. **PSİKOKİNEZİ...** (Aktif Zihin Gücü)
46. **VİMANA UZAY ARAÇLARI**
47. **VAZİFE ve TÜRKİYE...** (Kozmik Misyon)
48. **Hz. MUHAMMED...** (Evrensel Bilgi Elçisi)
49. **SPİRİTOLOJİ...** (Ruhsal Gerçekler Bilimi)
50. **HİPNOTİZMA**
51. **KARMA...** (Neden-Sonuç Yasası)
52. **EVRİM-ÜRETİM...** (Tez ve Antitez Teoriler)
53. **SPATYOM...** (Yapısı ve İşlevi)
54. **DZYAN KİTABI**
55. **ANAGEMİ — UFO...** (Genel Yapıları)
56. **Hz. İSA...** (Evrensel Sevgi Elçisi)
57. **BİLGİ KİTABI EVRENSEL MİSYONU**
58. **BİLGİ ÇAĞINA GİRİŞ**
59. **KÖTÜLÜK VE KAYNAKLARI**
60. **BEDRİ RUHSELMAN** (Bilgi Çağı Önderi)
61. **DÜNYA YAPISI UÇAN DAİRELER**
62. **YÜCE BEYAZ KARDEŞLİK**
63. **RADYESTEZİ**
64. **BİLİM VE URİ GELLER**
65. **DÜNYA OPERASYONU**
66. **ÇAĞRI**

1. Cilt; **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
3. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
4. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
5. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
6. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
7. Cilt: **SADIKLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
2. Cilt: **DOSTLAR PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt: **BİLGELER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)
1. Cilt: **ÖNCÜLER PLÂNI** (Altın Çağ Misyonu)

RUHSAL MESAJLAR — 1

BİLİM ARAŞTIRMA MERKEZİ
P.K. 1072 — ISTANBUL

AÇIKLAMA

Bir kaç yıldır, yoğun bir çaba ile oluşturduğumuz çok sayıdaki yapıtın, ülkemizde meydana getirdiği pozitif durum, bizler için bir mutluluk ve sevinç kaynağı olmaktadır. Toplumun her kesimine hitap edebilen sade ve güçlü bir teknikle meydana getirilen bu yapıtlar dizisi, birbirlerine bağlı olarak ve düzenli bir çoğalma halindedir. Onların tümünü eksiksiz olarak kütüphanenizde bulundurunuz ve bir disiplin içerisinde muhakkak tümünü okuyunuz. Dipnotlarını ve atıflarını da okumanız, bu engin ve geniş bilgi denizinde kaybolmamak için çok gereklidir.

Çevrenizdeki kişilere, yapıtlarımızı, öncelikle o kişilerin realitelerine uygun olanlardan başlamak üzere, tanıtınız ve okumalarını sağlayınız. Bu amansız sırat geçişinde, insan kardeşlerimize yardım etmek kadar yüce bir başka husus yoktur. Yapıtlarımız, ölçüsüz bir maddî-manevî özveriler sonucu oluşmaktadır. Sizler de bizlere, yapıtlarımızın daha geniş kitlelere iletilmesi, tanıtılmaları ile yardımcı olunuz.

Ülkemizin Vazifesi Büyüktür. Yüce Beyaz Kardeşlik tarafından ülkemizde başlatılan genel arındırılma ile, ülkemizin Yüce Vazifesi'ne doğru bir adım daha atılmıştır. Fakat bu gidişin, sizlere ilettiğimiz konularla Yüce Vazife noktasına yönelmesi ve varması sözkonusudur. Ülkemizin, tüm dünya insanlığına, Yüce Bilgi ve Bilgelik rehberliği yapması, Yüce Bilgi ve Bilgelik'le teçhiz olması ile mümkündür.

Yeryüzü üzerinde ne kadar ve ne türden bir organizasyon mevcutsa, dünyanın ruhsal âleminde de o organizasyonlarla ilgili ve sevki idare edici ruhsal organizasyonlar mevcuttur. Ve bu organizasyonlar da, daha yüksek ruhsal plânlara bağlıdır. Bu hiyerarşi, çok yüksek seviyelere doğru yükselir gider. Yeryüzündeki evrimine başladığından beri, beşeriyete, daima ruhsal organizasyonlar ve ruhsal plânlar rehberlik etmiş ve yol göstermişlerdir. Bu olgu, Dünya Rabbi'nin plân ve programına bağlı olarak vuku bulmaktadır.

Dünya evrimi hedefi yolunda ilerlemek, ancak, Yukarı'nın yeryüzüne sürekli olarak indirmiş olduğu İlâhî Tesir'i izlemek ile mümkün olagelmiştir. İlâhî Tesir'in yazıya geçirilmiş hâli, Semavî Kutsal Metinler olarak adlandırılır. Bu Kutsal Metinler, daima, beşeriyetin rehberliğini üstlenen Ruhsal Âlem Varlıkları'nın ikazları, irşatları, ve ana evrim yolunu gösteren işaretleridir. Sem'avî Tebligat olmaksızın, beşeriyet, asla dünya evrim amacına ulaşamazdı ve yeryüzünün zorlu tabiatı tarafından yok edilip giderdi. Bu amansız Sırat Köprüsü, ancak, Semavî Yüce Bilgi'nin ışığında ve yardımıyla geçilebilir.